DZIENNIK URZĘDOWY

MINISTERSTWA SKARBU

Warszawa, dnia 10 kwietnia 1937 r.

Nr 9

TREŚĆ DZIAŁU URZĘDOWEGO:

269

USTAWA SKARBOWA

z dnia 29 marca 1937 r.

na okres od 1 kwietnia 1937 do 31 marca 1938.

Art. 1. Upoważnia się Rząd do czynienia:

a) wydatków administracji zwyczajnych do kwoty 2 268 123 899 zł, nadzwyczajnych do kwoty 41 029 280 zł,

b) wydatków na dopłaty ze Skarbu do przedsiębiorstw i zakładów państwowych do kwoty 7 523 300 zł,

razem do kwoty 2 316 676 479 zł, zgodnie z załączonym budżetem na okres od 1 kwietnia 1937 do 31 marca 1938 (rok budżetowy 1937/38).

Art. 2. Na pokrycie wymienionych w art. 1 wydatków służą dochody zwyczajne w kwocie 2 114 227 702 zł, nadzwyczajne w kwocie 202 520 000 zł, razem w kwocie 2 316 747 702 zł, a w szczególności:

a) dochody administracji w kwocie 1 589 040 902 zł,

b) wpłaty do Skarbu przedsiębiorstw i zakładów państwowych w kwocie 96 306 800 zł,

c) wpłaty do Skarbu monopolów państwowych w kwocie 631 400 000 zł.

Art. 3. (1) W planach finansowo-gospodarczych, objętych budżetem na rok 1937/38, ustala się:

a) dla przedsiębiorstw i zakładów państwowych rozchody zwyczajne w kwocie 183 364 360 zł, rozchody nadzwyczajne w kwocie 19 259 500 zł,

b) dla monopolów państwowych rozchody zwyczajne w kwocie 416 055 800 zł,

c) dla Funduszu Kwaterunku Wojskowego i Funduszu Pracy rozchody zwyczajne w kwocie 124 886 000 zł.

(2) Na pokrycie rozchodów zwyczajnych i nadzwyczajnych przedsiębiorstw, zakładów i monopolów państwowych oraz Funduszu Kwaterunku Wojskowego i Funduszu Pracy służą ich wpływy zwyczajne i nadzwyczajne oraz dopłaty ze Skarbu, wymienione w art. 1.

Art. 4. Wydatki (art. 1 i 3) mogą być dokonywane, o ile ustawa niniejsza inaczej nie postanawia (art. 6), tylko na te cele i w tych kwotach, które zostały ustalone w rubrykach budżetu.

Art. 5. (1) Kredyty, przewidziane w budżecie na rok 1937/38 (art. 1), będą otwierane przez Ministra Skarbu miesięcznie.

(2) Przepis o miesięcznym otwieraniu kredytów przez Ministra Skarbu nie dotyczy w części 12 dz. 8 „Fundusz Obrotowy Reformy Rolnej" i w części 13 dz. 9 „Taksa administracyjna" oraz dz. 12 „Fundusz opłat studenckich".

Art. 6. (1) Minister Skarbu ma prawo na wniosek właściwego ministra, względnie Marszałków Senatu i Sejmu oraz Prezesa Najwyższej Izby Kontroli:

A. przenosić kredyty:

a) w obrębie każdego działu poszczególnych części budżetu zwyczajnego administracji między paragrafami, obejmującymi wydatki, związane z normalnym tokiem administracji (bieżące koszty utrzymania i funkcjonowania organów administracji),

b) w obrębie każdej części budżetu administracji ze wszystkich paragrafów na wszystkie paragrafy, obejmujące wydatki nie wymienione pod lit. a), a w części 6 budżetu również na paragrafy 1 i 2 działu 2,

c) w obrębie planów finansowo-gospodarczych przedsiębiorstw, zakładów i monopolów państwowych oraz Funduszu Kwaterunku Wojskowego i Funduszu Pracy między paragrafami, obejmującymi rozchody zwyczajne;

B. I. w miarę uzyskania wystarczającego pokrycia zwiększać wydatki na spłatę długów państwowych;

II. w miarę uzyskiwania nadwyżek dochodów w części 11 dz. 4 rozdz. 4, w części 12 dz. 8, w części 13 dz. 9 i dz. 12 zwiększać odpowiednio wydatki:

a) w części 11 dz. 4 rozdz. 4 „Państwowy Fundusz Drogowy",

b) w części 12 dz. 8 „Fundusz Obrotowy Reformy Rolnej",

c) w części 13 dz. 9 „Taksa administracyjna",

d) w części 13 dz. 12 „Fundusz opłat studenckich";

C. zwiększać rozchody w planach finansowo-gospodarczych przedsiębiorstw, zakładów i monopolów państwowych oraz Funduszu Kwaterunku Wojskowego i Funduszu Pracy, o ile to zwiększenie nie spowoduje zmniejszenia wpłaty do Skarbu lub zwiększenia dopłaty ze Skarbu na rzecz danego przedsiębiorstwa, zakładu i monopolu państwowego, względnie Funduszu Kwaterunku Wojskowego lub Funduszu Pracy.

(2) Przeniesienia kredytów, wymienione w punkcie A lit. a) i b), mogą być uskuteczniane

tylko za zgodą Prezesa Rady Ministrów. Przeniesienia te, jak również i przeniesienia, wymienione w punkcie A. lit. c), nie mogą być dokonywane w celu zwiększenia wydatków na płace, z wyjątkiem przeniesień na płace dla personelu nauczycielskiego w części 13 dział 4 § 1 „Szkolnictwo ogólnokształcące", dział 5 § 1 „Szkolnictwo zawodowe", dział 6 § 1 „Nauka i szkolnictwo akademickie", dział 7 § 1 „Sztuka".

(3) O dokonaniu zmian, przewidzianych w artykule niniejszym, Minister Skarbu zawiadamia natychmiast Najwyższą Izbę Kontroli.

Art. 7. (1) Liczba funkcjonariuszów, zatrudnionych w administracji cywilnej nie może w obrębie każdej części tak w liczbie ogólnej, jak i w poszczególnych grupach uposażenia przekraczać ilości etatów osobowych, ustalonych w załączonym do ustawy skarbowej wykazie.

(2) Obsadzanie etatów w poszczególnych grupach uposażenia ponad ilość, przewidzianą w wykazie, może nastąpić tylko przy zmniejszeniu o tę samą ilość obsady etatów w grupach wyższych.

Art. 8. (1) Bezprocentowy kredyt, przysługujący Skarbowi Państwa w Banku Polskim na podstawie art. 53 lit. f) statutu Banku Polskiego (Dz. U. R. P. z 1936 r. Nr 62, poz. 455)— będzie stanowił w roku budżetowym 1937/38 fundusz obrotowy Skarbu Państwa.

(2) Minister Skarbu ma prawo zarachować kwoty, podjęte z tego funduszu, na dochód części 8 budżetu, zwroty zaś do tego funduszu — jako wydatek w tej samej części.

Art. 9. (1) Upoważnia się Ministra Skarbu do udzielania związkom samorządu terytorialnego i gospodarczego z zapasów kasowych pożyczek na termin nie dłuższy niż 12 miesięcy.

(2) Łączna kwota tych pożyczek nie może w ciągu roku budżetowego 1937/38 przekroczyć 20% sumy udziałów w podatkach państwowych i dodatków do tych podatków, pobieranych przez kasy państwowe na rzecz wszystkich związków samorządowych.

(3) Poza przypadkami, przewidzianymi w ust. (1), nie mogą być dokonywane żadne wydatki z zapasów kasowych lub lokat w bankach państwowych.

Art. 10. (1) Kredyty, przewidziane w załączonym budżecie, są ważne do dnia 31 marca 1938 r.

(2) Po tym terminie kredyty na wydatki w części 6 budżetu w paragrafach 1 i 2 działu 2, w części 12 w dziale 8, w części 13 w działach 9, 10 i 12 oraz na cele budowlane, jak również na cele Funduszu Kwaterunku Wojskowego i Funduszu Pracy, mogą być użyte w ciągu najpóźniej trzech miesięcy pod warunkami, ustalonymi przez Ministra Skarbu.

(3) Ograniczenie, zawarte w ust. (1), nie dotyczy kredytów na odpisy i rozchodów na rachunek zysku handlowego, przewidzianych lub ustalonych trybem art. 6 w planach finansowo-gospodarczych przedsiębiorstw, zakładów i monopolów państwowych.

Art. 11. Przedłuża się do dnia 31 marca 1938 r. dla celów równowagi budżetowej moc obowiązującą dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 14 listopada 1935 r. o specjalnym podatku od wynagrodzeń, wypłacanych z funduszów publicznych (Dz. U. R. P. Nr 82, poz. 503), zmienionego ustawą z dnia 30 marca 1936 r. (Dz. U. R. P. Nr 23, poz. 187). Podatek ten będzie pobierany od wynagrodzeń wypłacanych:

a) w czasie od dnia 1 stycznia do dnia 31 marca 1938 r., bez względu na to, za jaki czas wynagrodzenia te przypadają,
b) za czas od dnia 1 stycznia do dnia 31 marca 1938 r., bez względu na czas wypłaty.

Art. 12. Na czas trwania ustawy niniejszej zawiesza się moc obowiązującą przepisu o upoważnieniu Prezesa Najwyższej Izby Kontroli do przenoszenia kredytów w obrębie całej części 3 budżetu (art. 29 ust. 3 ustawy z dnia 3 czerwca 1921 r. o Kontroli Państwowej—Dz. U. R. P. Nr 51, poz. 314).

Art. 13. Wykonanie ustawy niniejszej porucza się Ministrowi Skarbu.

Art. 14. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 1937 r.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*
Prezes Rady Ministrów: *Sławoj Składkowski*
Minister Skarbu: *E. Kwiatkowski*

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 30 marca 1937 r. Nr 23, poz. 147).

WYKAZ ETATÓW OSOBOWYCH

Część	NAZWA CZĘŚCI	Urzędnicy – grupa uposażenia II	III	IV	V	VI	VII	VIII	IX	X
1	Prezydent Rzeczypospolitej	—	1	1	3	7	9	15	3	—
2a	Sejm	—	—	2	2	6	7	13	9	3
2b	Senat	—	—	1	—	3	3	4	1	—
3	Kontrola Państwowa	—	2	14	64	160	198	97	30	4
4	Prezydium Rady Ministrów	—	2	4	9	15	26	27	21	9
5	Ministerstwo Spraw Zagranicznych . .	—	9	18	65	115	117	165	99	15
7	„ „ Wewnętrznych . .	—	9	23	128	499	601	798	1 130	1 361
8	„ Skarbu	1	3	28	105	517	1 517	3 386	5 175	6 203
9	„ Sprawiedliwości . . .	—	2	4	31	41	726	1 545	2 401	3 116
10	„ Przemysłu i Handlu . .	—	2	14	65	232	226	296	318	149
11	„ Komunikacji	—	2	9	57	256	328	331	228	200
12	„ Rolnictwa i Reform Rolnych .	—	2	10	53	235	511	497	236	183
13	„ Wyznań Religijnych i Ośw. Publ.	—	2	18	91	369	313	362	507	509
14	„ Opieki Społecznej . . .	—	3	7	53	170	275	312	289	126
15	„ Poczt i Telegrafów . . .	—	1	6	22	62	64	46	27	10
	ogółem	**1**	**40**	**159**	**748**	**2 687**	**4 921**	**7 894**	**10 474**	**11 888**

UWAGA: Wykaz nie obejmuje następujących działów (rozdziałów), względnie paragrafów w poszczególnych częściach budżetu:

w części 1 — działu 3 „Gabinet wojskowy";

w części 7 — działu 4 „Policja państwowa" i działu 5 „Korpus Ochrony Pogranicza";

w części 8 — w dziale 1 „Zarząd centralny" rozdziału 2 „Centralna Komisja Oszczędnościowo-Oddłużeniowa", w dziale 2 „Władze i urzędy skarbowe" w wydatkach nadzwyczajnych paragrafu 14 „Likwidacja zaległości egzekucyjnych" oraz działu 4 „Straż graniczna";

w części 9 — działu 3 „Więziennictwo";

w części 12 — działu 8 „Fundusz Obrotowy Reformy Rolnej";

w części 13 — etatów profesorów szkół akademickich i nauczycieli innych kategorii szkół.

ADMINISTRACJI CYWILNEJ.

Załącznik do art. 7 ustawy skarbowej na rok 1937/38.

c y	ż e n i a		razem	Funkcjonariusze niżsi — grupa uposażenia						razem	Sędziowie i prokuratorzy — grupa uposażenia				razem	ogółem
XI	XII	ryczałt		VIII	IX	X	XI	XII	ryczałt		I	II	III	IV		
—	—	—	39	3	26	80	58	18	—	185	—	—	—	—	—	224
1	1	—	44	—	—	53	24	11	2	90	—	—	—	—	—	134
—	—	—	12	—	2	14	7	—	—	23	—	—	—	—	—	35
—	—	—	569	—	—	6	40	8	—	54	—	—	—	—	—	623
—	—	9	122	—	26	29	—	—	—	55	41	3	—	—	44	221
4	2	700	1 309	—	3	67	21	2	299	392	—	—	—	—	—	1 701
853		10	5 412	—	17	153	396	506	61	1 133	—	—	—	—	—	6 545
975	48	43	18 001	—	167	883	845	467	90	2 452	—	—	—	—	—	20 453
1 256	100	19	9 241	—	11	510	863	503	100	1 987	153	481	1 346	1 571	3 551	14 779
18	2	—	1 322	—	3	181	118	92	372	766	—	—	—	—	—	2 088
64	—	—	1 475	—	53	219	240	221	3 887	4 620	—	—	—	—	—	6 095
54	2	109	1 892	—	3	82	241	351	1	678	—	—	—	—	—	2 570
137	9	122	2 439	—	34	865	1 437	1 306	217	3 859	—	—	—	—	—	6 298
21	—	—	1 256	—	8	45	101	77	8	239	—	—	—	—	—	1 495
9	—	—	247	—	2	18	10	2	—	32	—	—	—	—	—	279
3 392	**164**	**1 012**	**43 380**	**3**	**355**	**3 205**	**4 401**	**3 564**	**5 037**	**16 565**	**194**	**484**	**1 346**	**1 571**	**3 595**	**63 540**

Załącznik 1.

Budżet na rok 1937/38.

A. Administracja.

Dział	Rozdział	Paragraf	Nazwa części, działu, rozdziału i paragrafu	Wydatki w złotych
			Część 8. **Ministerstwo Skarbu**	135.580.000
			I. **Wydatki zwyczajne**	118.580.000
1			Zarząd centralny	6.724.580
	1		Zarząd centralny Ministerstwa Skarbu . . .	6.624.580
		1	Płace	3.156.000
		2	Różne świadczenia osobowe	95.580
		2a	Specjalne nagrody pieniężne dla funkcjonariuszów podległych Ministrowi Skarbu	2.300.000
		3	Podróże służbowe i przesiedlenia	150.000
		4	Środki lokomocji	36.000
		5	Pomieszczenie	69.000
		6	Wydatki biurowe	114.000
		6a	Opłaty pocztowe, telefoniczne i telegraficzne . . .	153.000
		7	Wydawnictwa	110.000
		8	Inne wydatki	59.000
		9	Remont i konserwacja nieruchomości	80.000
		10	Fundusz dyspozycyjny	48.000
		11	Obrona prawna interesów skarbowych za granicą . .	35.000
		12	Komisja rewizyjna monopolów państwowych . . .	219.000
	2		Centralna Komisja Oszczędnościowo- Oddłużeniowa	100.000
		1	Wydatki osobowe	70.000
		2	Wydatki rzeczowe	30.000
1a			Przelew z tytułu państwowego podatku dochodowego i opłaty emerytalnej oraz wpłata na rzecz Funduszu Pracy	5.062.300
		1	Przelew z tytułu państwowego podatku dochodowego .	1.110.770
		2	Przelew z tytułu opłaty emerytalnej	3.226.100
		3	Wpłata na rzecz Funduszu Pracy	725.430
2			Władze i urzędy skarbowe	57.397.450
		1	Płace	42.250.600
		2	Różne świadczenia osobowe	2.094.700
		3	Podróże służbowe i przesiedlenia	5.360.000
		4	Środki lokomocji	170.000
		5	Pomieszczenie	2.356.000
		6	Wydatki biurowe	1.189.700
		6a	Opłaty pocztowe, telefoniczne i telegraficzne . . .	860.000
		8	Inne wydatki	228.450
		9	Remont i konserwacja nieruchomości	268.000
		10	Komisje podatkowe, biegli i świadkowie	320.000
		11	Wydatki specjalne związane z egzekucją administracyjną	1.700.000
		12	Sporządzenie znaków wartościowych	600.000

Dział	Rozdział	Paragraf	Nazwa części, działu, rozdziału i paragrafu	Wydatki w złotych
2a	2		Klasyfikacja gruntów	8.277.570
		1	Płace	4.298.570
		2	Różne świadczenia osobowe	383.000
		3	Podróże służbowe i przesiedlenia	1.828.000
		5	Pomieszczenie	180.000
		6	Wydatki biurowe	255.000
		6a	Opłaty pocztowe, telefoniczne i telegraficzne	30.000
		7	Wydawnictwa	8.000
		8	Inne wydatki	95.000
		10	Koszty posiedzeń Głównej Komisji Klasyfikacyjnej oraz wojewódzkich i powiatowych komisji klasyfikacyjnych	160.000
		11	Odnowienie map katastralnych	60.000
		12	Zdjęcia aerofotogrametryczne „Lot"	980.000
3			Władze i urzędy celne	7.626.650
		1	Płace	6.265.000
		2	Różne świadczenia osobowe	518.650
		3	Podróże służbowe i przesiedlenia	203.000
		4	Środki lokomocji	21.400
		5	Pomieszczenie	221.200
		6	Wydatki biurowe	133.400
		6a	Opłaty pocztowe, telefoniczne i telegraficzne	94.000
		8	Inne wydatki	80.000
		9	Remont i konserwacja nieruchomości	90.000
4			Straż graniczna	17.675.840
		1	Płace	15.018.300
		2	Różne świadczenia osobowe	181.000
		3	Podróże służbowe i przesiedlenia	197.600
		4	Środki lokomocji	427.260
		5	Pomieszczenie	488.690
		6	Wydatki biurowe	78.040
		6a	Opłaty pocztowe, telefoniczne i telegraficzne	20.200
		7	Wydawnictwa	1.000
		8	Inne wydatki	15.100
		9	Budownictwo	114.000
		10	Umundurowanie	439.400
		11	Uzbrojenie	71.000
		12	Wyszkolenie	136.300
		13	Łączność	165.000
		14	Zwalczanie przemytnictwa	250.000
		15	Psy policyjne	72.950
5			Ogólny zarząd skarbowy	6.743.500
		11	Różne wydatki	2.046.500
		12	Nadzór państwowy nad instytucjami finansowymi	600.000
		13	Nagrody za wykrycie przekroczeń skarbowych	850.000
		14	Koszt bicia bilonu	400.000
		15	Różnica oprocentowania kredytów ulgowych	28.000
		16	Niedobór Tymczasowego Wydziału Samorządowego w likwidacji we Lwowie	2.100.000
		24	Koszt konwersji państwowych pożyczek wewnętrznych	200.000
		25	Wpłata na rzecz Funduszu Kwaterunku Wojskowego	519.000
7			Państwowy Urząd Kontroli Ubezpieczeń	242.740
		1	Płace	165.180
		2	Różne świadczenia osobowe	5.980
		3	Podróże służbowe	4.230

Dział	Rozdział	Paragraf	Nazwa części, działu, rozdziału i paragrafu	Wydatki w złotych
7		5	Pomieszczenie	23.840
		6	Wydatki biurowe	3.680
		6a	Opłaty pocztowe, telefoniczne i telegraficzne	5.500
		7	Wydawnictwa	5.500
		8	Inne wydatki	3.230
		10	Państwowa Rada Ubezpieczeniowa	800
		11	Koszty kontroli zakładów ubezpieczeń	20.000
		12	Komisarz ubezpieczeniowy w Gdyni	4.800
8			Prokuratoria Generalna	1.813.400
		1	Płace	1.527.800
		2	Różne świadczenia osobowe	27.300
		3	Podróże służbowe i przesiedlenia	49.500
		4	Środki lokomocji	5.900
		5	Pomieszczenie	93.000
		6	Wydatki biurowe	23.300
		6a	Opłaty pocztowe, telefoniczne i telegraficzne	30.490
		8	Inne wydatki	1.900
		10	Koszty zastępstwa sądowego	54.210
9			Urząd Długów Państwa	487.000
		1	Płace	368.380
		2	Różne świadczenia osobowe	19.970
		5	Pomieszczenie	10.000
		6	Wydatki biurowe	25.200
		6a	Opłaty pocztowe, telefoniczne i telegraficzne	10.000
		8	Inne wydatki	39.450
		9	Remont i konserwacja nieruchomości	4.000
		10	Druk arkuszy kuponowych 5% pożyczki konwersyjnej z r. 1924	10.000
10			Rada Spółdzielcza	428.970
		1	Płace	226.080
		2	Różne świadczenia osobowe	17.460
		3	Podróże służbowe	74.000
		5	Pomieszczenie	27.800
		6	Wydatki biurowe	8.600
		6a	Opłaty pocztowe, telefoniczne i telegraficzne	5.000
		7	Wydawnictwa	12.000
		8	Inne wydatki	2.900
		11	Nadzór rządowy nad spółdzielniami	10.000
		12	Fundusz specjalny Rady Spółdzielczej	10.000
		14	Koszty rewizji i likwidacji spółdzielni niezwiązkowych	35.130
11			Państwowy Fundusz Budowlany	6.100.000
		10	Świadczenia Państwowego Funduszu Budowlanego	5.600.000
		12	Zakup i uzbrojenie terenów	500.000
			II. Wydatki nadzwyczajne	17.000.000
2			Władze i urzędy skarbowe	2.000.000
		14	Likwidacja zaległości egzekucyjnych	2.000.000
5			Ogólny zarząd skarbowy	15.000.000
		17	Pomoc przy zawieraniu układów konwersyjnych wierzytelności rolniczych	9.000.000
		26	Dopłata na rzecz państwowych oraz publiczno-prawnych instytucji finansowych z tytułu konwersji pożyczek	6.000.000

Dział	Rozdział	Paragraf	Nazwa części, działu, rozdziału i paragrafu	Wydatki w złotych
			Część 16. Emerytury i zaopatrzenia . . .	**168.100.000**
			I. Wydatki zwyczajne	168.100.000
1			Emerytury	166.850.000
		1	Emerytury cywilne	119.950.000
		2	Emerytury wojskowe	43.790.000
		3	Odprawy	110.000
		4	Pośmiertne	1.500.000
		5	Koszty przesiedleń emerytów	800.000
		6	Przekazywanie składek ubezpieczeniowych (emerytalnych)	400.000
		7	Przekazywanie wartości kapitałowych oraz rezerw technicznych do Państwowego Zakładu Emerytalnego .	300.000
2			Zaopatrzenia	1.250.000
		1	Zaopatrzenia osób szczególnie zasłużonych oraz zaopatrzenia nieoparte na innych tytułach prawnych i zapomogi	1.250.000
			Część 17. Renty inwalidzkie i pensje . . .	**100.500.000**
			I. Wydatki zwyczajne	100.500.000
1			Renty inwalidzkie	94.020.000
		1	Renty inwalidów wojennych	92.540.000
		2	Renty inwalidów przedwojennych	980.000
		3	Kapitalizacja rent inwalidów wojennych	500.000
2			Pensje weteranów powstań narodowych . . .	750.000
3			Pensje orderowe	1.800.000
		1	Pensje orderu wojennego Virtuti Militari	1.740.000
		2	Pensje Krzyża Zasługi za dzielność	60.000
4			Zaopatrzenie byłych skazańców politycznych . .	3.100.000
5			Zaopatrzenie osób szczególnie zasłużonych w walkach o niepodległość	830.000
			Część 18. Długi państwowe . . .	**221.068.563**
			I. Wydatki zwyczajne	221.068.563
1			Długi wewnętrzne	102.605.117
		1	Spłata kapitału	13.467.755
		2	Spłata odsetek	89.137.362

Dział	Rozdział	Paragraf	Nazwa części, działu, rozdziału i paragrafu	Wydatki w złotych
2			Długi zagraniczne	108.073.549
		1	Spłata kapitału	46.061.670
		2	Spłata odsetek	61.067.062
		3	Prowizje i koszty w związku z obsługą długów zagranicznych	944.817
3			Wypłaty z tytułu udzielonej poręki państwowej	10.389.897
		1	Spłata kapitału	9.760.690
		2	Spłata odsetek	629.207

Dział	Rozdział	Paragraf	Nazwa części, działu, rozdziału i paragrafu	Dochody w złotych
			Część 8. Ministerstwo Skarbu . . .	1.364.779.822
			I. Dochody zwyczajne	1.162.259.822
1			Zarząd centralny	354.000
	1		Zarząd centralny Ministerstwa Skarbu . . .	354.000
		7	Wydawnictwa	125.000
		8	Różne dochody	10.000
		12	Komisja rewizyjna monopolów państwowych . .	219.000
2			Władze i urzędy skarbowe	9.885.000
		6	Sprzedaż druków	50.000
		8	Różne dochody	55.000
		11	Należytości egzekucyjne	9.000.000
		13	Wymiar i pobór podatku od lokali	780.000
2a			Klasyfikacja gruntów	832.500
		8	Różne dochody	30.000
		13	Opłaty związane z ewidencją katastru, operatów katastralnych i klasyfikacyjnych	802.500
3			Władze i urzędy celne	1.455.000
		2	Specjalna kontrola celna	1.250.000
		6	Sprzedaż druków	135.000
		8	Różne dochody	70.000
4			Straż graniczna	56.810
		4	Sprzedaż środków lokomocji	2.840
		5	Pomieszczenie	44.910
		8	Różne dochody	9.060
5			Ogólny zarząd skarbowy	25.591.000
		11	Różne dochody	13.400.000
		12	Opłaty za nadzór państwowy nad instytucjami finansowymi	714.000
		13	Kary (prócz wymienionych w dziale 6) i dochód z konfiskat	1.200.000
		18	Przepadłości	300.000
		19	Odsetki od ruchomego majątku państwowego . . .	2.776.000
		20	Udział Skarbu Państwa w zysku Banku Gospodarstwa Krajowego	1.000.000
		21	Udział Skarbu Państwa w dochodach Skarbu Śląskiego	6.000.000
		22	Zwrot pożyczek udzielonych na inwestycje komunalne dla zwalczania bezrobocia	1.000
		23	Sprzedaż majątku państwowego	200.000
6			Daniny publiczne	1.104.000.000
	1		Podatki bezpośrednie	717.500.000
		1	Podatek gruntowy	57.500.000
		2	Podatek od nieruchomości	82.000.000

Dział	Rozdział	Paragraf	Nazwa części, działu, rozdziału i paragrafu	Dochody w złotych
6	1	3	Podatek przemysłowy	245.000.000
		4	Podatek dochodowy	300.000.000
		5	Podatek od kapitałów i rent	6.000.000
		6	Podatek od energii elektrycznej	7.000.000
		7	Podatek od uboju	8.000.000
		8	Odsetki od zaległości, grzywny i kary	12.000.000
	2		Podatki pośrednie	183.500.000
		1	Podatek od wina	2.030.000
		2	Podatek od piwa	8.620.000
		3	Podatek od cukru	130.800.000
		4	Podatek od drożdży	15.164.000
		5	Podatek od tłuszczów	2.500.000
		6	Podatek od olejów mineralnych	19.819.000
		7	Podatek od zapalniczek	1.000
		8	Podatek od kwasu octowego	200.000
		9	Podatek od kwasu węglowego	800.000
		10	Podatek od cukru skrobiowego	1.750.000
		11	Akcyzowe opłaty patentowe	1.665.000
		12	Odsetki od zaległości, grzywny i kary	150.000
		13	Podatki zniesione	1.000
	3		Cło	122.000.000
	4		Opłaty stemplowe i daniny pokrewne	81.000.000
		1	Opłaty stemplowe	76.500.000
		2	Podatek spadkowy i od darowizn	4.500.000
7			Państwowy Urząd Kontroli Ubezpieczeń	309.212
		2	Częściowy zwrot kosztów umundurowania	45
		5	Pomieszczenie	207
		7	Wydawnictwa	1.000
		8	Różne dochody	1.205
		13	Opłaty za nadzór nad zakładami ubezpieczeń	287.155
		14	Opłaty za nadzór nad działalnością pośredników ubezpieczeniowych	16.600
		15	Opłaty rejestracyjne	3.000
8			Prokuratoria Generalna	501.200
		8	Różne dochody	1.200
		11	Przyznane i wyegzekwowane koszty sądowe	500.000
9			Urząd Długów Państwa	8.000
		8	Różne dochody	8.000
10			Rada Spółdzielcza	360.100
		2	Częściowy zwrot kosztów umundurowania	100
		8	Różne dochody	10.000

Dział	Rozdział	Paragraf	Nazwa części, działu, rozdziału i paragrafu	Dochody w złotych
10		10	Opłaty za nadzór nad związkami i za rewizje spółdzielni	322.000
		11	Opłaty za nadzór rządowy nad spółdzielniami . . .	14.000
		12	Opłaty za ogłoszenia bilansów	4.000
		13	Fundusz specjalny Rady Spółdzielczej	10.000
11			Państwowy Fundusz Budowlany	18.907.000
		10	Dochody własne Państwowego Funduszu Budowlanego .	5.407.000
		11	Podatek od lokali	13.000.000
		12	Dochód ze sprzedaży i dzierżawy terenów państwowych .	500.000
			II. Dochody nadzwyczajne	202.520.000
6			Daniny publiczne	202.520.000
	1		Podatek majątkowy	4.285.000
	1a		Nadzwyczajna danina majątkowa	10.000.000
	1b		Specjalny podatek od wynagrodzeń wypłacanych z funduszów publicznych	170.000.000
	2		Dodatek do podatku spożywczego od cukru w głowach, kostkach i kawałkach	900.000
	5		Dodatki do danin publicznych	17.000.000
		1	10% dodatek do opłat stemplowych	7.650.000
		2	10% dodatek do podatków pośrednich	5.230.000
		3	15% dodatek do podatków bezpośrednich i podatków spadkowego i od darowizn	4.120.000
	6		Podatki zniesione	335.000
			Część 16. Emerytury i zaopatrzenia . . .	40.718.000
			I. Dochody zwyczajne.	40.718.000
1			Emerytury	40.718.000
		1	Opłaty emerytalne funkcjonariuszów państwowych cywilnych	28.174.000
		1a	Opłaty od zaopatrzeń emerytów cywilnych zaborczych	444.000
		2	Opłaty emerytalne wojskowych	11.940.000
		2a	Opłaty od zaopatrzeń emerytów wojskowych zaborczych	140.000
		3	Jednorazowe opłaty emerytalne i wpłaty rezerw premiowych	20.000

B. Przedsiębiorstwa i zakłady.

Dział	Rozdział	Paragraf	Nazwa części, działu, rozdziału i paragrafu	Dochody w złotych
			Część 8. Ministerstwo Skarbu	17.899.180
			I. Rozchody zwyczajne	17.899.180
12			Mennica państwowa	1.120.000
	1		Koszty stałe	552.000
		1	Koszty administracji osobowe	201.000
		2	Koszty administracji rzeczowe	53.000
		3	Koszty produkcji osobowe	198.000
		4	Koszty produkcji rzeczowe	60.000
		5	Inne rozchody	15.000
		6	Odpisy	15.000
		7	Przelew z tytułu państwowego podatku dochodowego .	7.000
		8	Przelew z tytułu opłaty emerytalnej	2.000
		9	Wpłata na rzecz Funduszu Pracy	1.000
	2		Koszty zmienne	563.000
		1	Koszty produkcji osobowe	282.000
		2	Koszty produkcji rzeczowe	281.000
	3		Inwestycje	5.000
		1	Zakup inwentarza	5.000
13			Państwowy Zakład Emerytalny	16.779.180
	1		Administracja	456.020
		1	Wydatki osobowe	368.970
		2	Wydatki biurowe	74.750
		3	Wydatki ogólne	12.300
	2		Świadczenia	1.546.000
		1	Emerytury	1.120.000
		2	Pensje	170.000
		3	Świadczenia jednorazowe	255.000
		4	Leczenie zapobiegawcze	1.000
	3		Przekazywanie składek	105.000
	4		Lokaty funduszu rezerwowego	14.672.160

Dział	Rozdział	Paragraf	Nazwa części, działu, rozdziału i paragrafu	Wpływy w złotych
			Część 8. Ministerstwo Skarbu . . .	17.899.180
			I. Wpływy zwyczajne.	17.899.180
12			Mennica państwowa	1.120.000
		1	Produkcja	854.000
		2	Ekspertyzy	48.000
		3	Różne wpływy	2.000
		4	Zarachowania	216.000
13			Państwowy Zakład Emerytalny	16.779.180
	1		Dochody ustawowe	10.311.000
		1	Składki emerytalne	10.000.000
		2	Wpłaty Skarbu	311.000
	2		Wpływy z majątku	953.180
		1	Papiery wartościowe	900.000
		2	Dochód z eksploatacji nieruchomości	23.930
		3	Odsetki od pożyczek hipotecznych	1.000
		4	Odsetki od lokat w instytucjach kredytowych . . .	23.000
		5	Odsetki od rachunków bieżących	5.000
		6	Różne	250
	3		Inne wpływy	5.515.000
		1	Składki przekazane przez instytucje ubezpieczające .	5.510.000
		2	Wpłaty uczestników	5.000

C. Monopole.

Dział	Rozdział	Paragraf	Nazwa części, działu, rozdziału i paragrafu	Rozchody w złotych
			Część 8. Ministerstwo Skarbu	**416.055.800**
			I. Rozchody zwyczajne	416.055.800
14			Monopol solny	35.673.000
			Rozchody eksploatacyjne	34.503.000
		1	Utrzymanie dyrekcji	545.000
		2	Koszty produkcji	12.792.000
		3	Koszty sprzedaży	16.773.000
		4	Koszty ogólne	3.274.000
		5	Odpis na fundusz amortyzacyjny	1.050.000
		6	Przelew z tytułu państwowego podatku dochodowego	48.400
		7	Wpłata na rzecz Funduszu Pracy	20.600
			Rozchody na rachunek zysku handlowego	1.170.000
		8	Kapitał inwestycyjny	800.000
		9	Odpisy na inne cele	370.000
15			Monopol tytoniowy	161.200.000
			Rozchody eksploatacyjne	144.176.000
		1	Utrzymanie dyrekcji	2.318.000
		2	Koszty produkcji	86.147.000
		3	Koszty sprzedaży	45.458.000
		4	Koszty ogólne	6.695.000
		5	Odpis na fundusz amortyzacyjny	3.302.000
		6	Przelew z tytułu państwowego podatku dochodowego	192.000
		7	Wpłata na rzecz Funduszu Pracy	64.000
			Rozchody na rachunek zysku handlowego	17.024.000
		8	Kapitał inwestycyjny	6.000.000
		9	Obsługa 7% pożyczki w lirach włoskich	10.624.000
		10	Odpisy na inne cele	400.000
16			Monopol spirytusowy	136.554.800
			Rozchody eksploatacyjne	134.510.300
		1	Utrzymanie dyrekcji	2.008.000
		2	Koszty produkcji	67.745.400
		3	Koszty sprzedaży	42.484.800
		4	Koszty ogólne	2.909.000
		5	Należności komunalne	16.509.900
		6	Odpis na fundusz amortyzacyjny	2.593.800
		7	Przelew z tytułu państwowego podatku dochodowego	203.000
		8	Wpłata na rzecz Funduszu Pracy	56.400

Dział	Rozdział	Paragraf	Nazwa części, działu, rozdziału i paragrafu	Rozchody w złotych
16			Rozchody na rachunek zysku handlowego . .	2.044.500
		9	Fundusz inwestycyjny	1.000.000
		10	Pokrycie strat z lat ubiegłych na puli niekonsumcyjnej .	247.100
		11	Odpisy na inne cele	797.400
17			Monopol loteryjny	82.628.000
			Rozchody eksploatacyjne	82.581.000
		1	Utrzymanie dyrekcji	442.414
		2	Druk losów	291.500
		3	Koszty sprzedaży	10.363.800
		4	Koszty ciągnień	60.000
		5	Koszty reklamy	410.000
		6	Wypłata wygranych	70.969.500
		7	Różne wydatki	20.000
		8	Odpis na fundusz amortyzacyjny	16.698
		9	Przelew z tytułu państwowego podatku dochodowego .	5.450
		10	Wpłata na rzecz Funduszu Pracy	1.638
			Rozchody na rachunek zysku handlowego . .	47.000
		11	Kapitał inwestycyjny	10.000
		12	Odpisy na inne cele	37.000

Ogólna suma rozchodów „C. Monopole" **416.055.800**

Dział	Rozdział	Paragraf	Nazwa części, działu, rozdziału i paragrafu	Wpływy w złotych
			Część 8. Ministerstwo Skarbu . . .	1.047.455.800
			I. Wpływy zwyczajne.	1.047.455.800
14			Monopol solny	79.673.000
			Wpływy eksploatacyjne	79.673.000
		1	Sprzedaż soli	78.673.000
		2	Różne wpływy	1.000.000
15			Monopol tytoniowy	485.700.000
			Wpływy eksploatacyjne	485.700.000
		1	Sprzedaż wyrobów tytoniowych	485.000.000
		2	Opłata od zagranicznych wyrobów tytoniowych, przywożonych przez osoby prywatne	1.500
		3	Różne wpływy	698.500
16			Monopol spirytusowy	363.954.800
			Wpływy eksploatacyjne	363.954.800
		1	Sprzedaż spirytusu na cele konsumcyjne	336.654.800
		2	Sprzedaż spirytusu na cele niekonsumcyjne . . .	23.434.100
		3	Opłaty od spirytusu zwolnionego fabrykantom wódek i od przywozu z zagranicy	1.915.700
		4	Różne wpływy	1.950.200
17			Monopol loteryjny	104.878.000
			Wpływy eksploatacyjne	104.878.000
		1	Sprzedaż losów	90.120.000
		2	Prowizja od wygranych	14.193.900
		3	Różne wpływy	564.100
18			Monopol zapałczany	13.250.000
		1	Czynsz dzierżawny	11.702.000
		2	Ryczałt podatkowy	1.429.000
		3	Opłata monopolowa od zapalniczek	119.000

Ogólna suma wpływów „C. Monopole" 1.047.455.800

Załącznik 1a.

Zestawienie ogólne według grup i części preliminarza na rok 1937/38

A. Administracja — brutto, B. Przedsiębiorstwa i zakłady, C. Monopole i D. Fundusze — netto.

Część	N A Z W A	WYDATKI zwyczajne	WYDATKI nadzwyczajne	WYDATKI razem	DOCHODY zwyczajne	DOCHODY nadzwyczajne	DOCHODY razem
		złotych					
	A. ADMINISTRACJA.						
1	Prezydent Rzeczypospolitej	2 699 379	—	2 699 379	135 990	—	135 990
2a	Sejm	3 229 615	—	3 229 615	195 000	—	195 000
2b	Senat	1 450 600	—	1 450 600	2 900	—	2 900
3	Kontrola Państwowa	4 691 050	—	4 691 050	143 700	—	143 700
4	Prezydium Rady Ministrów	3 276 012	—	3 276 012	2 000	—	2 000
5	Ministerstwo Spraw Zagranicznych	38 363 000	60 000	38 423 000	6 900 000	—	6 900 000
6	" " Wojskowych	768 000 000	—	768 000 000	383 000	—	383 000
7	" " Wewnętrznych	193 806 720	2 073 280	195 880 000	14 337 650	—	14 337 650
8	" Skarbu	118 580 000	17 000 000	135 580 000	1 162 259 822	202 520 000	1 364 779 822
9	" Sprawiedliwości	87 866 300	133 700	88 000 000	38 628 500	—	38 628 500
10	" Przemysłu i Handlu	31 509 700	18 590 300	50 100 000	25 501 000	—	25 501 000
11	" Komunikacji	48 402 000	1 530 000	49 932 000	20 500 000	—	20 500 000
12	" Rolnictwa i Reform Rolnych	76 992 000	542 000	77 534 000	37 736 000	—	37 736 000
13	" Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego	354 757 280	900 000	355 657 280	32 629 000	—	32 629 000
14	" Opieki Społecznej	43 024 000	200 000	43 224 000	6 443 340	—	6 443 340
15	" Poczt i Telegrafów	1 807 680	—	1 807 680	5 000	—	5 000
16	Emerytury i zaopatrzenia	168 100 000	—	168 100 000	40 718 000	—	40 718 000
17	Renty inwalidzkie i pensje	100 500 000	—	100 500 000	—	—	—
18	Długi państwowe	221 068 563	—	221 068 563	—	—	—
	Razem A.	**2 268 123 899**	**41 029 280**	**2 309 153 179**	**1 386 520 902**	**202 520 000**	**1 589 040 902**
	B. PRZEDSIĘBIORSTWA I ZAKŁADY.	Dopłata ze Skarbu			Wpłata do Skarbu		
4	Prezydium Rady Ministrów:						
	Polska Agencja Telegraficzna	—	—	—	60 000	—	60 000
7	Ministerstwo Spraw Wewnętrznych:						
	a) Gazeta Administracji i Policji Państwowej	—	—	—	3 800	—	3 800
	b) Państwowe Zakłady Wodociągowe na Górnym Śląsku	—	250 000	250 000	—	—	—
8	Ministerstwo Skarbu:						
	a) Mennica państwowa	—	—	—	—	—	—
	b) Państwowy Zakład Emerytalny	—	—	—	—	—	—
10	Ministerstwo Przemysłu i Handlu:						
	Przedsiębiorstwa nieskomercjalizowane:						
	a) Przedsiębiorstwa państwowe o kapitale mieszanym i wydzierżawione	—	—	—	2 005 920	—	2 005 920
	b) Nadania górnicze i tereny naftowe	—	—	—	471 680	—	471 680
	c) Państwowa huta ołowiu i srebra w Strzybnicy	23 300	—	23 300	—	—	—
	d) Żupa solna w Łanczynie	18 000	—	18 000	—	—	—
	Przedsiębiorstwa skomercjalizowane:						
	a) „Polmin" Państwowa Fabryka Olejów Mineralnych	—	—	—	250 000	—	250 000
	b) Państwowa kopalnia węgla „Brzeszcze"	—	—	—	100 000	—	100 000
	c) Zjednoczone Fabryki Związków Azotowych w Mościcach i w Chorzowie	—	—	—	1 000 000	—	1 000 000
11	Ministerstwo Komunikacji:						
	a) Polskie Koleje Państwowe	—	—	—	24 500 000	—	24 500 000
	b) Państwowe wytwórnie materiałów drogowych	—	—	—	—	—	—
12	Ministerstwo Rolnictwa i Reform Rolnych:						
	a) Lasy Państwowe	—	—	—	43 700 000	—	43 700 000
	b) Państwowe przetwórnie mięsne	—	—	—	100 000	—	100 000
	c) Państwowe Zakłady Przemysłowo-Zbożowe	—	5 982 000	5 982 000	—	—	—
13	Ministerstwo Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego:						
	Państwowe Wydawnictwo książek szkolnych	—	—	—	60 000	—	60 000
14	Ministerstwo Opieki Społecznej:						
	a) Zdrojowiska państwowe	—	—	—	—	—	—
	b) Przedsiębiorstwa Państwowego Zakładu Higieny	—	—	—	55 400	—	55 400
	c) Szpitale państwowe	1 250 000	—	1 250 000	—	—	—
15	Ministerstwo Poczt i Telegrafów:						
	a) Polska Poczta, Telegraf i Telefon	—	—	—	24 000 000	—	24 000 000
	b) Państwowe Zakłady Tele- i Radiotechniczne	—	—	—	—	—	—
	Razem B.	**1 291 300**	**6 232 000**	**7 523 300**	**96 306 800**	—	**96 306 800**

Część	NAZWA	WYDATKI zwyczajne	nadzwyczajne	razem	DOCHODY zwyczajne	nadzwyczajne	razem
		złotych					
	C. MONOPOLE.						
8	Ministerstwo Skarbu:						
	Monopol solny	—	—	—	44 000 000	—	44 000 000
	„ tytoniowy	—	—	—	324 500 000	—	324 500 000
	„ spirytusowy	—	—	—	227 400 000	—	227 400 000
	„ loteryjny	—	—	—	22 250 000	—	22 250 000
	„ zapałczany	—	—	—	13 250 000	—	13 250 000
	Razem C.	—	—	—	**631 400 000**	—	**631 400 000**
	D. FUNDUSZE.						
6	Ministerstwo Spraw Wojskowych:						
	Fundusz Kwaterunku Wojskowego	—	—	—	—	—	—
14	Ministerstwo Opieki Społecznej:						
	Fundusz Pracy	—	—	—	—	—	—
	Razem D.	—	—	—	—	—	—
	Razem A+B+C+D	**2 269 415 199**	**47 261 280**	**2 316 676 479**	**2 114 227 702**	**202 520 000**	**2 316 747 702**

270

KONWENCJA

handlowa i nawigacyjna między Rzecząpospolitą Polską a Republiką Czeskosłowacką podpisana w Pradze, dnia 10 lutego 1934 r.

(Ratyfikowana zgodnie z ustawą z dnia 26 marca 1935 r. — Dz. U. R. P. Nr 26, poz. 184).

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ,

MY, IGNACY MOŚCICKI,

PREZYDENT RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ,

wszem wobec i każdemu z osobna komu o tym wiedzieć należy, wiadomym czynimy:

W dniu dziesiątym lutego tysiąc dziewięćset trzydziestego czwartego roku podpisana została w Pradze między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Republiki Czeskosłowackiej konwencja handlowa i nawigacyjna z załącznikami A, B, C, D, E i F, protokołem końcowym do załącznika F, i protokołem końcowym do tejże konwencji.

Wymieniona wyżej konwencja, jej załączniki i protokoły brzmią słowo w słowo jak następuje:

KONWENCJA HANDLOWA I NAWIGACYJNA

między Rzecząpospolitą Polską a Republiką Czeskosłowacką.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej z jednej strony i Prezydent Republiki Czeskosłowackiej z drugiej strony, ożywieni tym samym pragnieniem ułatwiania i rozwijania stosunków handlowych pomiędzy obydwoma Państwami, postanowili zawrzeć Konwencję Handlową i Nawigacyjną i mianowali w tym celu Pełnomocnikami:

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej:

Pana Dra Wacława GRZYBOWSKIEGO, Posła Nadzwyczajnego i Ministra Pełnomocnego

oraz

Pana Mieczysława SOKOŁOWSKIEGO, Dyrektora Departamentu w Ministerstwie Przemysłu i Handlu,

Prezydent Republiki Czeskosłowackiej:

Pana Dra Edwarda BENEŠA, Ministra Spraw Zagranicznych,

którzy, po przedłożeniu sobie wzajemnie swych pełnomocnictw, uznanych za dobre i sporządzone w należytej formie, zgodzili się na następujące artykuły:

Artykuł I.

Obywatele każdej z Wysokich Układających się Stron będą korzystać pod względem zakładania i trudnienia się handlem i przemysłem na terytorium drugiej Wysokiej Układającej się Strony ze wszystkich przywilejów, imunitetów i korzyści przyznanych obywatelom państwa najbardziej uprzywilejowanego.

Artykuł II.

Obywatele jednej z Wysokich Układających się Stron, udający się na jarmarki i targi na terytorium drugiej Wysokiej Układającej się Strony, celem wykonywania tam handlu, będą wzajemnie traktowani na równi z obywatelami własnymi, o ile będą mogli przedstawić dowód tożsamości zgodny z załączonym do niniejszej Konwencji wzorem, wydany przez władze państwa, którego są obywatelami.

Artykuł III.

Obywatele każdej z Wysokich Układających się Stron będą traktowani na terytorium drugiej Wysokiej Układającej się Strony, pod względem stanowiska prawnego, dóbr ruchomych i nieruchomych, praw i interesów, równie korzystnie jak obywatele jakiegokolwiek trzeciego państwa. Będą oni mieli swobodę załatwiania swych spraw na terytorium drugiej Wysokiej Układającej się Strony, bądź osobiście, bądź przez pośredników wedle ich własnego wyboru, nie podlegając pod tym względem ograniczeniom innym od tych, które są przewidziane przez ustawy i przepisy, na tym terytorium obowiązujące.

Będą oni mieli prawo występowania osobiście lub przez pełnomocników przed władzami sądowymi i administracyjnymi drugiej Wysokiej Układającej się Strony i nie będą podlegali innym ograniczeniom, aniżeli tym, które przewidziane są przez ustawy i przepisy obowiązujące na odnośnym terytorium i będą traktowani pod każdym względem w taki sam sposób jak obywatele jakiegokolwiek innego państwa.

Artykuł IV.

Obywatele jednej z Wysokich Układających się Stron nie będą przymuszani na terytorium drugiej Strony do żadnej służby obowiązkowej, czy to w armii lądowej lub morskiej, czy to w gwardii lub milicji narodowej.

Będą oni zwolnieni od wszelkich opłat jakiegokolwiek rodzaju, nałożonych w miejsce osobistej służby wojskowej, od wszelkich świadczeń i rekwizycyj wojskowych osobistych, jednakże co się tyczy dóbr ruchomych lub nieruchomych, które posiadają w kraju, będą podlegali rekwizycjom wojskowym i obowiązkowi kwaterunku wojskowego na tych samych warunkach, co obywatele własni.

Artykuł V.

Obywatele żadnej z Wysokich Układających się Stron nie będą uiszczali na terytorium drugiej Strony z tytułu osobistego oraz posiadanego przez nich mienia, jak również z tytułu wykonywania różnego rodzaju handlu, przemysłu, rzemiosł i zawodów, żadnych podatków, opłat i świadczeń jakiegokolwiek rodzaju, innych lub wyższych od tych, które są pobierane od obywateli własnych.

Te postanowienia nie stanowią przeszkody do pobierania opłat za pobyt, bądź opłat związanych z wykonywaniem formalności policyjnych. Obywatele obu Wysokich Układających się Stron będą korzystali pod tym względem z traktowania przyznanego obywatelom państwa najbardziej uprzywilejowanego.

Artykuł VI.

Spółki akcyjne i inne spółki handlowe, przemysłowe, finansowe, asekuracyjne i transportowe, które posiadają swą siedzibę na terytorium jednej z Wysokich Układających się Stron i które stosownie do ustaw tego państwa są tam prawnie założone, będą uznane na terytorium drugiej Strony za prawnie istniejące. Będą one miały wolny dostęp do sądów i zdolność do występowania, bądź to w charakterze powodów bądź pozwanych.

Dopuszczenie tych spółek do wykonywania ich handlu lub przemysłu, na terytorium drugiej Wysokiej Układającej się Strony, odbywać się będzie według ustaw i rozporządzeń, które obowiązują lub będą obowiązywać na tym terytorium.

Działalność spółek założonych według ustawodawstwa jednej z Wysokich Układających się Stron, o ile dokonywa się na terytorium drugiej Strony, poddana będzie ustawom i rozporządzeniom tej Strony. W każdym wypadku spółki wyżej wymienione korzystać będą po ich dopuszczeniu do działalności z tych samych praw, które są lub będą przyznane w tych sprawach, spółkom tego samego rodzaju państwa najbardziej uprzywilejowanego, co jednakże nie dotyczy rozstrzygnięć wydawanych na podstawie systemu koncesyjnego lub według swobodnego uznania w sprawach administracyjnych.

Powyższe spółki nie będą opłacać na terytorium drugiej Strony za wykonywanie ich handlu lub przemysłu, żadnych podatków, opłat lub świadczeń, innych lub wyższych jak te, które obciążają spółki krajowe.

Jeśli chodzi o stanowisko prawne tych spółek, ich majątek ruchomy i nieruchomy, ich pra-

wa i interesy na terytorium drugiej Strony, to obowiązują odpowiednio postanowienia artykułu III.

Artykuł VII.

Kupcy, fabrykanci i inni przemysłowcy, którzy dowiodą przez okazanie karty legitymacyjnej, według załączonego wzoru, wydanej przez kompetentne władze ich kraju, że są tam uprawnieni do wykonywania swego handlu lub swego przemysłu i że uiszczają tam podatki i opłaty ustawowo przewidziane, będą mieli prawo osobiście, bądź przez komiwojażerów w ich służbie, czynić zakupy na terytorium drugiej Wysokiej Układającej się Strony u kupców lub przemysłowców lub w lokalach sprzedaży publicznej. Będą oni mogli również przyjmować zamówienia, także na podstawie próbek, u kupców i innych osób, które w swym handlu lub przemyśle używają towarów odpowiadających tym próbkom. Ani w jednym ani w drugim wypadku nie będą oni zobowiązani do uiszczania z tego powodu żadnych specjalnych opłat.

Powyższe postanowienia nie stosują się do przemysłów wędrownych, do domokrąższtwa jak również do poszukiwania zamówień u osób nie trudniących się przemysłem lub handlem, przy czym Wysokie Układające się Strony zastrzegają sobie pod tym względem zupełną swobodę ich ustawodawstwa.

Kupcy, przemysłowcy i komiwojażerowie w ich służbie zaopatrzeni w kartę legitymacyjną, będą mieli prawo posiadania przy sobie próbek lub wzorów, lecz nie towarów.

Wysokie Układające się Strony podadzą sobie wzajemnie do wiadomości, które urzędy mają sobie poruczone wydawać karty legitymacyjne i jakimi przepisami mają się wyżej wymienione osoby kierować, przy wykonywaniu swego handlu.

Karty legitymacyjne są wolne od wizy konsularnej lub innej.

Postanowienia międzynarodowej Konwencji o uproszczeniu formalności celnych, podpisanej w Genewie 3 listopada 1923 r., będą miały zastosowanie przy przywozie i powrotnym wywozie próbek i wzorów.

W tym względzie jak również we wszystkich innych sprawach przewidzianych w tym artykule, Wysokie Układające się Strony zastosują wzajemnie traktowanie na stopie państwa najbardziej uprzywilejowanego.

Artykuł VIII.

Daniny wewnętrzne pobierane na rzecz kogokolwiek, które obciążają lub będą obciążać produkcję, fabrykację, obieg lub spożycie pewnego wytworu na terytorium jednej z Wysokich Układających się Stron, nie dotkną z żadnego tytułu wytworów Strony drugiej silniej lub uciążliwiej, niż wytwory krajowe tego samego rodzaju, lub w braku tych wytworów, niż wytwory państwa najbardziej uprzywilejowanego.

Artykuł IX.

Wytwory gleby i przemysłu, pochodzące i przychodzące z obszaru celnego jednej z Wysokich Układających się Stron, nie będą podlegać przy przywozie na obszar celny drugiej Strony innemu lub mniej przychylnemu traktowaniu pod względem celnym, niż takie same wytwory pochodzące i przychodzące z państwa najbardziej uprzywilejowanego, w szczególności nie będą podlegać innym lub wyższym cłom lub opłatom, łącznie z wszelkimi ubocznymi opłatami i dodatkami, niż jakie się pobiera lub będzie pobierać od takich samych wytworów jakiegokolwiek państwa trzeciego.

Traktowanie na stopie państwa najbardziej uprzywilejowanego, przewidziane w ustępie pierwszym, będzie również stosowane przy wywozie wytworów gleby i przemysłu jednej z Wysokich Układających się Stron z jej obszaru celnego na obszar celny Strony drugiej.

Powyższe postanowienia odnoszą się również do wykonywania przepisów celnych, celnego traktowania towaru, postępowania przy badaniu i analizie przywożonych towarów, do warunków płacenia ceł i opłat oraz do taryfowania towarów i interpretacji taryfy celnej.

Wyroby wyprodukowane na obszarze celnym jednej z Wysokich Układających się Stron przez przeróbkę zagranicznych materiałów także i w obrocie warunkowym, będą uważane również za wyroby przemysłowe tej Strony pod warunkiem, że wyroby te przez przeróbkę uległy poważnej zmianie. Granice zmiany, powodującej uznanie wyrobu wyprodukowanego z materiałów zagranicznych, za wyrób Strony Układającej się, określają autonomiczne przepisy każdorazowo obowiązujące na obszarze celnym państwa przywożącego, przy czym zostaje zapewnione traktowanie na stopie państwa najbardziej uprzywilejowanego.

Artykuł X.

Wytwory gleby i przemysłu, pochodzące i przychodzące z polskiego obszaru celnego wymienione w załączonej liście A, będą opłacały przy przywozie na obszar celny czeskosłowacki cła według stawek nie wyższych niż wyszczególnione w tej liście.

Wytwory gleby i przemysłu, pochodzące i przychodzące z czeskosłowackiego obszaru celnego wymienione w załączonej liście B, będą opłacały przy przewozie na obszar celny polski cła według stawek nie wyższych niż wyszczególnione w tej liście.

Postanowienia poprzednich ustępów nie zmieniają w niczym traktowania korzystniejszego, które by mogło wyniknąć z zastosowania artykułu IX.

Artykuł XI.

Klauzuli największego uprzywilejowania, przewidzianej w artykule IX, nie stosuje się:

1. do przywilejów, które są lub mogą być przyznane przez jedną z Wysokich Układających się Stron, w celu ułatwienia ruchu granicznego, z państwami sąsiadującymi, w pasie nie przekraczającym 15 km z jednej i z drugiej strony granicy,

2. do korzyści wynikających z unii celnej,

3. do tymczasowych przepisów celnych, ustanowionych pomiędzy polskim a niemieckim Górnym Śląskiem przez polsko-niemiecką Konwencję, dotyczącą Górnego Śląska, podpisaną w Genewie dnia 15 maja 1922 r.,

4. do przywilejow, korzyści lub imunitetów, które Polska przyznała lub przyzna krajom bałtyckim, a mianowicie Łotwie, Estonii, Litwie oraz Finlandii, dopóki nie przyzna ich również jakiemukolwiek innemu państwu.

Artykuł XII.

Klauzuli największego uprzywilejowania nie stosuje się do specjalnych postanowień umów zawartych pomiędzy jedną z Wysokich Układających się Stron a państwem trzecim w celu zrównoważenia opodatkowania w kraju i za granicą, rozgraniczenia zwierzchnictwa obu państw w dziedzinie podatkowej, a w szczególności w celu uniknięcia podwójnego opodatkowania.

Artykuł XIII.

Dopóki nie będzie mogła być wprowadzona całkowita wolność handlu pomiędzy obu Wysokimi Układającymi się Stronami, zakazy lub ograniczenia przywozu lub wywozu, które są lub będą w mocy na obszarze celnym jednej z Wysokich Układających się Stron, będą mogły być stosowane do handlu Strony drugiej tylko w tym wypadku, jeśli zakazy lub ograniczenia te dotyczyć będą również wszystkich innych państw.

Artykuł XIV.

Zobowiązania wymienione w poprzednim artykule nie mają zastosowania do niżej wyszczególnionych zarządzeń prohibicyjnych lub ograniczających, pod warunkiem jednakże, że nie będą one stosowane w sposób stanowiący dowolną dyskryminację między państwami obcymi, gdzie istnieją te same warunki, ani też w sposób, który by stanowił ukryte ograniczenie we wzajemnej wymianie towarów:

1. zakazy lub ograniczenia dotyczące bezpieczeństwa publicznego,

2. zakazy lub ograniczenia ustanawiane ze względów moralnych lub humanitarnych,

3. zakazy lub ograniczenia dotyczące handlu bronią, amunicją i materiałem wojennym lub, w okolicznościach wyjątkowych, wszelkim zaopatrzeniem wojennym,

4. zakazy lub ograniczenia ustanawiane ze względu na zdrowie publiczne, ochronę zwierząt lub roślin przeciwko chorobom i szkodnikcm, o ile te sprawy nie są uregulowane specjalnymi umowami,

5. zakazy lub ograniczenia wywozu mające na celu ochronę majątku narodowego artystycznego, historycznego lub archeologicznego,

6. zakazy lub ograniczenia stosowane do złota, srebra, monet lub pieniędzy papierowych i papierów wartościowych,

7. zakazy lub ograniczenia mające na celu rozciągnięcie na wytwory zagraniczne systemu ustanowionego wewnątrz kraju dla produkcji, handlu, przewozu i spożycia podobnych artykułów krajowych,

8. zakazy lub ograniczenia stosowane do wytworów, które, o ile chodzi o produkcję lub handel, stanowią lub będą stanowić przedmiot monopolów państwowych lub monopolów wykonywanych pod kontrolą państwa.

Artykuł XV.

Rozumie się, że postanowienia artykułów XIII i XIV nie naruszają w niczym prawa obu Wysokich Układających się Stron do poczynienia koniecznych zarządzeń celem ochrony żywotnych interesów państwa, w okolicznościach wyjątkowych i nadzwyczajnych.

Artykuł XVI.

Pod warunkiem powrotnego wywozu lub powrotnego przywozu i z zastrzeżeniem środków koniecznej kontroli, zachowania obowiązujących przepisów i złożenia zabezpieczenia zapewniającego pobranie opłat, które mogłyby się ewentualnie należeć, będzie udzielone zwolnienie od wszelkich opłat wejściowych i wyjściowych w granicach obowiązującego ustawodawstwa dla:

1. przedmiotów przeznaczonych do naprawy,

2. narzędzi, instrumentów i narzędzi mechanicznych, które przedsiębiorca lub firma jednej z Wysokich Układających się Stron wywozi na terytorium drugiej, aby tam przedsięwziąć przez personel roboty montażowe, doświadczalne lub naprawy, gdy te przedmioty będą przewożone przez przedsiębiorstwo transportowe lub gdy je przywozi personel osobiście,

3. przedmiotów przesyłanych z jednego państwa do drugiego dla wypróbowania,

4. towarów (z wyjątkiem artykułów spożywczych), które są posyłane na targi, wystawy i konkursy,

5. wozów meblowych (przeprowadzkowych), które przekraczają granicę w celu przewiezienia przedmiotów z terytorium jednej z Wysokich Układających się Stron na terytorium drugiej, nawet wtedy gdy wracają z nowym ładunkiem, bez względu gdzie załadowanie miało miejsce, pod warunkiem jednakże, że-

by w międzyczasie nie były one użyte do transportu wyłącznie wewnątrz kraju — przy czym zgodzono się, że te środki transportowe rozumie się łącznie z koniecznymi przynależnościami używanymi podczas transportu i że dla powrotnego wywozu będzie dany okres sześciomiesięczny,

6. próbek i wzorów, stosownie do konwencji międzynarodowej o uproszczeniu formalności celnych, podpisanej w Genewie 3 listopada 1923 r.; okres dla powrotnego wywozu ustala się na sześć miesięcy, przy czym zgodzono się, że na żądanie przywożącego będzie on przedłużony do dwunastu miesięcy.

Artykuł XVII.

Jeżeli towary wywiezione z jednego kraju do kraju drugiego wracają na żądanie właściwego eksportera dlatego, że je ten dla którego były przeznaczone nie przyjął, lub z innych powodów, zrezygnuje się przy powrotnym wywozie z pobrania cła wywozowego i wszelkich ubocznych opłat i zwróci się cło przywozowe i wszelkie uboczne opłaty już zapłacone, względnie zrezygnuje się z żądania tych należnych ceł i opłat, pod warunkiem, że towary pozostaną do czasu powrotnego wywozu pod dozorem urzędu celnego i że powrotny wywóz będzie miał miejsce w terminie trzech miesięcy od przywozu, za pomocą tego samego listu przewozowego, o ile towary te nie doznały jakiejkolwiek zmiany.

W innych wypadkach powrotnego wywozu towarów w tym artykule nie uregulowanych, każda z obu Układających się Stron traktować będzie przesyłki drugiej Układającej się Strony z największą życzliwością w ramach obowiązujących przepisów.

Artykuł XVIII.

Aby zapewnić wzajemnemu handlowi korzyści z traktowania stosownie do postanowień niniejszej konwencji i aby wykluczyć jednocześnie wszelkie możliwe nadużycia, każda z Wysokich Układających się Stron będzie mogła żądać, aby wytwory gleby i przemysłu drugiej Strony były zaopatrzone przy ich przywozie w świadectwa pochodzenia według załączonych wzorów.

Świadectwa pochodzenia będą wystawiane przez urzędy celne, izbę handlową do której należy wysyłający, bądź przez każdy inny organ państwowy, związek gospodarczy lub inną instytucję uznaną przez kraj przeznaczenia.

Władze kraju przeznaczenia będą miały prawo żądać uwierzytelnienia świadectwa pochodzenia przez swego dyplomatycznego lub konsularnego zastępcę, z wyjątkiem gdy świadectwa te będą wystawiane przez organy państwowe.

Artykuł XIX.

Obie Wysokie Układające się Strony, zgadzają się co do tego, że we wzajemnych stosunkach kierować się będą postanowieniami międzynarodowej konwencji o uproszczeniu formalności celnych, podpisanej w Genewie dnia 3 listopada 1923 r.

Artykuł XX.

Każda z Wysokich Układających się Stron zabezpieczy na swym terytorium przedsiębiorcom drugiej Wysokiej Układającej się Strony, w ramach obowiązujących ustaw i rozporządzeń, skuteczną ochronę przeciwko nielojalnej konkurencji i będzie traktować pod tym względem tych przedsiębiorców jak swoich własnych.

Każda z Wysokich Układających się Stron zobowiązuje się w szczególności przedsięwziąć wszelkie potrzebne kroki, aby przeszkodzić na swym terytorium fałszywemu używaniu regionalnych oznaczeń pochodzenia, zwłaszcza odnośnie chmielu, produktów z winnej latorośli, piwa, wód mineralnych i produktów z wód mineralnych, jeśli druga Układająca się Strona te oznaczenia ustawowo chroni i podała je do wiadomości Stronie pierwszej.

W powyżej wzmiankowanym podaniu do wiadomości muszą być zwłaszcza przytoczone postanowienia odnośnych ustaw i przepisów tego państwa, ustalające uprawnienie do oznaczania pochodzenia.

Jako fałszywie użyte uchodzą regionalne oznaczenia pochodzenia jednego z obu państw, jeśli zostaną użyte dla wyrobów, którym ustawowe postanowienia tego państwa tego przywileju odmawiają.

Pod nazwą czeskosłowacki chmiel, zwłaszcza pod nazwą „Český chmel" („Žatecký chmel" „Roudnický chmel", „Úštěcký chmel", „Dubský chmel"), „Moravský chmel" („Tršický chmel") może być dopuszczony do obrotu w Polsce tylko chmiel, który stosownie do obowiązujących w Czechosłowacji ustawowych przepisów o oznaczaniu pochodzenia chmielu, posiada znak i certyfikat uwierzytelniający, wydany przez publiczny czeskosłowacki Urząd Kontrolny (znakowania). Prócz tego musi taki chmiel znajdować się w opakowaniu oryginalnym, tj. stosownie do wspomnianych czeskosłowackich przepisów, ze świadectwem pochodzenia, pieczęcią i plombą.

Postanowienia tego artykułu nie odnoszą się do towarów tranzytowych.

Artykuł XXI.

We wszystkich kwestiach, odnoszących się do komunikacji kolejowych, Wysokie Układające się Strony będą stosowały we wzajemnych stosunkach postanowienia konwencji międzynarodowej o przewozie osób i bagażów ko-

lejami żelaznymi (K. M. O.) oraz konwencji międzynarodowej o przewozie towarów kolejami żelaznymi (K. M. T.), podpisanych w Bernie w dniu 23 października 1924 r.

We wszystkich kwestiach odnoszących się do tranzytu międzynarodowego Wysokie Układające się Strony będą stosowały we wzajemnych stosunkach postanowienia barcelońskiej konwencji i Statutu o wolności tranzytu z dnia 20 kwietnia 1921 r.

Obie Wysokie Układające się Strony ożywione życzeniem urzeczywistnienia w granicach możliwości zamierzeń artykułu 23 p. e Paktu Ligi Narodów, odnoszących się do utrzymania wolności komunikacji i tranzytu, oraz biorąc pod uwagę swą sytuację geograficzną, zobowiązują się wzajemnie zabezpieczyć transportom przeznaczonym do ich państw wolność komunikacji i tranzytu, ustanowioną przez Statut Barceloński w ten sposób, że Wysokie Układające się Strony nie będą powoływały się na art. 7 rzeczonego Statutu w wypadku naprężenia politycznego i że tę wolność komunikacji i tranzytu utrzyma się nawet na wypadek wojny, przy czym wszelako rozumie się, że zarządzenia te nie będą mogły się sprzeciwiać prawom i obowiązkom Stron jako członków Ligi Narodów.

Czechosłowacja przyjmuje do wiadomości paragraf 4 artykułu XXII Traktatu Pokoju, podpisanego w Rydze dnia 18 marca 1921 r.

Artykuł XXII.

Wysokie Układające się Strony zobowiązują się wzajemnie stosować politykę taryfową ożywioną duchem jak największej życzliwości.

Artykuł XXIII.

Towary nadane do przewozu na terytorium celnym jednej z Wysokich Układających się Stron a przewożone do terytorium celnego drugiej Układającej się Strony albo przez to terytorium do państwa trzeciego, nie będą, przy wypełnieniu tych samych warunków, traktowane na kolejach drugiej Układającej się Strony w zakresie odprawy, przewozu, obliczenia przewoźnego według taryf wewnętrznych (lokalnych albo związkowych) oraz opłat publicznych związanych z przewozem, mniej korzystnie aniżeli towary tego samego rodzaju nadane na terytorium celnym drugiej Układającej się Strony a przewożone w tym samym kierunku i na tym samym przebiegu.

Obie Wysokie Układające się Strony zgadzają się jednak, że przy przewozie towarów tego samego rodzaju z terytorium celnego jednej z Układających się Stron do terytorium celnego drugiej Układającej się Strony lub przez to terytorium do państwa trzeciego, są dopuszczalne następujące warunki stosowania kolejowych taryf, zniżek, lub innych udogodnień:

a) warunek nadania do przewozu w określonym czasie pewnej minimalnej ilości towarów,

b) warunek jednoczesnego nadania do przewozu towaru w ilości wystarczającej na utworzenie całego pociągu lub też określonej grupy wagonów,

c) warunek spożycia wewnętrznego,

d) warunek poprzedniego lub dalszego przewozu drogą wodną lub powietrzną.

Każdy inny warunek wykluczający korzystanie z wewnętrznych taryf ulgowych winien być uważany za nie istniejący odnośnie do transportów wyżej wzmiankowanych.

Artykuł XXIV.

Przy przewozie kolejami żelaznymi podróżnych, bagażu i przesyłek ekspresowych nie będzie się czyniło w zakresie odprawy, przewozu, stosowania stawek i opłat oraz danin publicznych, związanych z tym przewozem żadnej różnicy między obywatelami Wysokich Układających się Stron. Właściwe urzędy obu Wysokich Układających się Stron powinny zapewnić dogodne połączenia pociągów pasażerskich i ruch bezpośrednich wagonów. Będą się one starały również uprościć i przyśpieszyć wykonywanie formalności celnych i paszportowych oraz będą troszczyć się o zapewnienie szybkiego i regularnego przewozu towarów.

Artykuł XXV.

Postanowienia artykułów XXIII i XXIV nie dotyczą zniżek przyznanych dla celów dobroczynności, ani też zniżek udzielonych w wypadku publicznej klęski, ani też zniżek przyznanych funkcjonariuszom publicznym, pracownikom przedsiębiorstw przewozowych albo podróżującym kupcom, ani też zniżek przyznanych na przewóz kufrów z próbkami i wzorami, ani na przewozy Zarządu Kolejowego albo publicznej administracji cywilnej lub wojskowej.

Artykuł XXVI.

Wysokie Układające się Strony zgadzają się zawrzeć umowy przewidziane w § 2 art. 4 międzynarodowej konwencji o przewozie towarów kolejami żelaznymi (K. M. T.), a to w celu ustalenia dogodniejszych warunków dla przewozu pewnych przedmiotów, wyłączonych od przewozu lub przyjmowanych pod pewnymi warunkami.

Artykuł XXVII.

Obie Wysokie Układające się Strony zobowiązują sie dopuścić w żegludze morskiej okręty i ładunki okrętowe Strony drugiej pod takimi samymi warunkami, za takimi samymi opłatami i we wszystkich innych zagadnieniach prawnych, tak jak okręty i ładunki okrętowe

własne. Przynależność państwowa okrętów obu Wysokich Układających się Stron będzie oceniana według ustawodawstwa krajowego.

Obie Wysokie Układające się Strony będą wzajemnie uznawać listy pomiarowe okrętów morskich, wydane przez właściwe urzędy każdej z Wysokich Układających się Stron.

Co się tyczy żeglugi na rzekach międzynarodowych, to we wzajemnych stosunkach obu Wysokich Układających się Stron będą miarodajne odpowiednie międzynarodowe umowy nawigacyjne, które zostały przyjęte przez obydwie Wysokie Układające się Strony.

Artykuł XXVIII.

Załączona do niniejszej konwencji Umowa Weterynaryjna wraz z przynależnym do niej protokołem końcowym stanowią nierozdzielną część tej konwencji i pozostaną w mocy tak długo jak i ona, przy czym rozumie się, że ewentualnie mogą one być zmienione i podczas trwania konwencji Handlowej i Nawigacyjnej, lecz jedynie za wspólnym porozumieniem.

Artykuł XXIX.

Wysokie Układające się Strony zobowiązują się, że jak najszybciej przystąpią do zawarcia specjalnej umowy, regulującej wzajemną pomoc przy odprawie celnej, przy zapobieganiu, ściganiu i karaniu wykroczeń przeciw przepisom celnym jako też i wzajemną pomoc prawną w celnych sprawach karnych.

Artykuł XXX.

Rząd Polski, któremu zostało powierzone prowadzenie spraw zewnętrznych Wolnego Miasta Gdańska, zgodnie z artykułem 104 Traktatu Wersalskiego i artykułami 2 i 6 Konwencji Paryskiej między Polską i Wolnym Miastem Gdańskiem z 9 listopada 1920 r., zastrzega sobie prawo oświadczenia, że Wolne Miasto jest Stroną Kontraktującą w niniejszej konwencji i że bierze na siebie obowiązki oraz nabywa prawa z niej wypływające.

Zastrzeżenie to nie dotyczy tych postanowień niniejszej konwencji, które Rzeczpospolita Polska zawiera w odniesieniu do Wolnego Miasta Gdańska zgodnie ze swoimi prawami, wypływającymi z odnośnych traktatów.

Artykuł XXXI.

Konwencja ta będzie ratyfikowana a dokumenty ratyfikacyjne zostaną wymienione w Warszawie, jak tylko to będzie możliwe. Wejdzie ona w życie piętnastego dnia po wymianie dokumentów ratyfikacyjnych. Jednakże oba rządy mogą się porozumieć co do jej wcześniejszego wejścia w życie, jeśli ich dotyczące ustawodawstwa je do tego upoważniają.

Konwencja ta przestanie obowiązywać w trzy miesiące po dniu jej wypowiedzenia przez jedną z Wysokich Układających się Stron. Powyższy termin może być skrócony za zgodą rządów obu Wysokich Układających się Stron.

Konwencja ta została sporządzona w dwóch oryginałach, każdy w języku polskim i czeskosłowackim; oba teksty są autentyczne.

Na dowód czego wyżej wymienieni Pełnomocnicy konwencję tę podpisali i przyłożyli swe pieczęcie.

Sporządzono w Pradze dnia 10 lutego 1934.

L. S. *W. Grzybowski*
L. S. *M. Sokołowski*
L. S. *Dr Edvard Beneš*

Załącznik A do art. X.

LISTA A.

CŁA KONWENCYJNE PRZYWOZOWE DO OBSZARU CELNEGO CZESKOSŁOWACKIEGO.

Pozycja czesko-słowackiej taryfy celnej	Nazwa towaru	Stawka celna Kč
		za 100 kg
ex 20	Cukier innego rodzaju, np. glukoza, cukier krochmalowy, winogronowy, owocowy, mleczny itp. cukry; cukier palony (barwnik cukrowy i piwny [karmel]):	
	cukier innego rodzaju, np. glukoza, cukier krochmalowy, winogronowy, owocowy, mleczny itp. cukry . .	260·—
21	Melasa	30·—
ex 31	Bób, groch, soczewica:	
	ex a) groch, soczewica:	
	groch	34·—
	b) bób	9·—
32	Wyka, łubin:	
	a) wyka	22·—
	b) łubin	2·—
ex 40	Ziemniaki, buraki cukrowe, buraki pastewne:	
	ex a) ziemniaki:	
	ex 2. od 1 sierpnia do 31 stycznia:	
	Uwaga. Sadzeniaki (ziemniaki do sadzenia), od 16 września do 15 listopada, na podstawie zaświadczeń Ministerstwa Rolnictwa . .	15·—
ex 44	Jarzyny wszelkiego rodzaju (oprócz trufli) i inne rośliny dla potrzeb kuchennych, przyrządzone (suszone, prasowane, krajane, zmielone lub inaczej rozdrobnione):	
	ex a) jarzyny suszone, również solone:	
	płatki ziemniaczane	140·—
ex 45	Rzepak i podobne nasiona oleiste:	
	a) rzepak:	
	1. do 28 lutego 1934	b. c.
	2. od 1 marca 1934	35·— do 31 grudnia 1934

Pozycja czesko-słowackiej taryfy celnej	Nazwa towaru	Stawka celna Kč
		za 100 kg
46	Mak (także dojrzałe makówki)	150·—
ex 47	Nasiona lnu i konopi (siemię), nasiona oleiste, nie podpadające pod inną pozycję:	
	a) nasiona lnu i konopi (siemię)	27·—
48	Nasiona gorczycy (także mielone, w beczkach)	30·
ex 49	Nasiona koniczyn:	
	a) esparceta	35·—
	ex b) inne:	
	koniczyna czerwona	168·—
	koniczyna biała	180·—
50	Nasiona traw	250·—
		z wagi brutto
ex 52	Nasiona osobno nie wymienione:	
	nasiona buraków pastewnych	110·—
ex 68	Owce i kozy (także barany, skopy i kozły):	od sztuki
	owce (także barany i skopy)	22·—
		za 100 kg żywej wagi
ex 70	Trzoda chlewna:	
	a) wagi do 120 kg	Stawka celna z ewentualnym celnym dodatkiem, jedno i drugie w najniższym wymiarze, wynikającym z rozporządzenia Rządu Nr 96/1933 Sb. z. a n.
	ex b) wagi powyżej 120 kg:	
	wagi powyżej 120 kg do 130 kg	
73	Drób wszelki (z wyjątkiem ptactwa dzikiego):	
	ex a) żywy:	za 100 kg
	gęsi	33·60
	b) bity, także bez wnętrzności, oskubany lub bez kończyn	125·—
ex 75	Ryby, raki słodkowodne, ślimaki, scampi, wszystko świeże:	
	ex b) inne:	
	raki słodkowodne	50·—
ex 79	Jaja drobiu, także żółtko i białko, płynne:	
	a) jaja drobiu	200·—
84	Sierść, włosy i włosie wszelkie, surowe lub wyprawione (jak trzepane, wygotowane, barwione lub trawione, także skręcane); szczecina	b. c.
ex 85	Pierze osobno nie wymienione (także pierze darte, szypułki i pióra); pióra ozdobne, niewyprawione:	
	pierze osobno nie wymienione (także pierze darte, szypułki i pióra)	b. c.

Pozycja czesko-słowackiej taryfy celnej	Nazwa towaru	Stawka celna Kč
		za 100 kg
ex 86	Pęcherze i jelita, świeże, solone lub suszone; błony do klepania złota; liny z żył zwierzęcych:	
	pęcherze i jelita, świeże, solone lub suszone . . .	18·—
88	Masło naturalne, świeże lub solone, też topione . . .	500·—
ex 96	Parafina:	
	ex a) nieoczyszczona, także łuski parafinowe:	
	parafina nieoczyszczona	80·—
	ex b) inna:	
	parafina oczyszczona	100·—
100	Smar do wozów:	
	a) z dodatkiem mineralnych olejów lub mineralnych tłuszczów	112·—
	b) inny	50·—
118	Kiełbasy	850·—
ex 134	Drewno budowlane i użytkowe; korek:	
	ex a) drewno budowlane i użytkowe, europejskie, twarde lub miękkie, okrągłe, ciosane, tarte lub inaczej cięte, łupane, oprócz fornirów, bez dalszego obrobienia, także podkłady kolejowe:	
	ex 1. okrąglaki okorowane i nieokorowane:	
	ex β) z drzew iglastych:	
	kopalniaki	4·—
	ex δ) inne:	
	grabowe, osikowe, topolowe i wierzbowe	b. c.
	ex 2. drewno ciosane, tarte lub inaczej cięte, łupane, oprócz fornirów, bez dalszego obrobienia także podkłady kolejowe:	
	β) klepki dębowe	b. c.
	δ) drewno z drzew iglastych	8·—
	ex ε) drewno dębowe, jesionowe, wiązowe, akacjowe:	
	drewno dębowe	6·—
	ex Uwagi do poz. 134a) 1 — 2.	
	ex 1. Papierówka i odpadki tartaczne, sprowadzane do wyrobu celulozy przez fabryki, oddalone od granicy celnej najwyżej o 50 km, do ilości 650.000 q rocznie, według specjalnego zezwolenia, pod kontrolą i na warunkach ustalonych rozporządzeniem:	
	Papierówka i odpadki tartaczne, sprowadzane do wyrobu celulozy przez fabryki, oddalone od granicy celnej najwyżej o 50 km, do ilości 325.000 q rocznie, według specjalnego zezwolenia, pod kontrolą i na warunkach ustalonych rozporządzeniem	b. c.

Pozycja czesko-słowackiej taryfy celnej	Nazwa towaru	Stawka celna Kč
		za 100 kg
ex 135	Węgiel drzewny, torf i węgiel torfowy, węgiel brunatny i węgiel kamienny, koks i wszelkie stałe paliwo sztucznie z tych materiałów sporządzone:	
	ex a) węgiel drzewny i torf (także brykiety z nich):	
	węgiel drzewny	15·—
ex 150	Ziemie i materiały mineralne, osobno nie wymienione, naturalne, palone, mielone lub szlamowane:	
	ex b) inne: dolomit (także palony)	b. c.
172	Ozokeryt (wosk ziemny, wosk skalny), surowy . .	b. c.
ex 173	Terpentyna, olej terpentynowy, olej smołowy (żywiczny); surowy olej bursztynowy, rogowy i kauczukowy, następnie oleje grupy benzolowej ze smoły z węgla kamiennego; lep na ptaki:	
	ex b) inne: terpentyna, olej terpentynowy.	b. c.
ex Uwaga po grupie tar. XXI.	Oleje mineralne, przywożone przez rafinerie olejów mineralnych celem dalszej przemysłowej przeróbki przez destylację lub rafinowanie za specjalnym pozwoleniem, na warunkach ustalonych rozporządzeniem:	
	c) benzyna surowa z poz. 177	20·— z własnej wagi
	d) destylat naftowy z poz. 177	15·— z własnej wagi
	e) destylat olejów smarowych z poz. 178. . .	20·— z własnej wagi
	f) olej parafinowy z poz. 177 i 178 oraz pozostałości z destylacji olejów mineralnych z poz. 179	1·— z własnej wagi
ex 183	Przędza bawełniana pojedyncza, surowa:	
	a) do Nr 12 numeracji angielskiej	126·—
	b) powyżej Nr 12 do Nr 29 numeracji angielskiej . . .	171·—
	c) powyżej Nr 29 do Nr 50 numeracji angielskiej . . .	297·—
	d) powyżej Nr 50 do Nr 70 numeracji angielskiej . . .	456·—
ex Uwagi.	1. Przędza bawełniana wątkowa, pojedyncza, surowa, w kształcie zwojów, na krótkich lub przechodzących na wylot cewkach, długości nie większej niż 13 cm i grubości nie większej niż 22 mm, przywożona na podstawie zezwoleń dla tkalni tkanin półjedwabnych, pod kontrolą i na warunkach ustalonych rozporządzeniem:	
	z c) powyżej Nr 29 do Nr 50 numeracji angielskiej . .	207·—
	z d) powyżej Nr 50 do Nr 70 numeracji angielskiej . .	336·—

Pozycja czesko-słowackiej taryfy celnej	Nazwa towaru	Stawka celna Kč
		za 100 kg
	ex 2. Przędza bawełniana pojedyncza surowa, przywożona na podstawie zezwoleń, do wyrobu tiulu, firanek, haftów i koronek, pod kontrolą i na warunkach ustalonych rozporządzeniem:	
	z c) powyżej Nr 29 do Nr 50 numeracji angielskiej . .	207'—
	z d) powyżej Nr 50 do Nr 60 numeracji angielskiej . .	336'—
ex 202	Len, konopie, juta i inne osobno nie wymienione przędziwo roślinne, wszystko surowe, moczone (roszone), międlone, trzepane, bielone, barwione i ich odpadki:	
	len	b. c.
282	Wyroby koszykarskie (też plecione z prętów wierzbowych):	
	a) pospolite (grube kosze do pakowania, kosze do noszenia, półkosze do wozów, kosze do bielizny, kosze do łowienia ryb itp.) z nieokorowanych lub okorowanych prętów itd., niebejcowane, niebarwione, niepokostowane, nielakierowane, też w połączeniu z drzewem, żelazem lub pospolitymi metalami	120'—
	b) kosztowne, tj. wszelkie inne wyroby, o ile nie podpadają pod p. c), też w połączeniu z pospolitymi lub kosztownymi materiałami	1.200'—
	c) bardzo kosztowne, tj. wyroby w połączeniu z bardzo kosztownymi materiałami	3.120'—
ex 287	Papier do pakowania, którego metr kwadratowy waży co najmniej 30 g:	
	ex a) niebarwiony:	
	gładzony jednostronnie	90'— z wagi brutto
ex 296	Papier osobno nie wymieniony:	
	ex a) gładki:	
	1. papier gazetowy drukarski w rolach . . .	84'—
ex 300	Wyroby z papieru, papy lub masy papierowej, osobno nie wymienione:	
	ex a) z masy papierowej, papy, papieru, oprócz z papieru z pozycji 290 b), 294 i 296 c):	
	ex 3. inne:	
	bibułka papierosowa, przystosowana do użytku (w książeczkach itp.); tutki do papierosów; cewki i tutki do nawijania przędzy . . .	350'—
	ex b) z papieru lub z papierem z poz. 290 b), 294 i 296 c), oraz wszelkie wyroby z rysunkami lub malowidłami:	

Pozycja czesko-słowackiej taryfy celnej	Nazwa towaru	Stawka celna Kč
		za 100 kg
	ex 2. inne:	
	bibułka papierosowa, przystosowana do użytku (w książeczkach itp.); tutki do papierosów	720·—
	Uwaga do poz. 298, 299 i 300.	
	Ogłoszenia, plakaty i broszury, zachęcające do zwiedzania polskich turystycznych lub kąpielowych miejscowości, lub dotyczące propagandy ruchu cudzoziemskiego w Polsce w ogólności, podlegają odprawie bez cła, bez względu na objętość części ogłoszeniowej, według poz. 647.	
ex 344	Przybory techniczne:	
	ex d) przybory techniczne osobno nie wymienione, ze skóry wyprawionej lub surowej, jak kubły przenośnikowe, gońce czółenkowe, koła zębate, manszety, pierścienie i tarcze uszczelniające itp.: rzemyki rozdzielcze	1.310·—
ex 350	Fryzy, krawędzie, poprzeczki oraz wypełnienia, heblowane, jak również tafle posadzkowe (płyty sklejone lub inaczej połączone); wszystko niefornirowane i nieinkrustowane:	
	ex a) surowe:	
	fryzy, krawędzie, poprzeczki i wypełnienia, heblowane	50·—
ex 351	Forniry, jak również płyty z klejonych fornirów:	
	ex a) nieinkrustowane:	
	1. surowe	105·—
ex 361	Wyroby osobno nie wymienione z materiałów tokarskich i rzeźbiarskich, innych niż drewno:	
	ex d) z prawdziwego lub naśladownictwa bursztynu, gagatu, również w połączeniu z pospolitymi, kosztownymi lub innymi bardzo kosztownymi materiałami: z prawdziwego bursztynu, również w połączeniu z pospolitymi, kosztownymi lub innymi bardzo kosztownymi materiałami	2.500·—
ex 370	Dęte szkło zwyczajne, tj. nieszlifowane, bez deseni, z nieoszlifowanymi częściami, nieprasowane:	
	ex a) barwy naturalnej, jadnakże nie białe: balony o pojemności od 25 do 65 litrów	65 — z wagi brutto
399	Cement	16·20
ex 467	Gremple wszelkiego rodzaju; zgrzebła tkackie i zęby do zgrzebeł tkackich, również w wiązkach lub rolach; nicielnice tkackie druciane; przewodniki nitek (maillons): gremple wszelkiego rodzaju	1.200.—

Pozycja czesko-słowackiej taryfy celnej	Nazwa towaru	Stawka celna Kč
		za 100 kg
ex 488	Metale pospolite, surowe, stare połamane lub w odpadkach:	
	a) ołów, również stopy ołowiu z antymonem, arsenem, cyną lub cynkiem	14·40
	ex c) cynk, również stopy cynku z ołowiem lub cyną:	
	cynk surowy	24·—
	Uwaga. Cynkowe odpadki za specjalnym zezwoleniem na warunkach ustanowionych rozporządzeniem	b. c.
ex 491	Blachy i płyty (walcowane, kute), bez dalszej obróbki:	
	c) cynkowe	130·—
ex 492	Blachy i płyty, wyginane lub dziurkowane:	
	c) cynkowe	180·—
ex 597	Tlenki i zasady, specjalnie wymienione:	
	ex g) biel cynkowa (tlenek cynku biały); szarzeń cynkowy (nieczysty tlenek cynku, szary):	
	biel cynkowa (tlenek cynku biały).	144·—
ex 598	Kwasy specjalnie wymienione:	
	ex c) kwas siarkowy (monohydrat kwasu siarkowego):	
	1. nie dymiący (angielski)	18·20 do 31 grudnia 1934
ex 600	Połączenia wapnia, strontu, barytu i magnezu, specjalnie wymienione:	
	m) azotniak (kalciumcyanamid)	30·— do 31 grudnia 1934
617	Fosfaty rozłożone kwasami (superfosfaty)	14·— do 31 grudnia 1934
ex 621	Gazy skroplone, osobno nie wymienione: dwutlenek siarki (bezwodnik kwasu siarkowego) . . .	39·—
ex 653	Otręby (także migdałowe); odpadki ryżowe; kiełki słodowe; plewy; pozostałości stałe przy wyrobie olejów tłuszczowych, także mielone; wywar, pomyje; wyługowane wysłodki buraczane:	
	ex b) inne:	
	otręby pszeniczne i żytnie; wyługowane wysłodki buraczane	b. c.
ex 654	Wytłoki i wytłoczyny:	
	ex b) inne:	
	stałe pozostałości ziemniaczane przy produkcji krochmalu (suszona pulpa ziemniaczana)	b. c.

Załącznik B do art. X.

LISTA B.

CŁA KONWENCYJNE PRZYWOZOWE DO OBSZARU CELNEGO POLSKIEGO.

Pozycja taryfy celnej polskiej	Nazwa towaru	Cło od 100 kg złotych
35	Słód, oprócz objętego poz. 76, 77	10·— Dla ilości rocznej = 80, 18% przywozu słodu z Czechosłowacji do Polski w r. 1931 według statystyki polskiej, tj. dla 12.500 q
	Do tej pozycji zalicza się słód podprażony koloru złocistego, tzw. barwiony, sprowadzany przez browary do wyrobu piwa na zasadzie zaświadczeń Związku Browarów Polskich w Warszawie.	
51 p. 1	Chmiel	200·— Dla ilości rocznej = 74, 63% przywozu chmielu z Czechosłowacji do Polski w r. 1931 według statystyki polskiej, tj. dla 500 q
57	Winogrona świeże w opakowaniu:	
	p. 1. powyżej 5 kg w terminie od 1.IX do 30.XI	45.—
	p. 2. 5 kg i mniej w terminie od 1.IX do 30.XI	78.—
77 z p. 2	Słód palony i nierozdrobniony, sprowadzany przez browary do wyrobu piwa na zasadzie zaświadczeń Związku Browarów Polskich w Warszawie	15.— Dla ilości rocznej = 2, 56% przywozu słodu z Czechosłowacji do Polski w r. 1931 według statystyki polskiej, tj. dla 400 q
128 p. 2	a) Bryndza	30·—
	b) serki ołomunieckie (kwargle)	15·—
137 z p. 2b.	Według tego punktu i podpunktu podlegają cłu jelita sztuczne, wykonane z żelatyny, wiskozy itp. namiastek, ze stawką .	300·—
z 159 p. 2	Skaleń mielony	2·30
162	Kamienie budowlane, oprócz osobno wymienionych:	
	p. 1. z gruba obtłuczone, w kształcie brył i płyt bez obciosania, opiłowania	0·50

Pozycja taryfy celnej polskiej	Nazwa towaru	Cło od 100 kg złotych
	p. 2. bloki, płyty, — opiłowane lub obciosane w całości lub tylko częściowo, oprócz osobno wymienionych, grubości:	
	a) powyżej 15 cm	1·—
	b) 15 cm i mniej	3·—
	p. 3. stopnie na schody wszelkich wymiarów . . .	2·—
	p. 4. płyty i krawężniki na chodniki wszelkich wymiarów	1·50
	p. 5. kostki i półkostki brukowe	1·—
z 165 p. 3	Krzemień mielony	2·30
171 z p. 2	Grafit zmielony, również zespolony w grudki	5·—
z 175	Szlamy mineralne z Piszczan, Trenczyńskich Teplic w opakowaniu:	
	p. 1. powyżej 50 kg	7·—
	p. 2. 50 kg i mniej w oryginalnym opakowaniu z bezpośrednim opakowaniem	15·—
177 z p. I a II	Rudy żelazne o zawartości żelaza 50% i mniej, sprowadzane przez urząd celny Zebrzydowice	b. c. dla kontyngentu rocznego=100.000 q
185	Węgiel aktywowany	12·— do 31 grudnia 1934
224	Tłuszcze garbarskie	15·—
229 p. 2	Mace	60·—
z 236 p. 1	Sok naturalny malinowy i wiśniowy bez cukru, również w beczkach, łącznie z wagą bezpośredniego opakowania .	52·—
269	Wody mineralne:	
	z p. 1. wody lecznicze: Karlovy Vary ze źródeł: Vřídlo, Mlýnský pramen, Zámecký pramen, Tržní pramen, Sadový pramen, Skalní pramen; Mariánské Lázně ze źródeł: Mariánsko-lázeňské minerání prameny, Zřídla s Glauberovou solí, Křížovka a Ferdinandův pramen, Alkalicko-salinická kyselka Lesní pramen, zemitá kyselka Rudolfka, železitá kyselka Ambrožka; Šaratice; Luhačovice; Poděbrady; Bilina	6·—
	p. 2. wody inne	52·—
z 272 p. 1	Piwo pilzeńskie w beczkach, beczułkach z drewna, żelaza, stali	18·—
337 z p. 2	Kwas cytrynowy	220·—
346	Siarczek węgla	1·30 do 31 grudnia 1934
z 356	Estry owocowe	280·—

Pozycja taryfy celnej polskiej	Nazwa towaru	Cło od 100 kg złotych
z 382	Sole lecznicze mineralne naturalne ze źródeł w Karlových Varech, Mariánských Lázních i Darkově w opakowaniu oryginalnym:	
	p. 1. niedawkowane	80·—
	p. 2. dawkowane	600·—
z 383	Gotowe kompresy z tkanin bawełnianych, również szyte, napełnione szlamem z Piszczan lub z Trenczyńskich Teplic, — w opakowaniu oryginalnym	90·—
388 p. 2	Gazy, bandaże, — wyjałowione	600·—
	Według tej pozycji i tego punktu podlegają clu tampony-poduszeczki menstruacyjne, chociażby niewyjałowione, ze stawką	550·—
389 p. 2	Gazy, bandaże, — nasycone środkami leczniczymi . . .	800·—
418	Przyrządzone farby drukarskie, litograficzne i do innych celów graficznych oraz do powielania:	
	p. 1. czarne farby w opakowaniu:	
	a) powyżej 75 kg	80·—
	b) 75 kg i mniej	160·—
	p. 2. inne:	
	a) nie zawierające barwnika organicznego . . .	200·—
	b) zawierające barwnik organiczny	300·—
423 z p. 3	Lakiery z pochodnych celulozy	340·—
z 426	Garbniki syntetyczne płynne i ciastowate	25·—
459	Środki do czyszczenia, smarowania, polerowania i szlifowania, — wszystko z domieszką tłuszczu, wosku, mydła itp.; pasty do obuwia:	
	p. 1. we wszelkim opakowaniu, oprócz tubek:	
	a) powyżej 2 kg:	
	I. czarna pasta do obuwia	70·—
	II. wszystko inne	125·—
	b) 2 kg i mniej z bezpośrednim opakowaniem:	
	I. czarna pasta do obuwia	90·—
	II. wszystko inne	150·—
462	Smoła dla piwowarstwa	20·—
z 465	Glazura do kawy w opakowaniu:	
	p. 1. powyżej 2 kg	30·—
	p. 2. 2 kg i mniej z bezpośrednim opakowaniem . .	30·—
469 p. 2	Klej z kości, skór i innych zwierzęcych odpadków . .	40·—
488	Materiały plastyczne sztuczne na podstawie kazeiny, żelatyny, krochmalu, fenoli, mocznika, formaliny itp., jak galalit, bakelit, trolit itp.:	

Pozycja taryfy celnej polskiej	Nazwa towaru	Cło od 100 kg złotych
	p. 1. bakelit:	
	b) w blokach, płytach, arkuszach, prętach, rurach:	
	I. nieobrobionych	100·— do 31 grudnia 1934
	II. szlifowanych, polerowanych, sklejanych, z wyciśniętym wzorem	120·— do 31 grudnia 1934
	p. 2. inne:	
	b) w blokach, płytach, arkuszach, prętach, rurach:	
	I. nieobrobionych	100·— do 31 grudnia 1934
	II. szlifowanych, polerowanych, sklejanych, z wyciśniętym wzorem	120·— do 31 grudnia 1934
497	Skóry twarde wyprawione na podeszwy, pasy, brandzle:	
	p. 3. w całości, połówkach lub częściach, oprócz osobno wymienionych, — wyprawy:	
	a) roślinnej	210·—
	b) mineralnej	235·—
	p. 4. w słupcach, kruponach, — wyprawy:	
	a) roślinnej	250·—
	b) mineralnej	275·—
499	Juchty:	
	p. 1. koloru naturalnego, czernione, chociażby groszkowane:	
	a) w całości, połówkach:	
	I. czernione niegroszkowane	140·—
	II. koloru naturalnego, chociażby groszkowane, czernione groszkowane	170·—
	b) w wykrojach, kawałkach:	
	I. czernione niegroszkowane	170·—
	II. koloru naturalnego, chociażby groszkowane, czernione groszkowane	200·—
	p. 2. kolorowe oraz wszelkie z wyciśniętym deseniem:	
	a) w całości, połówkach	280·—
	b) w wykrojach, kawałkach	350·—
502	Skóry blankowe:	
	p. 1. w całości, połówkach	270·—
	p. 2. w wykrojach, kawałkach	300·—
503	Skóry wyprawy roślinnej, oprócz osobno wymienionych, naturalnego koloru lub czernione, chociażby z wyciśniętym deseniem:	
	p. 1. w całości, połówkach, wagi w całej skórze:	
	a) powyżej 2 kg	600·—
	b) 2 kg i mniej	1.300·—
	p. 2. w wykrojach, kawałkach	1.500·—
504	Skóry wyprawy roślinnej, oprócz osobno wymienionych, kolorowe, chociażby z wyciśniętym deseniem:	

Pozycja taryfy celnej polskiej	Nazwa towaru	Cło od 100 kg złotych
	p. 1. w całości, połówkach, wagi w całej skórze:	
	a) powyżej 2 kg	900·—
	b) 2 kg i mniej	1.600·—
	p. 2. w wykrojach, kawałkach	1.800·—
505	Skóry wyprawy mineralnej, oprócz osobno wymienionych, koloru naturalnego, czernione:	
	p. 1. w całości, połówkach, wagi w całej skórze:	
	a) powyżej 1,2 kg	850·—
	b) 1,2 kg i mniej	1.250·—
	p. 2. w wykrojach, kawałkach	1.450·—
506	Skóry wyprawy mineralnej, oprócz osobno wymienionych, kolorowe:	
	p. 1. w całości, połówkach, wagi w całej skórze:	
	a) powyżej 1,2 kg	1.000·—
	b) 1,2 kg i mniej	1.400·—
	p. 2. w wykrojach, kawałkach	1.600·—
553	Obuwie juchtowe, faledrowe, koloru naturalnego lub czarnego, którego para waży:	
	p. 2. powyżej 800 g do 1.200 g	900·—
	p. 3. 800 g i mniej	1.100·—
554	Obuwie ze skóry chromowej, którego para waży:	
	p. 1. powyżej 900 g	1.000·—
	p. 2. powyżej 600 g do 900 g	1.400·—
	p. 3. 600 g i mniej	1.500·—
555	Obuwie ze skóry gemzowej, chevreaux, chevrette lub imitacji gemzy, którego para waży:	
	p. 1. powyżej 600 g	1.200·—
	p. 2. powyżej 450 g do 600 g	1.500·—
	p. 3. 450 g i mniej	1.600·—
556	Obuwie skórzane osobno nie wymienione:	
	p. 1. lakierowane czarne, którego para waży:	
	a) powyżej 750 g	1.400·—
	b) 750 g i mniej	1.500·—
	p. 2. A. inne, oprócz objętego poz. 554 i 555 z wyciśniętym deseniem, którego para waży:	
	a) powyżej 900 g.	1.400·—
	b) powyżej 600 g do 900 g	1.500·—
	c) 600 g i mniej	1.600·—
	B. Obuwie ze skóry chromowej z wyciśniętym deseniem, którego para waży:	
	a) powyżej 900 g.	1.000·—
	b) powyżej 600 g do 900 g	1.400·—
	c) 600 g i mniej	1.500·—
	C. Obuwie ze skóry gemzowej, chevreaux, chevrette lub imitacji gemzy, z wyciśniętym deseniem, którego para waży:	
	a), b) powyżej 600 g	1.200·—
	c) I. powyżej 450 g do 600 g	1.500·—
	II. 450 g i mniej	1.600·—

Pozycja taryfy celnej polskiej	Nazwa towaru	Cło od 100 kg złotych
557	Obuwie z tkanin wełnianych, bawełnianych, lnianych, konopnych, filcu, wojłoku, — wszystko z podeszwą skórzaną, chociażby z dodatkiem skóry na wierzchu:	
	p. 1. z materiałów wełnianych	700·—
	p. 2. inne	700·—
z 559 p. 1	Obuwie z tkanin jedwabnych oraz z materiałów, zawierających domieszkę jedwabiu, atłasowe	2.500·—
Uwaga 1.	Obuwie wykonane z różnych materiałów podlega cłu według pozycji dla obuwia z tego materiału, który zajmuje największą powierzchnię (bez uwzględnienia podeszwy i obcasów).	
Uwaga 3.	Obuwie, objęte poz. 553, z wyciśniętym groszkiem podlega cłu według odpowiednich punktów bez dodatku.	
Uwaga 4.	Obuwie skórzane oraz z innych materiałów, oprócz gumy, z podeszwą gumową, wojłokową itp. podlega cłu według odpowiednich pozycji bez dodatku.	
593	Przędza wełniana zgrzebna Nr 33 i mniej num. metr.:	
	p. 1. pojedyncza:	
	a) niebarwiona	190·—
	b) bielona, barwiona	235·—
	p. 2. nitkowana:	
	a) niebarwiona	210·—
	b) bielona, barwiona	250·—
	p. 3. ozdobnie nitkowana:	
	a) niebarwiona	260·—
	b) bielona, barwiona	300·—
598	Tkaniny wełniane z przędzy nieczesankowej o wadze 1 m²:	
	p. 1. wszelkie, oprócz drukowanych po utkaniu:	
	a) powyżej 500 g	935·—
	b) powyżej 250 do 500 g	1.060·—
	c) 250 g i mniej	1.600·—
	p. 2. drukowane po utkaniu:	
	a) powyżej 500 g	1.120·—
	b) powyżej 250 do 500 g	1.270·—
	c) 250 g i mniej	1.920·—
599	Tkaniny wełniane z przędzy czesankowej o wadze 1 m²:	
	p. 1. wszelkie, oprócz drukowanych po utkaniu:	
	a) powyżej 500 g	2.200·—
	b) powyżej 250 do 500 g	2.400·—
	c) 250 g i mniej	2.600·—
	p. 2. drukowane po utkaniu:	
	a) powyżej 500 g	2.640·—
	b) powyżej 250 do 500 g	2.880·—
	c) 250 g i mniej	3.120·—

Pozycja taryfy celnej polskiej	Nazwa towaru	Cło od 100 kg złotych
603	Chustki, szale, — wełniane, — szenilowe tkane . . .	700·—
z 605	Dywany, chodniki, — wełniane lub półwełniane:	
	p. 2. ze spodem dywanowym tkane oraz wszelkie szenilowe:	
	a) niestrzyżone	600·—
	b) strzyżone oraz szenilowe wszelkie . . .	1.500·—
	z p. 3. strzyżone, oprócz osobno wymienionych . . .	2.000·—
608 p. 1	Wata hygroskopijna w opakowaniu:	
	a) powyżej 1 kg	260·—
	b) powyżej 250 g do 1 kg	280·—
	c) 250 g i mniej	300·—
611	Przędza bawełniana surowa:	
	p. 1. pojedyncza:	
	a) Nr 9 i mniej num. ang.	90·—
	b) powyżej Nr 9 do 19 num. ang.	105·—
	c) powyżej Nr 19 do 29 num. ang.	115·—
	d) powyżej Nr 29 do 38 num. ang.	125·—
	e) powyżej Nr 38 do 53 num. ang.	140·—
	p. 2. nitkowana:	
	a) Nr 9 i mniej num. ang.	120·—
	b) powyżej Nr 9 do 19 num. ang.	145·—
	c) powyżej Nr 19 do 29 num. ang.	160·—
	d) powyżej Nr 29 do 38 num. ang.	180·—
	e) powyżej Nr 38 do 53 num. ang.	225·—
z Uwagi 2.	Przędza bawełniana bielona, merceryzowana, barwiona, drukowana podlega cłu według odpowiednich punktów dla przędzy surowej z dodatkiem, przy czym zastosowanie dodatku wyższego wyklucza zastosowanie dodatku niższego:	
	1. za bielenie	20·—
	2. za merceryzowanie, glansowanie	50·—
	3. za barwienie, drukowanie	60·-
612	Nici bawełniane bielone, merceryzowane, glansowane, barwione, — do szycia, haftowania, wyszywania itp., w przystosowaniu zewnętrznym do detalicznej sprzedaży, o wadze nici wraz ze szpulką, kartonem itp. 70 g i mniej z bezpośrednim opakowaniem:	
	1. na drewnianych szpulkach	360·—
	2. inne	525·—
613	Tkaniny bawełniane surowe:	
	p. 1. o wadze 1 m² powyżej 160 g i o gęstości osnowy i wątku w 1 cm²:	
	a) do 40 nitek	200·—
	z p. 2. o wadze 1 m² powyżej 100 do 160 g i o gęstości osnowy i wątku w 1 cm², o splocie płóciennym:	
	d) powyżej 70 nitek	270·-

Pozycja taryfy celnej polskiej	Nazwa towaru	Cło od 100 kg złotych
614	Tkaniny bawełniane bielone:	
	z p. 1. o wadze 1 m² powyżej 160 g i o gęstości osnowy i wątku w 1 cm², o splocie płóciennym:	
	a) do 40 nitek	230·—
	b) powyżej 40 do 55 nitek	275·—
	c) powyżej 55 do 70 nitek	315·—
	d) powyżej 70 nitek	360·—
	z p. 2. o wadze 1 m² powyżej 100 do 160 g i o gęstości osnowy i wątku w 1 cm², o splocie płóciennym:	
	a) do 40 nitek	290·—
	b) powyżej 40 do 55 nitek	290·—
	c) powyżej 55 do 70 nitek	320·—
	d) powyżej 70 nitek	370·—
	p. 3. o wadze 1 m² powyżej 60 do 100 g i o gęstości osnowy i wątku w 1 cm²:	
	a) do 55 nitek	500·—
	b) powyżej 55 do 70 nitek	520·—
	c) powyżej 70 do 85 nitek	600·—
	d) powyżej 85 nitek	500·—
615	Tkaniny bawełniane barwione, merceryzowane:	
	p. 2. o wadze 1 m² powyżej 100 do 160 g i o gęstości osnowy i wątku w 1 cm²:	
	c) powyżej 55 do 70 nitek	560·—
	d) powyżej 70 nitek	560·—
	p. 3. o wadze 1 m² powyżej 60 do 100 g i o gęstości osnowy i wątku w 1 cm²:	
	b) powyżej 55 do 70 nitek	800·—
	c) powyżej 70 do 85 nitek	800·—
	d) powyżej 85 nitek	850·—
616	Tkaniny bawełniane wzorzysto-tkane, kolorowo-tkane, drukowane, chociażby merceryzowane:	
	p. 1. o wadze 1 m² powyżej 160 g i o gęstości osnowy i wątku w 1 cm²:	
	a) do 40 nitek	290·—
	b) powyżej 40 do 55 nitek	350·—
	c) powyżej 55 do 70 nitek	405·—
	d) powyżej 70 nitek	520·—
	p. 2. o wadze 1 m² powyżej 100 do 160 g i o gęstości osnowy i wątku w 1 cm²:	
	c) powyżej 55 do 70 nitek	560·—
	d) powyżej 70 nitek: I. drukowane	600·—
	II. inne	650·—
	p. 3. o wadze 1 m² powyżej 60 do 100 g i o gęstości osnowy i wątku w 1 cm²:	
	b) powyżej 55 do 70 nitek	800·—
	c) powyżej 70 do 85 nitek	850·—
	d) powyżej 85 nitek	900·—

Pozycja taryfy celnej polskiej	Nazwa towaru	Cło od 100 kg złotych
619	Welwety, aksamity, plusze, — bawełniane, o wadze 1 m²:	
	p. 1. gładkie:	
	a) 300 g i mniej	1.360·—
	b) powyżej 300 g	680·—
	p. 2. wytłaczane, wzorzyste, drukowane:	
	a) 300 g i mniej	1.630·—
	b) powyżej 300 g	815·—
620	Wstążki, wstawki, taśmy, — bawełniane tkane, oprócz osobno wymienionych:	
	p. 1. gładkie:	
	a) surowe, bielone	1.000·—
	b) merceryzowane, glansowane, barwione . . .	1.200·—
	p. 2. deseniowe: merceryzowane, glansowane, barwione, kolorowo-tkane, drukowane	2.000·—
	p. 3. taśmy sklejane z przędzy bawełnianej, chociażby z z nadrukiem	400·—
622	Chustki, szale, — bawełniane, — szenilowe tkane . . .	600·—
630	Przędza ze lnu, konopi, rami, manilli, sisalu i innych materiałów włóknistych roślinnych osobno nie wymienionych, chociażby z domieszką juty, do Nr 35 (wyłącznie) w motkach o wadze motka powyżej 100 g oraz przędza Nr 35 i wyżej w motkach o wadze motka powyżej 50 g:	
	p. 1. pojedyncza surowa:	
	a) Nr 8 i mniej num. ang.	200·—
	b) powyżej Nr 8 do 20 num. ang.	150·—
	c) powyżej Nr 20 do 35 num. ang.	180·—
	d) powyżej Nr 35 num. ang.	210·—
	z Uwagi 1. Przędza pojedyncza surowa Nr 8 i mniej numeracji angielskiej do celów tkackich za pozwoleniem Ministra Skarbu:	
	I. konopna	75·—
	II. lniana	100·—
	p. 2. pojedyncza bielona, barwiona:	
	a) Nr 8 i mniej num. ang.	230·—
	b) powyżej Nr 8 do 20 num. ang.	180·—
	c) powyżej Nr 20 do 35 num. ang.	210·—
	d) powyżej Nr 35 num. ang.	240·—
	p. 3. nitkowana surowa:	
	a) Nr 8 i mniej num. ang.	230·—
	b) powyżej Nr 8 do 20 num. ang.	180·—
	c) powyżej Nr 20 do 35 num. ang.	210·—
	d) powyżej Nr 35 num. ang.	240·—
	p. 4. nitkowana bielona, barwiona:	
	a) Nr 8 i mniej num. ang.	260·—
	b) powyżej Nr 8 do 20 num. ang.	210·—
	c) powyżej Nr 20 do 35 num. ang.	240·—
	d) powyżej Nr 35 num. ang.	270·—

Pozycja taryfy celnej polskiej	Nazwa towaru	Cło od 100 kg złotych
631	Przędza, objęta poz. 630, do Nr 35 (wyłącznie) w motkach o wadze motka 100 g i mniej, przędza Nr 35 i wyżej w motkach o wadze motka 50 g i mniej oraz wszelka w kłębkach, na szpulkach, gilzach itp. opakowaniu łącznie z wagą kłębków, szpulek, gilz itp.	350·—
633	Tkaniny ze lnu, konopi, rami i innych materiałów włóknistych roślinnych, oprócz osobno wymienionych, o gęstości osnowy i wątku w 1 cm²:	
	p. 2. bielone, barwione, drukowane:	
	a) 40 nitek i mniej	730·—
	b) I. powyżej 40 do 60 nitek	900·—
	II. powyżej 60 nitek	1.000·—
634	Tkaniny ze lnu, konopi, rami, juty i innych materiałów włóknistych roślinnych, oprócz osobno wymienionych, wzorzysto-tkane, również z zakończonymi deseniami — o gęstości osnowy i wątku w 1 cm²:	
	p. 1. 40 nitek i mniej	750.—
	p. 2. powyżej 40 do 60 nitek	1.000·—
	p. 3. powyżej 60 nitek	1.250·—
z 636	Chodniki, dywany, — wszystko z materiałów włóknistych roślinnych osobno nie wymienionych, oprócz chodników lnianych, podlegających cłu według poz. 633 i 634:	
	p. 2. z innych materiałów roślinnych, oprócz osobno wymienionych:	
	b) ze spodem dywanowym:	
	I. niestrzyżone	360·—
	II. strzyżone oraz szenilowe	420·—
645 p. 1	Wojłoki, materie wojłokowe, — z sierści:	
	a) bez domieszki innych włókien	70·—
	b) z domieszką wełny lub materiałów włóknistych roślinnych	260·—
669	Tkaniny impregnowane:	
	p. 2. lniane, konopne; opony, żagle	400·—
674	Krążki, tafle, tarcze, — z włókien, przędzy, tkanin, wojłoku, — szyte lub prasowane:	
	p. 2. wełniane, włosiane, z sierści:	
	a) wełniane	300·—
	b) włosiane, z sierści	150·—
z 687 p. 1	Rękawiczki filcowe o jednym palcu nieprzybrane od 1 tuzina par	4·—

Pozycja taryfy celnej polskiej	Nazwa towaru	Cło od 100 kg złotych
707 z p. 10	Kołnierzyki, mankiety, — z tkanin z materiałów włóknistych roślinnych	1.300·—
	Uwagi ogólne do działu VIII taryfy celnej. 1. Tkaniny wykonane z przędzy lnianej lub konopnej oraz z przędzy bawełnianej, przy zawartości przędzy lnianej lub konopnej do 50% włącznie, clone są jako tkaniny bawełniane. 21. I. Tkaniny, wyroby z tkanin — bawełniane, lniane, konopne — obszyte z brzegów tkaniną nawet o odmiennym kolorze, lecz o takiej samej jakości taryfowej co do ilości nitek i wykonania tkaniny, chociażby zaopatrzone w mereżkę maszynową, przewidzianą w ustępie trzecim uwagi 21 uwag ogólnych, uważa się za obrębienie. II. Zakończenie wyrobu jedno-, dwu-, trzyrzędową mereżką, przy czym jeden rząd mereżki może być inny, aniżeli słupkowa maszynowa, jednak nie szerszy niż 2 cm, uważa się za obrębienie.	
721 p. 1	Regenerat gumowy	10·—
726	Nici gumowe	250·—
737	Rękawice gumowe:	
	p. 1. przezroczyste i z gumy prążkowanej	1.150·—
	p. 2. inne	1.150·—
z 739	Ochronniki gumowe	1.150·—
782	Płyty, paski, kostki, — z kory drzewa korkowego, grubości powyżej 1 mm, bez dodatku innych materiałów:	
	p. 1. z kory rozdrobnionej i zespojonej	60·—
787	Wyroby korkowe:	
	p. 1. kolanka, kształtki, rury	60·—
	p. 2. płyty z dodatkiem innych materiałów	80·—
	p. 3. tarcze, koła, kręgi, walce	120·—
	p. 4. dywaniki kąpielowe, płyty chodnikowe, podkładki do maszyn	150·—
	p. 5. inne, oprócz osobno wymienionych	200·—
790	Wszelkie wyroby koszykarskie, wyroby plecione, oprócz osobno wymienionych, wyroby z lufy, — chociażby bielone, farbowane, malowane, lakierowane:	
	p. 1. z wikliny nieokorowanej	25·—
	p. 2. z wikliny okorowanej, łubu	60·—

Pozycja taryfy celnej polskiej	Nazwa towaru	Cło od 100 kg złotych
	z p. 3. pudełka, skrzynki, koszyki, — z wiórów drzewnych .	32·—
	p. 4. wyroby z lufy	325·—
	Według tej pozycji i tego punktu podlegają cłu wkładki do obuwia z lufy, chociażby podszyte lub obszyte tkaninami, tasiemką, obrębione. .	
794	Celuloza:	
	p. 1. niebielona o zawartości wody:	
	a) powyżej 50%	3·—
	b) 50% i mniej	6·—
	p. 2. bielona o zawartości wody:	
	a) powyżej 50%	4·—
	z b) 50% i mniej, dla papierni do wyrobu papieru za pozwoleniem Ministra Skarbu	8·—
796	Wata z celulozy do celów opatrunkowych, do pakowania:	
	p. 1. niebarwiona w opakowaniu:	
	a) powyżej 2 kg	30·—
	b) 2 kg i mniej	40·—
799	Tektura z wyciśniętym ciągłym deseniem:	
	p. 1. niebarwiona	45·—
	p. 2. barwiona	50·—
	p. 3. lakierowana	60·—
803	Papier i tektura falista do pakowania; papier i tektura do pakowania, wzmocnione nitkami lub rzadką tkaniną:	
	p. 1. faliste, również oklejone papierem pakowym z jednej strony	70·—
	p. 2. inne	110·—
804	Tektura prasowana (preszpan), chociażby wygładzana:	
	p. 1. niebarwiona	80·—
	p. 2. barwiona	90·—
809	Papier gazetowy o zawartości miazgi drzewnej powyżej 60% i o wadze 1 m² od 45 do 55 g, niewygładzany, niebarwiony, nieklejony lub słabo klejony:	
	p. 1. w rolach o średnicy 700 mm i powyżej, przy szerokości 240 mm i powyżej	20·—
810	Papier pakowy niebarwiony z gotowanej słomy, gotowanego drzewa, miazgi drzewnej, szmat — niegładzony lub gładzony jednostronnie	22·—
811	Papier pakowy niebarwiony z celulozy, chociażby z dodatkiem miazgi drzewnej, słomy itp. materiałów:	
	p. 1. z niebielonej celulozy:	
	a) gładzony jednostronnie	21·—
	b) niegładzony	35 –

Pozycja taryfy celnej polskiej	Nazwa towaru	Cło od 100 kg złotych
	p. 2. z bielonej celulozy:	
	a) gładzony jednostronnie	33·—
	b) niegładzony	50·—
z 814	Papier pergaminowy o wadze powyżej 28 g w 1 m²:	
	p. 1. niebarwiony	80·—
	p. 2. barwiony	100·—
z 814	Papier Havanna według zdeponowanych wzorów, sprowadzany przez Urzędy Celne w Krakowie, Lwowie, Warszawie, Zebrzydowicach	60·—
815	Papier wszelki, oprócz osobno wymienionego, o wadze 1 m² powyżej 28 g:	
	p. 1. o zawartości miazgi drzewnej powyżej 30%:	
	a) niebarwiony	28·—
	b) barwiony w masie	38·—
	p. 2. bez zawartości miazgi drzewnej lub z zawartością jej w ilości 30% i mniej:	
	a) niebarwiony	55·—
	b) barwiony w masie	65·—
816	Bibuła do atramentu, filtrowania o wadze 1 m² powyżej 28 g:	
	p. 1. z zawartością miazgi drzewnej powyżej 30%:	
	a) niebarwiona	40·—
	b) barwiona	50·—
	p. 2. bez zawartości miazgi drzewnej lub z zawartością jej w ilości 30% i mniej:	
	a) niebarwiona	75·—
	b) barwiona	85·—
z Uwagi po poz. 821.	Papier żeberkowany podlega cłu według odpowiednich pozycji z dodatkiem za:	
	p. 3. a) żeberkowanie wodne	8·—
	b) żeberkowanie filcowane	3·—
827	Rurki, szpulki, kanetki, — do nawijania przędzy:	
	p. 1. z papieru, chociażby klejonego	84·—
	p. 2. z papieru zbitego, tektury, kartonu, wszelkie impregnowane, lakierowane	100·—
z 838	Kalendarze książkowe z działem literackim w języku czeskim za pozwoleniem Ministra Skarbu	b. c.
848	Kamienie do szlifowania, polerowania, ostrzenia:	
	p. 1. rodzime, piaskowcowe sztuczne, chociażby sklejane; osełki, krążki itp.	5·—
	p. 2. sztuczne, oprócz osobno wymienionych, w płytach, krążkach, osełkach, pilnikach itp.:	
	a) pumeksowe, również ze sztucznego pumeksu . .	120·—
	b) inne	150·—

Pozycja taryfy celnej polskiej	Nazwa towaru	Cło od 100 kg złotych
851	Kamienie młyńskie:	
	p. 1. z jednej sztuki naturalnego kamienia bez obręczy .	5·—
	p. 2. złożone z oddzielnych sztuk kamienia, kwarcu, krzemu w obręczach żelaznych, chociażby z nakładką piaskowcową, cementową itp.	15 —
	p. 3. ze sztucznej jednolitej masy piaskowcowej, kwarcowej, krzemowej, szmerglowej itp., również w obręczach, chociażby z nakładką piaskowcową, cementową itp.	20·—
859	Wyroby zwyczajne kamieniarskie z kamieni wszelkiego gatunku, oprócz szlachetnych i półszlachetnych, bez rzeźb i ozdób, chociażby z zaokrąglonymi zakończeniami:	
	p. 1. nieszlifowane, niepolerowane	20·—
	p. 2. szlifowane, polerowane — w całości lub częściach .	30·—
869	Zaprawy ogniotrwałe, cement ogniowy	3·—
870	Cegły, płyty, kształtki, — ogniotrwałe:	
	p. 1. szamotowe:	
	a) cegły, płyty, — prostokątne	6·—
	b) cegły, płyty, — klinowe	6·—
	c) kształtki	6·—
	p. 2. krzemionkowe:	
	a) cegły, płyty, — prostokątne	5·—
	b) cegły, płyty — klinowe	5·—
	c) kształtki	5·—
	p. 3. magnezytowe, dolomitowe i inne, oprócz osobno wymienionych	0·60
871	Retorty gazowe	12·—
874	Kafle do pieców, kaflowe części pieców, piece kaflowe, — wszystko również szkliwione:	
	p. 1. białe, jednobarwne:	
	a) zwykłe bez obramowania	22·—
	b) z obramowaniem jednej barwy	22·—
	c) z obrobionymi krawędziami	22·—
	p. 2. wielobarwne	35·—
	p. 3. z malowidłami, złoceniami lub ozdobami innymi niż wypukłości lub wgłębienia	60·—
876	Płyty, cegły, kształtki, — gliniane nieszkliwione, grubości poniżej 30 mm, — z masy stopionej, również z niegładką powierzchnią:	
	p. 1. jednobarwne grubości:	
	a) powyżej 15 mm	12·—
	b) 15 mm i mniej	20·—
	p. 2. wielobarwne	30·—

Pozycja taryfy celnej polskiej	Nazwa towaru	Cło od 100 kg złotych
877	Wszelkie gliniane szkliwione płyty, płytki, chociażby dwulicowe, cegły dwulicowe — z mas wszelkiej barwy — wszystko stopione lub chłonące wodę, gładkie, również z ozdobami wypukłymi:	
	p. 1. jednobarwne:	
	a) białe, kremowe	20·—
	b) inne, oprócz osobno wymienionych . . .	20·—
	p. 2. wielobarwne	40·—
	p. 3. z malowidłami, złoceniami lub ozdobami innymi niż wypukłości	50·—
878	Naczynia, wyroby garncarskie, — gliniane, nieogniotrwałe, oprócz osobno wymienionych, również szkliwione:	
	p. 1. bez deseni i ozdób:	
	a) nieszkliwione	7·50
	b) szkliwione	12·—
	p. 2. z malowidłami, rzeźbami, również wielobarwne . .	40·—
879	Naczynia, wyroby garncarskie, ogniotrwałe, kamionkowe, oprócz osobno wymienionych:	
	p. 1. nieszkliwione	20·—
	p. 2. szkliwione	30·—
880	Rury, kształtki do rur, — gliniane, kamionkowe, oprócz osobno wymienionych; rury fasonowe wszelkich form, podeszwy i spody kanałowe, wpusty boczne, osadniki do kanałów .	12·—
881	Kamionkowe wyroby, oprócz osobno wymienionych:	
	p. 1. a) żłoby, koryta, półrury	12·—
	b) nasady kominowe, wyciągi do wentylatorów, gańce kamionkowe, również gliniane	20·—
	p. 2. zbiorniki, butle, chłodnice, rury do łączenia aparatów, krany i tym podobne przyrządy techniczne, również odporne na kwasy	20·—
884	Wyroby z mas glinianych, oprócz osobno wymienionych, jako to: kariatydy, medaliony, popiersia, posągi, figury, lichtarze, patery, wazony, bombonierki i tym podobne wyroby, również polewane, złocone, malowane, lakierowane, o wadze sztuki:	
	p. 1. powyżej 50 kg	50·—
	p. 2. powyżej 5 do 50 kg	60·—
	p. 3. powyżej 1 do 5 kg	100·—
	p. 4. 1 kg i mniej	250·—
885	Przybory sanitarne: miski, również klozetowe, umywalnie, wanny, pisuary, nasiadówki	33·—
886	Naczynia fajansowe, oprócz osobno wymienionych:	
	p. 1. białe i jednobarwne bez ozdób, również z wyrobionymi wzorami	30·—

Pozycja taryfy celnej polskiej	Nazwa towaru	Cło od 100 kg złotych
	p. 2. z jednobarwnymi wzorami, obwódkami, szlakami .	45·—
	p. 3. z malowidłami, złoceniami, wielobarwnymi wzorami oraz wszelkie z brzegiem ochronnym z metali nieszlachetnych, chociażby pozłacanych, posrebrzanych, lub z innych materiałów pospolitych	75·—
887	Wyroby porcelanowe, sprowadzane na podstawie warunków, ustanowionych w protokole końcowym:	
	p. 2. wyroby białe, oprócz osobno wymienionych; gwoździe z główkami porcelanowymi	100·—
	p. 3. wyroby białe z obwódkami, wyroby o powierzchni jednolicie barwionej, chociażby z obwódkami,—wszystko oprócz osobno wymienionych:	
	a) z obwódkami złoconymi	130·—
	b) inne	120·—
	p. 4. wyroby, oprócz osobno wymienionych, z malowidłami, z malowanymi wzorami, szlakami, arabeskami, kwiatami itp. ozdobami:	
	a) bez złocenia	200·—
	b) ze złoceniem zwykłym	220·—
	c) ze złoceniem trawionym lub barwione kobaltem .	240·—
	p. 6. naczynia apteczne z napisami, chociażby w obwódkach, lecz bez ozdób, również z pokrywkami z materiałów pospolitych niesrebrzonych, niezłoconych . .	150·—
	p. 7. wyroby do celów laboratoryjnych o wadze sztuki:	
	a) powyżej 100 g	150·—
	b) 100 g i mniej	200·—
897 p. 3	Emalia w kawałkach lub proszku, oprócz osobno wymienionych	30·—
898	Cegiełki, pustaki, płyty, płytki, dachówki, — ze szkła . .	30·—
899	Butelki, gąsiory, słoje itp., służące do stałego przechowywania płynów i innych towarów, chociażby z odlanymi lub wyciskanymi literami, napisami, godłami, lecz bez innych ozdób, — nierznięte, nieszlifowane, oprócz osobno wymienionych:	
	p. 1. ze szkła naturalnej barwy butelkowej, oprócz osobno wymienionych, bez przyszlifowanych szyjek, korków, wyrównanych denek i brzegów	11·—
	p. 2. ze szkła półbiałego, białego, mlecznego, brązowego, barwnego (w masie zabarwionego), — bez przyszlifowanych szyjek, korków, wyrównanych denek i brzegów:	

Pozycja taryfy celnej polskiej	Nazwa towaru	Cło od 100 kg złotych
	a) I. ze szkła półbiałego	22·—
	II. ze szkła białego	35·—
	b) ze szkła innego:	
	I. butelki ze szkła brązowego	20·—
	II. inne	50·—
	p. 3. ze szkła wszelkiej barwy z przyszlifowanymi szyjkami, korkami, wyrównanymi brzegami, denkami; naczynia do konserw; syfony, chociażby z częściami metalowymi i innymi; wyroby szklane, objęte niniejszą pozycją, z dodatkiem korka lub innych pospolitych materiałów, również oplecione słomą, trzciną, drutem itp.:	
	a) syfony	60·—
	b) inne	80·—
900	Wyroby, oprócz osobno wymienionych, ze szkła białego, półbiałego, — nieszlifowane, nierznięte, chociażby z przyszlifowanymi szyjkami, korkami, pokrywkami, także wyrównanymi dnami, brzegami oraz z odlanymi lub wyciskanymi deseniami, godłami, napisami, lecz bez innych ozdób:	
	p. 1. prasowane lub lane	55·—
	p. 2. dęte:	
	a) gładkie o grubości ścianek powyżej 4 mm	220·—
	b) inne:	
	I. kieliszki, puchary, pucharki, szklanki, szklaneczki, miseczki, spodki, talerze, solniczki, popielniczki, cylindry do lamp	100·—
	II. inne wyroby	150·—
	p. 4. wszelkie naczynia laboratoryjne, chociażby z podziałkami; ampułki itp. wyroby z rurek, oprócz osobno wymienionych:	
	a) kolby, cylindry, oprócz miarowych; zlewki, lejki, probówki	300·—
	b) inne	300·—
901	Naczynia do przechowywania wyrobów perfumeryjnych i kosmetycznych ze szkła białego, mlecznego, barwnego:	
	p. 1. bez przyszlifowanych szyjek, korków, pokrywek oraz bez wyrównanych denek, brzegów	100·—
	p. 2. z przyszlifowanymi szyjkami, korkami, pokrywkami, z wyrównanymi brzegami, denkami	130·—
903	Wyroby ze szkła białego szlifowane, polerowane, rznięte, lecz bez innych ozdób:	
	1. w kształcie sieczki, paciorków, korali	500·—
	2. inne	800·—
904	Wyroby ze szkła w masie zabarwionego, dwuwarstwowego, mlecznego, matowanego, oprócz osobno wymienionych, karbowanego, z powierzchnią spękaną (craquelé), lodową:	

Pozycja taryfy celnej polskiej	Nazwa towaru	Cło od 100 kg złotych
	p. 2. b) wszelkie nieszlifowane, oprócz wyrobów z rurek, nierznięte, chociażby z przyszlifowanymi szyjkami, korkami, pokrywkami, wyrównanymi dnami, brzegami oraz z odlanymi lub wyciskanymi napisami, godłami, wzorami, lecz bez innych ozdób . .	400·—
	p. 3. wyroby szlifowane, polerowane, rznięte, lecz bez innych ozdób	500·—
905	Według tej pozycji cłone są rozpylacze z naczyniami szklanymi, objęte poz. 901, 902, montowane, oprócz objętych poz. 906.	
906	Wyroby ze szkła wszelkiego gatunku ozdobne, oprócz osobno wymienionych, jako to: z wytrawionymi, matowanymi lub malowanymi wzorami, malowidłami, emalią, złoceniem, srebrzeniem, ozdobami z pospolitych lub kosztownych materiałów:	
	1. kufle do piwa i do wody z rączkami — z paskami, napisami, deseniami i herbami wytrawionymi, matowanymi lub giloszowanymi, lecz bez innych ozdób oraz z wyjątkiem objętych poz. 903 i 904 p. 3 . .	180·—
	2. kieliszki, puchary, pucharki, szklanki, szklaneczki, kufle do piwa bez rączek, słoiki do konserw, miseczki, spodki, talerze, solniczki, popielniczki, — z paskami, deseniami, napisami i herbami wytrawionymi, matowanymi lub giloszowanymi, lecz bez innych ozdób oraz z wyjątkiem objętych poz. 903 i 904 p. 3	360·—
	3. inne	1.500·—
z 907	Soczewki do kieszonkowych lamp elektrycznych nieszlifowane, chociażby z oszlifowanym brzegiem . . .	70·—
913	Szkło taflowe nieszlifowane, niepolerowane grubości 5 mm i mniej:	
	p. 1. gładkie, białe, półbiałe, barwy naturalnej, bez wzorów i ozdób — o powierzchni:	
	a) 0,25 m² i mniej	25·—
	b) powyżej 0,25 m² do 0,5 m²	30·—
	c) powyżej 0,5 m²	35·—
	p. 2. gładkie, barwne, mleczne — bez wzorów i ozdób .	40·—
	p. 3. wszelkich barw wypukłe, faliste, karbowane, wzorzyste, żyłkowane, matowane	60·—
	p. 4. z upiększeniami, malowidłami; szkła składane w oprawie ołowianej, miedzianej itp.	150·—

Pozycja taryfy celnej polskiej	Nazwa towaru	Cło od 100 kg złotych
914	Szkło taflowe grubości powyżej 5 mm nieszlifowane, niepolerowane, niematowane — o powierzchni:	
	p. 1. 1.000 cm² i mniej	24·—
	p. 2. powyżej 1.000 do 4.000 cm²	40·—
	p. 3. powyżej 4.000 do 10.000 cm²	68·—
	p. 4. powyżej 10.000 do 20.000 cm²	88·—
	p. 5. powyżej 20.000 do 40.000 cm²	120·—
	p. 6. powyżej 40.000 do 70.000 cm²	148·—
	p. 7. powyżej 70.000 cm²	172·—
915	Szyby lustrzane szlifowane, polerowane, również matowane o powierzchni:	
	p. 1. 1.000 cm² i mniej	30·—
	p. 2. powyżej 1.000 do 4.000 cm²	50·—
	p. 3. powyżej 4.000 do 10.000 cm²	85·—
	p. 4. powyżej 10.000 do 20.000 cm²	110·—
	p. 5. powyżej 20.000 do 40.000 cm²	150·—
	p. 6. powyżej 40.000 do 70.000 cm²	185·—
	p. 7. powyżej 70.000 cm²	215·—
922	Szkło taflowe z wtopioną siatką drucianą lub z wtopionym drutem — wszelkiej grubości:	
	p. 1. koloru naturalnego, białe	40·—
	p. 2. szlifowane, również zabarwione w masie	50·—
923	Szkło taflowe sklejane, chociażby z dodatkiem wkładki celuloidowej lub z innych temu podobnych materiałów	210·—
z 930 z p. 1 uwaga 3 a)	Żelazo płaskie (taśmowe), powleczone nieszlachetnymi metalami, oprócz ocynkowanego, obołowionego, ocynowanego — grubości:	
	d) poniżej 1 do 0,5 mm	24·—
	e) poniżej 0,5 do 0,3 mm	28·—
	f) poniżej 0,3 mm	32·—
931	Stal szlachetna, węglista i stopowa o wytrzymałości powyżej 55 kg/mm²:	
	p. 2. w prętach o dowolnej formie, przekroju i długości:	
	a) stal węglista i manganowa o składzie, jak w p. 1 lit. a	25·— dla kontyngentu rocznego = 700 q
	b) stal stopowa o składzie, jak w punkcie 1 lit b	40·— dla kontyngentu rocznego = 800 q
933	Wyroby kute, tłoczone, wyciskane, oprócz osobno wymienionych, z żelaza, stali zwykłej, również z opiłowanymi brzegami, bokami, lecz bez innego obrobienia, o wadze sztuki:	
	p. 1. powyżej 1.000 kg	22·—
	p. 2. powyżej 100 do 1.000 kg	30·—

Pozycja taryfy celnej polskiej	Nazwa towaru	Cło od 100 kg złotych
Uwaga b)	Także wyroby ze stali węglistej i stopowej o wytrzymałości powyżej 70 kg/mm² podlegają cłu według odpowiednich punktów nin. pozycji z dodatkiem	75·—
934	Wyroby z żeliwa kowalnego nieobrobione o wadze sztuki:	
	p. 1. powyżej 25 kg	20·—
935	Odlewy stalowe surowe o wadze sztuki:	
	p. 1. powyżej 500 kg.	26·—
	p. 2. powyżej 100 do 500 kg	30·—
943 z p. 3. e)	Wyroby z żeliwa, oprócz osobno wymienionych, pokryte emalią o wadze sztuki 1 kg i mniej	100·—
945	Walce młyńskie i inne maszynowe, oprócz osobno wymienionych, żeliwne, chociażby utwardzane:	
	p. 1. nieobrobione o wadze sztuki:	
	a) powyżej 600 kg	28·—
	b) powyżej 250 do 600 kg	30·—
	c) 250 kg i mniej	35·—
	p. 2. obrobione o wadze sztuki:	
	a) powyżej 600 kg	60·—
	b) powyżej 250 do 600 kg	70·—
	c) 250 kg i mniej	80·—
947	Drut żelazny, stalowy — w kręgach — o największym wymiarze przekroju:	
	p. 1. powyżej 3 do 6 mm	22·—
	p. 2. powyżej 1 do 3 mm	32·50
	p. 3. powyżej 0,5 do 1 mm	48·—
	p. 4. powyżej 0,3 do 0,5 mm	75·—
	p. 5. 0,3 mm i mniej	105·—
Uwaga 4.	Pokrycie drutu nietrwałą warstwą miedzi, otrzymaną przy przeciąganiu drutu przez sole miedzi, nie uważa się za pokrycie miedzią.	
951 p. 2.	Kopytniki wszelkie	50·—
954	Gremple, taśmy gremplowe:	
	p. 1. na tkaninach przerabianych gumelastyką bez wojłoku	340·—
	p. 2. inne	360·—
955 p. 4. b)	Rury faliste żelazne, stalowe — walcowane, ciągnione, spawane, również z gwintem, przymocowanymi kołnierzami, łącznikami, — o najmniejszej średnicy wewnętrznej 800 mm i mniej:	
	I. o osi prostej:	
	aa) o najmniejszej średnicy wewnętrznej powyżej 600 mm do 800 mm włącznie	40·—
	bb) o najmniejszej średnicy wewnętrznej 600 mm i mniej	70·—
	II. gięte faliste i półfaliste	110·—

Pozycja taryfy celnej polskiej	Nazwa towaru	Cło od 100 kg złotych
960	Wyroby z blachy żelaznej i stalowej o grubości 4 mm i mniej, oprócz osobno wymienionych:	
	p. 1. niepokryte o wadze sztuki:	
	a) powyżej 10 kg	50·—
	b) powyżej 1 do 10 kg	70·—
	c) powyżej 50 g do 1 kg	90 —
	d) 50 g i mniej	100·—
961 z p. 3.	Niple do kół żelazne, stalowe — z gwintem lub bez — surowe, szorowane — o średnicy otworu:	
	c) powyżej 4 do 7 mm	170·—
	d) powyżej 2,5 do 4 mm	200·—
	e) 2,5 mm i mniej	300·—
z Uwagi	Niple do kół całkowicie lub częściowo obrobione, niebieszczone, pokryte nieszlachetnymi metalami podlegają cłu z dodatkiem 30%.	
964	Wyroby żelazne i stalowe polerowane, szlifowane lub inaczej obrobione, również z dodatkiem pospolitych materiałów, oprócz osobno wymienionych:	
	p. 1. toczone, wiercone, frezowane, heblowane, szlifowane, polerowane — o wadze sztuki:	
	a) powyżej 100 kg	100·—
	b) powyżej 5 do 100 kg	150·—
	c) 5 kg i mniej	190·—
	p. 2. inaczej obrobione niż w p. 1	70·—
997 p. 2.	Metal płatkowy, biały, żółty, z wyjątkiem aluminiowego:	
	a) w rolach niczym niepokryty	150·—
	b) w rolach pokryty farbą, lakierem	210·—
	c) nacięty oraz wszelki z napisami, wzorami . .	320 —
1000 p. 5.	Widły, chociażby bejcowane, lakierowane, z trzonami lub bez	45·—
1005 p. 3.	Gwintowniki, narzynki, rozwiertniki, gryzy, numerki, alfabety i inne osobno nie wymienione narzędzia hartowane — o wadze sztuki:	
	a) powyżej 500 g	850·—
	b) powyżej 150 do 500 g	1.000·—
	c) 150 g i mniej	3.000·—
1006	Narzędzia i przybory wiertnicze, udarowe i obrotowe do wierceń ziemnych, jako to: świdry, rozszerzacze, obciążniki, nożyce, łączniki, łyżki, końce gwintowe do narzędzi i przewodów, ściski, śruby ratunkowe, korony, raki, gruszki rurowe, ucinacze i rozpruwacze rur itp., oprócz osobno wymienionych, bez względu na stopień obrobienia, o wadze sztuki:	

Pozycja taryfy celnej polskiej	Nazwa towaru	Cło od 100 kg złotych
	p. 1. powyżej 500 kg	60·—
	p. 2. powyżej 300 do 500 kg	100·—
	p. 3. powyżej 100 do 300 kg	150·—
	p. 4. 100 kg i mniej	190·—
z 1016	Szprychy do kół z drutu o średnicy lub grubości 6 mm i mniej, chociażby niklowane:	
	p. 1. żelazne, stalowe:	
	a) bez dodatku innych materiałów	200·—
1018 p. 4. b)	Scyzoryki, noże składane, oprócz ogrodniczych, również w oprawach z materiałów pospolitych:	
	I. o jednym i 2 ostrzach lub narzędziach	800·—
	II. zawierające 3 ostrza lub narzędzia i więcej . . .	900·—
z Uwagi 2.	Wyroby nożownicze, objęte p. b), w oprawie z masy perłowej lub z ozdobami z masy perłowej podlegają cłu z dodatkiem 50%.	
1019 z p. 4. a)	Nakrycia i zastawy stołowe metalowe, objęte pp. 1 i 2, posrebrzane, chociażby częściowo	1.700·—
1036	Osprzęt (armatura) do pary, płynów, gazów, powietrza itd.:	
	p. 2. żelazny, stalowy, również z zawartością 10% i mniej metali i stopów, objętych poz. 977 — 981, o wadze sztuki:	
	a) powyżej 100 kg	130·—
	b) powyżej 10 do 100 kg	180·—
	Według poz. 1036 p. 2 podlega cłu osprzęt tak zwany neochromowy.	
1040	Skrzynki sekcyjne kotłów wodnorurkowych:	
	p. 1. nieobrobione	80·—
	p. 2. obrobione, również z rurami	110·—
1041 z p. 2.	Płomienice faliste, kompensatory faliste — z rur o najmniejszej średnicy wewnętrznej powyżej 800 mm:	
	a) nieobrobione	40·—
z 1042	Dna wygięte kotłowe:	
	p. 1. nieobrobione	50·—
	p. 2. obrobione	80·—
1046	Silniki tłokowe, oprócz osobno wymienionych:	
	p. 2. spalinowe stałe i przewoźne o wadze sztuki:	
	a) I. powyżej 70.000 kg	50·—
	II. powyżej 10.000 do 70.000 kg	55·—
	b) powyżej 3.000 do 10.000 kg	65·—

Pozycja taryfy celnej polskiej	Nazwa towaru	Cło od 100 kg złotych
1049 p. 3.	Turbiny parowe, również napędzane sprężonymi gazami, o wadze sztuki:	
	a) powyżej 15.000 kg	30·—
	b) powyżej 3.000 do 15.000 kg	45·—
1050	Maszyny i przyrządy do podnoszenia, opuszczania, przesuwania i przenoszenia ciężarów, oprócz osobno wymienionych, zmontowane w całości lub ich mechanizmy itd., — wszystko bez silników i części elektrycznych:	
	p. 2. do napędu mechanicznego o wadze sztuki:	
	A. dla cukrowni, gorzelni, słodowni i browarów według ustanowionych w protokole końcowym warunków:	
	a) powyżej 3.000 kg	40·—
	b) powyżej 1.000 do 3.000 kg	50·—
	c) powyżej 300 do 1.000 kg	60·—
	d) 300 kg i mniej	100·—
	B. inne:	
	a) powyżej 3.000 kg	100·—
	b) powyżej 1.000 do 3.000 kg	130·—
	c) powyżej 300 do 1.000 kg	160·—
	d) 300 kg i mniej	200·—
1051	Pompy, sprężarki, oprócz osobno wymienionych:	
	p. 1. ręczne o wadze sztuki:	
	a) powyżej 750 kg	60·—
	b) powyżej 300 do 750 kg	65.—
	c) powyżej 75 do 300 kg	120·—
	d) 75 kg i mniej	150·—
	p. 2. tłokowe — parowe, transmisyjne — o wadze sztuki:	
	a) powyżej 5.000 kg	50·—
	b) powyżej 3.000 do 5.000 kg	55·—
	c) powyżej 1.500 do 3.000 kg	70·—
	d) powyżej 750 do 1.500 kg	95·—
	e) powyżej 300 do 750 kg	130·—
	f) powyżej 120 do 300 kg	160·—
	g) 120 kg i mniej	230·—
	p. 3. odśrodkowe o wadze sztuki:	
	a) powyżej 4.000 kg	80·—
	b) powyżej 2.000 do 4.000 kg	100·—
	c) powyżej 750 do 2.000 kg	140·—
	d) powyżej 300 do 750 kg	165·—
	e) powyżej 75 do 300 kg	180·—
	f) 75 kg i mniej	280·—
1053	Wentylatory, dmuchawy, ssaki gazowe, ekshaustory odśrodkowe, śrubowe, oprócz osobno wymienionych — o wadze sztuki:	
	p. 1. powyżej 2.000 kg	90·—
	p. 2. powyżej 750 do 2.000 kg	130·—

Pozycja taryfy celnej polskiej	Nazwa towaru	Cło od 100 kg złotych
1054	Prasy hydrauliczne o wadze sztuki:	
	p. 1. powyżej 5.000 kg	75·—
	p. 2. powyżej 1.000 do 5.000 kg	80·—
	p. 3. 1.000 kg i mniej	90·—
1056 p. 1.	Obrabiarki do metali, pracujące za pomocą skrawania wióra, jak tokarki, wiertarki, gryzarki, wytaczarki, strugarki, dłutownice, szlifierki, piły itp., — o wadze sztuki:	
	d) powyżej 750 do 2.000 kg	195·—
	e) powyżej 300 do 750 kg	230·—
	p. 2. obrabiarki do metali, pracujące za pomocą kucia, tłoczenia, walcowania, gięcia, przeciągania, cięcia, wycinania itd., — o wadze sztuki:	
	a) powyżej 50.000 kg	65·—
	b) powyżej 10.000 do 50.000 kg	75·—
1057	Narzędzia pneumatyczne, jako to: młotki, wiertarki, ścinarki, ubijarki itp., — o wadze sztuki 25 kg i mniej:	
	p. 1. powyżej 15 do 25 kg	300·—
	p. 2. powyżej 7 do 15 kg	350·—
	p. 3. 7 kg i mniej	600·—
1066 p. 1.	Maszyny do szycia do domowego użytku, krawieckie:	
	a) główki do maszyn	200·—
	b) maszyny w całości oraz gotowe podstawy . .	150·—
1067	Maszyny młynarskie:	
	p. 1. postawy walcowe	100·—
	p. 2. a) maszyny do czyszczenia i odsiewania kaszek .	100·—
	b) aspiratory, łuszczarki, łuszczarki-perlaki automatyczne, jagielniki	130·—
	p. 3. odsiewacze, pytle płaskie, zychtmaszyny, cylindry i inne maszyny młynarskie osobno nie wymienione .	160·—
1070	Maszyny do łamania i rozdrabniania twardych materiałów, oprócz osobno wymienionych, jako to: młyny kulowe, gniotowniki, łamacze, rozdrabniacze, dezyntegratory itp. maszyny, — o wadze sztuki:	
	p. 1. powyżej 10.000 kg	70·—
	p. 2. powyżej 2.500 do 10.000 kg	80·—
	p. 3. 2.500 kg i mniej	100·—
1078	Aparaty destylacyjne, rektyfikacyjne:	
	p. 1. żeliwne, żelazne, stalowe, chociażby z zawartością 10% i mniej metali i stopów, objętych poz. 977—981, o wadze sztuki:	
	a) powyżej 150 kg	120·—

Pozycja taryfy celnej polskiej	Nazwa towaru	Cło od 100 kg złotych
	p. 2. z metali i stopów, objętych poz. 977 — 981, oraz wymienione w p. 1 z zawartością tych metali i stopów powyżej 10%, — o wadze sztuki:	
	a) powyżej 150 kg	200·—
1080	Piece przemysłowe stałe i obrotowe, generatory gazowe, karburatory, oprócz osobno wymienionych, — o wadze sztuki:	
	p. 1. powyżej 500 kg	70·—
z 1081	Maszyny do domowego użytku, oprócz osobno wymienionych, chociażby z zawartością 10% i mniej metali i stopów, objętych poz. 977—981:	
	A. prasy do owoców, maszynki do lodów, maszynki do mielenia przypraw korzennych, maszynki do tarcia bułki, warzyw itp., — o wadze sztuki:	
	p. 3. powyżej 5 do 25 kg	120·—
	p. 4. powyżej 1,5 do 5 kg	120·—
	B. maszynki do mielenia maku o wadze sztuki:	
	p. 3. powyżej 5 do 25 kg	120·—
	p. 4. powyżej 1,5 do 5 kg	120·—
	p. 5. 1,5 kg i mniej	140·—
	C. maszynki do mięsa o wadze sztuki:	
	p. 3. powyżej 5 do 25 kg	120·—
	p. 4. powyżej 1,5 do 5 kg	110·—
	p. 5. 1,5 kg i mniej	140·—
1082	Maszyny, oprócz osobno wymienionych, chociażby z zawartością 10% i mniej metali i stopów, objętych poz. 977—981, o wadze sztuki:	
	p. 1. powyżej 5.000 kg:	
	a) maszyny ceramiczne	45·—
	b) inne	70·—
	p. 2. powyżej 2.000 do 5.000 kg:	
	a) maszyny ceramiczne	75·—
	b) inne	90·—
	p. 3. powyżej 500 do 2.000 kg:	
	a) maszyny ceramiczne	95·—
	b) inne	110·—
z 1082 p. 4.	Wrębówki o wadze sztuki powyżej 25 do 500 kg . . .	130·—
1083	Aparaty, oprócz osobno wymienionych, również do domowego użytku:	
	p. 1. żeliwne, żelazne, stalowe, chociażby z zawartością 10% i mniej metali i stopów, objętych poz. 977—981,	
	o wadze sztuki:	
	a) powyżej 500 kg:	
	I. dla browarów według wyszczególnienia i ustanowionych w protokole końcowym warunków .	45·—
	II. inne	70·—

Pozycja taryfy celnej polskiej	Nazwa towaru	Cło od 100 kg złotych
	b) powyżej 100 do 500 kg:	
	I. dla browarów według wyszczególnienia i ustanowionych w protokole końcowym warunków	75·—
	II. inne	90·—
	p. 2. z metali i stopów, objętych poz. 977 — 981, oraz wymienione w p. 1 z zawartością tych metali i stopów powyżej 10%, o wadze sztuki:	
	a) powyżej 500 kg:	
	I. dla browarów według wyszczególnienia i ustanowionych w protokole końcowym warunków	70·—
	II. inne	140·—
	b) powyżej 100 do 500 kg:	
	I. dla browarów według wyszczególnienia i ustanowionych w protokole końcowym warunków	100·—
	II. inne	180 —
1084 p. 8.	Koła zębate, ślimakowe, łańcuchowe:	
	b) żeliwne, żelazne, stalowe — z zębami obrobionymi o wadze sztuki:	
	I. aa) powyżej 30 kg	60·—
	bb) powyżej 15 do 30 kg	80·—
	II. powyżej 5 do 15 kg	100·—
	III. powyżej 2 do 5 kg	150·—
	IV. 2 kg i mniej	350·—
p. 9.	zespoły kół zębatych, ślimakowych, zmontowane w skrzyniach ochronnych, oprócz osobno wymienionych, o wadze sztuki:	
	a) powyżej 300 kg	75·—
	b) powyżej 50 do 300 kg	120·—
	c) 50 kg i mniej	200·—
1085	Części maszyn i aparatów:	
	p. 10. inne, oprócz osobno wymienionych, o wadze sztuki:	
	a) żeliwne, żelazne, stalowe, chociażby z zawartością 10% i mniej metali i stopów, objętych poz. 977—981:	
	I. powyżej 100 kg	140·—
	II. powyżej 25 do 100 kg	230·—
	III. 25 kg i mniej	300·—
1090 p. 1.	Młocarnie do zbóż o wadze sztuki:	
	a) powyżej 3.000 kg	50·—
	b) powyżej 1.000 do 3.000 kg	50·—
	c) 1.000 kg i mniej	50·—
1094 p. 2.	Wirówki do odtłuszczania mleka:	
	a) do napędu ręcznego o wadze sztuki:	
	I. powyżej 30 kg	30·—
	II. 30 kg i mniej	70 —
p. 3.	oziębiacze do mleka, śmietanki o wadze sztuki:	
	a) powyżej 50 kg	50·—

Pozycja taryfy celnej polskiej	Nazwa towaru	Cło od 100 kg złotych
z 1099	Maszyny elektryczne wirujące: prądnice, silniki, przetwornice, — o wadze sztuki:	
	p. 1. powyżej 10.000 kg.	140·—
	p. 2. powyżej 6.000 do 10.000 kg	150·—
	p. 3. powyżej 3.000 do 6.000 kg	160·—
	p. 4. powyżej 500 do 3.000 kg	300·—
1101	Transformatory, elektromagnesy, cewki, również bez rdzenia, oprócz osobno wymienionych, sprzęgła, podnośniki elektromagnetyczne itp. przyrządy, ich części, — o wadze sztuki:	
	p. 1. powyżej 50.000 kg	145·—
	p. 2. powyżej 10.000 do 50.000 kg	160·—
	p. 3. powyżej 3.000 do 10.000 kg	180·—
	p. 4. powyżej 500 do 3.000 kg	320·—
	p. 5. powyżej 250 do 500 kg	400·—
z 1101 p. 6.	Transformatory do aparatów rentgenowskich, nadchodzące razem z aparatami, o wadze sztuki powyżej 100 do 250 kg	500·—
z 1101 p. 7.	Transformatory do aparatów rentgenowskich, nadchodzące razem z aparatami, o wadze sztuki powyżej 50 do 100 kg .	600·—
z 1101 p. 8.	Transformatory do aparatów rentgenowskich, nadchodzące razem z aparatami, o wadze sztuki powyżej 20 do 50 kg .	700·—
z 1120 pp. 1, 2, 3, 4	Przyrządy elektromedyczne nie wyrabiane w kraju za pozwoleniem Ministra Skarbu ze zniżką 80%.	
1122	Izolatory o wadze sztuki:	
	p. 1. nie połączone z hakami, sworzniami i częściami metalowymi:	
	b) inne, oprócz szklanych:	
	I. aa) powyżej 2,5 kg	60·—
	bb) powyżej 2 do 2,5 kg	80·—
	II. powyżej 100 g do 2 kg	150·—
	III. 100 g i mniej	200·—
1123	Wyroby ceramiczne do celów elektrotechnicznych bez dodatku innych materiałów o wadze sztuki:	
	p. 1. a) powyżej 2,5 kg	60·—
	b) powyżej 2 do 2,5 kg	80·—
	p. 2. powyżej 100 g do 2 kg	150·—
	p. 3. 100 g i mniej	260·—
z 1131	Wyłączniki pokrętne, gniazda wtykowe, wtyczki, gniazda odgałężne, bezpieczniki korkowe, korki, wstawki topikowe i rurkowe, wstawki odgromnikowe, również próżniowe, oprawki, oprawy, rozgałęźniki, bloczki, złącza świecznikowe, wieszaki, trzpionki izolacyjne, śruby wtykowe w izolacji, boksy, plinty itp. wyroby elektrotechniczne z materiałów izolacyjnych z częściami metalowymi, oprócz osobno wymienionych, — o wadze sztuki:	

Pozycja taryfy celnej polskiej	Nazwa towaru	Cło od 100 kg złotych
	p. 2. powyżej 250 do 500 g:	
	a) porcelanowe	450·—
	b) bakelitowe	650·—
	p. 3. powyżej 100 do 250 g:	
	a) porcelanowe	700·—
	b) bakelitowe	850·—
	p. 4. powyżej 25 do 100 g:	
	a) porcelanowe	800·—
	b) bakelitowe	1.100·—
	p. 5. 25 g i mniej:	
	a) porcelanowe	900·—
	b) bakelitowe	1.300·—
1135 z p. 5. c)	Części hamulców automatycznych, oprócz węży sprzęgowych: III. precyzyjne aparaty hamulcowe, jak specjalny kran maszynisty, trójwentyle, przyśpieszacze . . .	400·—
1175 p. 1.	Pianina . . . . od sztuki	550·—
p. 2.	fortepiany . . . . od sztuki	1.000·—
1177 p. 1.	Harmonie jedno i wielorzędowe	150·—
1179	Instrumenty dęte:	
	p. 1. trąby sygnałowe i myśliwskie, sygnałówki . .	150·—
	p. 2. trąby alarmowe z głosami metalowymi . . .	150·—
	p. 3. instrumenty dęte metalowe, oprócz osobno wymienionych	150·—
	p. 4. instrumenty dęte drewniane	150·—
1180	Instrumenty perkusyjne:	
	p. 1. bębny, kotły	150·—
	p. 2. inne	150·—
1181	Instrumenty strunowe:	
	p. 1. harfy	450·—
	p. 2. wiolonczele, kontrabasy	150·—
	p. 3. mandoliny, gitary i inne instrumenty strunowe . .	150·—
	p. 4. skrzypce, altówki	150·—
1188 p. 2.	Spłonki, oprócz górniczych	800.—
p. 5.	łuski, chociażby ze spłonką i prochem	1.250·—
1189	Krążki, leje, stożki itp., — do wyrobu kapeluszy, — nie posiadające znaków zagięcia, nieapreturowane, nieprasowane: p. 2. wojłokowe, z filcu wełnianego, z sierści oraz z tkanin, oprócz osobno wymienionych, od sztuki	2·—

Pozycja taryfy celnej polskiej	Nazwa towaru	Cło od 100 kg złotych
1191 p. 2.	Berety:	
	a) wełniane, półwełniane . . . . . od sztuki	0·60
1192	Kapelusze:	
	p. 2. wojłokowe, z filcu wełnianego, z sierści oraz z tkanin osobno nie wymienionych:	
	a) niewykończone . . . . . . od sztuki	2·—
	b) wykończone . . . . . . od sztuki	3·—
1210	Wyroby z celuloidu, bakelitu, galalitu i tym podobnych sztucznych materiałów plastycznych, oprócz osobno wymienionych, chociażby niewykończone:	
	p. 1. grzebienie, szpilki, zapinki, — do włosów:	
	a) bez dodatku kosztownych materiałów, chociażby pozłacane, posrebrzane	500·— do 31 grudnia 1934
	p. 2. cygarniczki, papierośnice, fajki:	
	a) bez dodatku kosztownych materiałów, chociażby pozłacane, posrebrzane	500·— do 31 grudnia 1934
	p. 3. broszki, bransoletki, breloki itp. wyroby biżuteryjne:	
	a) bez dodatku kosztownych materiałów, chociażby pozłacane, posrebrzane	500·— do 31 grudnia 1934
	p. 4. inne, oprócz osobno wymienionych:	
	a) bez dodatku kosztownych materiałów, chociażby pozłacane, posrebrzane	500·— do 31 grudnia 1934
1213	Guziki z drewna, masy papierowej zbitej — bez dodatku innych materiałów	260·—
1214	Guziki porcelanowe, fajansowe, szklane — bez dodatku innych materiałów, chociażby malowane, lakierowane . .	230·—
1215	Guziki z kości, oprócz cennej:	
	p. 1. naturalne	230·—
	p. 2. barwione	250·—
1216	Guziki z metali pospolitych:	
	p. 1. spodniowe, składające się z jednej lub dwu blaszek .	250·—
	p. 2. zaciskowe	400·—
	p. 3. inne	400·—
1217 p. 1.	Guziki z orzecha kamiennego, dum	1.600·—
1218	Guziki pokryte tkaninami, guziki niciane:	
	p. 1. z materiałów pospolitych:	
	a) niciane	550·—
	b) pokryte tkaninami	700·—
	p. 2. z jedwabiu, szychu	1.200·—

Pozycja taryfy celnej polskiej	Nazwa towaru	Cło od 100 kg złotych
1226	Zatrzaski z metali pospolitych do rękawiczek, ubrań itp.:	
	p. 1. bez dodatku innych materiałów:	
	a) żelazne, stalowe, chociażby lakierowane, malowane, pokryte nieszlachetnymi metalami . . .	250·—
	b) inne, chociażby lakierowane, malowane, pokryte nieszlachetnymi metalami	400·—
	p. 2. z dodatkiem pospolitych materiałów, pozłacane, posrebrzane, emaliowane	1.600·—
z 1229	Szczotki z materiałów roślinnych w oprawie z drewna, bez ozdób:	
	p. 1. niefarbowane, nielakierowane, niepoliturowane .	80·—
1230	Szczotki z włosów, szczeciny — w oprawie z drewna, metali nieszlachetnych — bez ozdób, — oprócz osobno wymienionych:	
	p. 1. niefarbowane, nielakierowane, niepolitorowane .	120·—
	p. 2. farbowane, lakierowane, polituroewane, pokryte nieszlachetnymi metalami	160·—
1231	Szczotki z włosów, szczeciny, materiałów roślinnych — w oprawie z materiałów pospolitych innych niż drewno i metale nieszlachetne — bez ozdób z kosztownych materiałów	1.300·—
1232	Szczoteczki do zębów w oprawie:	
	p. 2. z innych pospolitych materiałów niż kość zwyczajna	1.200·—
1234	Szczotki techniczne z włosów i szczeciny w oprawie z tkanin, drewna, metali nieszlachetnych i innych pospolitych materiałów	100·—
1249 p. 3.	Obsadki do napełniania, stylografy, również niewykończone, ich części:	
	a) z pospolitych materiałów, chociażby z dodatkiem nieszlachetnych metali:	
	I. bez pióra lub z piórem z metali nieszlachetnych, ich części	3.000·—
1251	Ołówki:	
	p. 1. czarne i grafitowe grubości powyżej 5 mm w oprawie z drewna, chociażby z główkami z pospolitych materiałów	800·—
	p. 2. kolorowe i chemiczne grubości powyżej 5 mm w oprawie z drewna, chociażby z główkami z pospolitych materiałów	1.400·—
	p. 6. pręciki ołówkowe:	
	a) czarne, grafitowe	800·—
	b) kolorowe, chemiczne	1.400·—

Pozycja taryfy celnej polskiej	Nazwa towaru	Cło od 100 kg złotych
	p. 7. automatyczne w oprawach z materiałów pospolitych:	
	a) z galalitu, bakelitu itp. pospolitych materiałów, z metali nieszlachetnych	1.800·—
	b) z metali nieszlachetnych posrebrzane, pozłacane .	2.000·—
1254	Sieczka i paciorki ze szkła, drewna, sztucznych materiałów plastycznych, metali nieszlachetnych, orzecha kamiennego i innych pospolitych materiałów — nienanizane oraz nanizane na nitki, chociażby jedwabne, szychowe, o ile są jednakowego kształtu, wielkości, barwy	60·—
1255	Perły nieprawdziwe zarówno ze szkła, jak i innych pospolitych materiałów, również nanizane na nitki, chociażby jedwabne, szychowe, o ile są jednakowego kształtu, wielkości, barwy	60·—
1256	Wyroby z sieczki, paciorków i pereł nieprawdziwych, również z zameczkami, chociażby posrebrzanymi, pozłacanymi	250·—
z 1258	Biżuteria nieprawdziwa jabłoniecka, jak broszki, łańcuszki itp., na podstawie warunków ustanowionych w protokole końcowym:	
	p. 1. z materiałów pospolitych, oprócz osobno wymienionych, metali nieszlachetnych	500·—
	z p. 2. ze szlifowanych naśladownictw kamieni szlachetnych i półszlachetnych, bez oprawy lub w oprawie metalowej, również posrebrzanej, pozłacanej . . .	500·—
z 1266 p. 2.	Folia złota łącznie z wagą bezpośredniego opakowania i przekładających papierów	4.000·—
1270	Wyroby z kości pospolitej, rogu, fiszbinu, gagatu, morskiej pianki, lawy, muszli zwykłych, orzecha kamiennego, mozaiki, oprócz osobno wymienionych, chociażby niewykończone:	
	p. 1. grzebienie, szpilki, zapinki, — do włosów:	
	a) bez dodatku kosztownych materiałów, chociażby pozłacane, posrebrzane	500·—
	p. 2. cygarniczki, papierośnice, fajki:	
	a) bez dodatku kosztownych materiałów, chociażby pozłacane, posrebrzane	500·—
	p. 3. broszki, bransoletki, breloki itp. wyroby biżuteryjne:	
	a) bez dodatku kosztownych materiałów, chociażby pozłacane, posrebrzane	500·—
	p. 4. inne, oprócz osobno wymienionych:	
	a) bez dodatku kosztownych materiałów, chociażby pozłacane, posrebrzane	500·—

Załącznik C do artykułów II i VII.

(Strona 1.)

RZECZPOSPOLITA POLSKA

(Władza wystawiająca legitymację.)
(Autorité de délivrance.) — (Issuing Office.)

KARTA LEGITYMACYJNA DLA KOMIWOJAŻERÓW.

CARTE DE LÉGITIMATION POUR VOYAGEURS DE COMMERCE.
IDENTITY CARD FOR COMMERCIAL TRAVELLERS.

Ważna w ciągu 12 miesięcy od daty wystawienia.
Valable pendant douze mois à compter de la date de délivrance.
Valid for twelve months including the day of issue.

Ważne w
Bon pour ....
Good for

Nr karty
No de la carte ....
No of identity card

(Strona 2.)

Zaświadcza się niniejszym, że okaziciel karty tej
Il est certifié par la présente que le porteur de cette carte
It is hereby certified that the bearer of this card

Pan ....
M. — Mr.

urodzony w ....
né à — born at

zamieszkały w ....
demeurant à — living at

.... ulica, Nr ....
rue No — street No.

posiada [1]) ...
possède [2]) — is the owner of [3])

w ...
à — at

pod firmą handlową ...
sous la raison de commerce — for the purpose of trade

...

(lub) jest komiwojażerem w służbie firmy (firm) ...
(ou) est commis-voyageur au service de la (des) maison (s)
(or) is a commercial traveller employed by the firm (s) of

...

w ...
à — at

która posiada (które posiadają) [1])
qui possède (nt) [2]) — which possess (es) [3])

pod firmą ...
sous la raison de commerce — for the purpose of trade

[1]) Oznaczenie fabryki lub handlu.
[2]) Indication de la fabrique ou du commerce.
[3]) State the articles or nature of the trade.

(Strona 3.)

Wobec tego, że okaziciel niniejszej karty chce poszukiwać zamówień w wyżej wymienionych krajach i czynić zakupy na rachunek wspomnianej (wspomnianych) firmy (firm), zaświadcza się, iż rzeczona firma (rzeczone firmy) jest upoważniona (są upoważnione) do wykonywania swego przemysłu i swego handlu w ...
i płaci (płacą) należne z tego tytułu podatki.

Le porteur de cette carte se proposant de recueillir des commandes dans les pays susvisés et de faire des achats pour la (les) maison (s) dont il s'agit, il est certifié que ladite (lesdites) maison (s) est (sont) autorisée (s) à pratiquer son (leurs) industrie (s) et son (leurs) commerce (s) à ...
...
et y paie (nt) les contributions légales à cet effet.

The bearer of this card intends to solicit orders in the above-mentioned countries and to make purchases for the firm (s) referred to. It is hereby certified that the said firm (s) is (are) authorized to carry out its (their) business and trade at ...
... and that it pays (they pay) the taxes as provided by law, for that purpose.

dnia
... le ... 19...
the

Podpis kierownika firmy:
Signature du chef de la (des) maison(s):
Signature of the head of the firm (s):

...

(Strona 4.)

Rysopis okaziciela:

Signalement du porteur:

Description of the bearer:

Wiek: ....
Age:
Age:

Wzrost: ....
Taille:
Height:

Włosy: ....
Cheveux:
Hair:

Znaki szczególne: ....
Signes particuliers:
Special marks:

(Strona, 5.)

Podpis okaziciela:
Signature du porteur:
Signature of the bearer:

....

....dnia ....19...........
le
the

....

Podpis władzy wystawiającej:
Signature de l'autorité de délivrance:
Signature of the issuing office:

N. B. Rubrykę 1 formularza należy wypełnić tylko w wypadku, o ile chodzi o kierownika przedsiębiorstwa handlowego lub przemysłowego.

N. B. On ne doit remplir que la rubrique 1 du formulaire, lorsqu'il s'agit du chef d'un établissement commercial ou industriel.

N. B. The first entry should only be completed for heads of commercial or manufacturing businesses.

Załącznik D do artykułu XVIII. **Příloha D k článku XVIII.**

W z ó r.

Nr porządkowy..
Poř. čís.:

Vydává se níže uvedené firmě k průkazu před cizozemskými úřady při dovozu zboží do ciziny.

ŚWIADECTWO POCHODZENIA.
OSVĚDČENÍ O PŮVODU.

Czeskosłowacki urząd celny w ....na podstawie wiarogodnych dokumentów,
Československý celní úřad v na podkladě hodnověrných listin,

przedstawionych przez p...............................zamieszkałego w ....
předložených p. bytem v

stwierdza, że poniżej wyszczególnione towary, wysyłane do Polski pod adresem: ....
potvrzuje, že níže uvedené zboží zasílané do Polska na adresu:

....drogą lądową — statkiem (nazwa statku) *)
po souši — lodí (název lodi) *)

a) *) są pochodzenia czeskosłowackiego
je původu československého

b) *) są przetworzone w Czechosłowacji i nie mniej jak 50% ogólnej wartości towaru przypada
jest zpracováno v Československu i ne méně než 50% celkové hodnoty zboží připadá na

na koszty robocizny i surowców czeskosłowackich.
výlohy za práci a suroviny československé.

Znaki i numery Značky a čísla	Ilość i rodzaj przesyłek Počet a druh nákladových kusů	Wyszczególnienie towaru Pojmenování zboží	Waga brutto Hrubá váha	Waga netto Čistá váha	Wartość Hodnota

Dnia ....
Dne

*) niepotrzebne skreślić
*) nehodící se škrtne nebo vynechá

Podpis i pieczęć urzędu celnego
Podpis a razítko celního úřadu, jenž vydává osvědčení o původu.

Załącznik E do artykułu XVIII. **Příloha E k článku XVIII.**

No..................

ŚWIADECTWO POCHODZENIA.
OSVĚDČENÍ O PŮVODU.

Izba Handlowa i Przemysłowa w ....

Obchodní a živnostenská komora v ....

Obchodní, živnostenská a průmyslová ústředna v ....

na podstawie wiarogodnych dokumentów przedłożonych przez p. ....
na základě hodnověrných listin předložených p.

kupca (obchodníkem) zamieszkałego ....
przemysłowca (průmyslníkem) bytem ve

stwierdza, że poniżej wyszczególnione towary wysyłane do Polski pod adresem p. ....
potvrzuje, že níže uvedené zboží, odesílané do Polska na adresu p.

kupca (obchodníka) w ....
przemysłowca (průmyslníka) v

drogą lądową (cestou suchozemskou) ....
statkiem (nazwa statku) lodí (název lodi)

są produktami / jest výrobkem a) pochodzenia (původu) / przemysłu (průmyslu) .... (nazwa kraju) / (země)

b) przetworzonymi w / zpracovaným v .... i nie mniej / a že nejméně
jak 50% ogólnej wartości towaru przypada na koszta robocizny i surowców
50% jejich veškeré hodnoty činí hodnota materiálu a hodnota práce na nich

.... (nazwa kraju)
vykonané (země)

Znaki i numery Značka a číslo	Ilość i rodzaj przesyłek Množství a druh zásilek	Wyszczególnienie towaru Označení zboží	Waga brutto Váha hrubá	Waga netto Váha čistá	Wartość Hodnota

Správní komise obchodní a živnostenské komory v ....

Obchodní, živnostenská a průmyslová ústředna v ....

President: Sekretář:

.... dnia / dne .... 193 ....

Załącznik F do artykułu XXVIII.

KONWENCJA SANITARNO - WETERYNARYJNA.

Artykuł 1.

Przywóz zwierząt (jednokopytowych, przeżuwaczy, świń i drobiu), przetworów i produktów surowych pochodzenia zwierzęcego oraz w ogóle wszelkich przedmiotów, mogących być przenośnikami zaraźliwych chorób zwierzęcych, jak i przywóz mięsa świeżego lub konserwowanego i przetworów mięsnych, przeznaczonych do spożycia, z obszaru jednej z Wysokich Układających się Stron na obszar drugiej, może być ograniczony do pewnych wyznaczonych stacji wejściowych i poddany kontroli weterynaryjnej, wykonywanej przez Państwo, na obszar którego ma mieć miejsce przywóz.

Artykuł 2.

1. Przy obrocie zwierzętami z obszaru jednej z Wysokich Układających się Stron na obszar drugiej, będzie potrzebne okazanie świadectwa pochodzenia (paszportu zwierzęcego), wydanego przez właściwą władzę miejscową. Świadectwo to będzie sporządzone w sposób umożliwiający dokładne stwierdzenie miejsca pochodzenia zwierząt (gmina pochodzenia, powiat, szerszy obszar administracyjny — země-województwo). Oprócz tego świadectwo pochodzenia winno wskazywać ilość, rodzaj, dokładny opis zwierząt, jak i nazwisko i adres posiadacza.

2. Świadectwa winny zawierać zaświadczenie państwowego lekarza weterynaryjnego, stwierdzające, że zwierzęta są zdrowe i niepodejrzane i że gmina pochodzenia, jak gminy, przez które ewentualnie zwierzęta są przeprowadzone do miejsca załadowania, są wolne w chwili wysłania zwierząt od wszelkich chorób zaraźliwych, podlegających obowiązkowi zgłoszenia, przenoszących się na odnośny gatunek zwierząt, z wyjątkiem gruźlicy u zwierząt innych, niż te, o które chodzi. Świadectwo będzie zawierać również nazwę stacji załadowania, datę załadowania, numer protokołu oględzin i miejsce przeznaczenia.

3. Jeśli chodzi o wywóz zwierząt wrażliwych na:

a) księgosusz, zarazę płucną bydła rogatego,

b) zarazę stadniczą, pomór i zarazę świń, ospę owczą,

c) pryszczycę, cholerę drobiu i pomór kur, świadectwo winno nadto stwierdzić, że powyższe zaraźliwe choroby zwierzęce nie ujawniły się ani w gminie pochodzenia, ani w gminach sąsiednich: dla chorób wymienionych pod literą a) — od 6 miesięcy, pod literą b) — od 40 dni, pod literą c) — co najmniej od 30 dni.

4. Zaświadczenie państwowego lekarza weterynaryjnego winno nadto zawierać dla bydła nie przeznaczonego na rzeź, następujące dane:

dla jałówek, krów i buhajów, że bezpośrednio przed wysłaniem zostały one uznane za wolne od gruźlicy na podstawie podskórnej próby tuberkulinowej i że pochodzą bezpośrednio z gospodarstwa hodowlanego, wolnego od ronienia zakaźnego, lub że badanie krwi, dokonane w laboratorium państwowym, nie wykazało istnienia tej choroby.

5. Dla krów nie przeznaczonych na rzeź świadectwo stwierdzi nadto, że były one hodowane i utrzymywane w gospodarstwie wolnym od paciorkowcowego zapalenia wymienia, lub że badanie mleka wykonane w laboratorium państwowym nie wykazało obecności tej choroby.

6. Dla koni nie przeznaczonych na rzeź, świadectwo winno stwierdzać, że pochodzą one z gminy, w której niedokrwistość zakaźna koni nie została stwierdzona ani w chwili wysłania, ani w ciągu ostatnich 6 miesięcy.

7. Dla zwierząt jednokopytowych i dla bydła świadectwa winny być jednostkowe. Dla zwierząt z gatunku owiec, kóz, świń oraz dla drobiu będą dopuszczalne świadectwa pochodzenia (paszporty) zbiorowe; powyższe dokumenty będą mogły się odnosić tylko do zwierząt tego samego gatunku, pochodzących z tego samego gospodarstwa, załadowanych do tego samego wagonu i przesyłanych do tego samego odbiorcy.

8. Czas ważności zaświadczenia państwowego lekarza weterynaryjnego na świadectwach pochodzenia wynosi 10 dni. Jeśli ten termin upływa w czasie transportu, ważność zaświadczenia będzie mogła być przedłużona na równy przeciąg czasu po badaniu dokonanym przez państwowego lekarza weterynaryjnego. Wynik badania i powód przedłużenia ważności będą uwidocznione na świadectwie.

9. Zwierzęta transportowane koleją będą badane bezpośrednio przed załadowaniem przez państwowego lekarza weterynaryjnego, który uwidoczni wynik badania na świadectwie.

10. Stwierdzenie wścieklizny u psów i kotów nie przeszkodzi wydaniu świadectwa po-

chodzenia i zdrowia dla zwierząt innych gatunków; również stwierdzenie świerzbu u owiec i kóz nie będzie mogło przeszkodzić wydaniu świadectw powyższych dla zwierząt jednokopytowych i odwrotnie.

11. Rozproszone przypadki wąglika, szelestnicy, otrętu i różycy świń nie przeszkodzą w wydaniu świadectw dla zwierząt rzeźnych, jeśli te choroby nie występują w gospodarstwach, z których zwierzęta mają być wywiezione.

Artykuł 3.

Celem dopuszczenia do przywozu — zwierzęta bite, mięso świeże lub konserwowane przez ochłodzenie, łój, sadło i wszelkie przetwory mięsne, przeznaczone do spożycia, winny być zaopatrzone w świadectwo pochodzenia i zdrowotności, wydane przez państwowego lekarza weterynaryjnego lub w tym celu upoważnionego przez Państwo, stwierdzające, że zwierzęta, z których one pochodzą, były poddane przed i po uboju badaniu weterynaryjnemu zgodnie z dotyczącymi przepisami, oraz że były uznane za zdrowe i niepodejrzane i że ich mięso jest zdatne bez zastrzeżeń do spożycia dla ludzi.

Dla przetworów mięsnych świadectwo winno ponadto stwierdzać, że nie zawierają one żadnej substancji, której użycie jest zakazane przez przepisy kraju przeznaczenia.

Świadectwa winny być sporządzane według wzoru załączonego do niniejszej konwencji (załącznik A).

Mięso świeże lub konserwowane przez chłodzenie ma być oznakowane pieczęcią przez państwowego lekarza weterynaryjnego, stwierdzającą, że mięso zostało uznane za zdatne bez zastrzeżeń do spożycia dla ludzi, zaś o ile chodzi o mięso wieprzowe, — że było ono poddane badaniu co do włośni z wynikiem ujemnym. Pieczęć będzie również umieszczona na odpowiednim świadectwie.

Artykuł 4.

Przetwory i produkty surowe pochodzenia zwierzęcego celem dopuszczenia do przywozu winny być zaopatrzone w świadectwo pochodzenia i zdrowotności (zał. A), wydane przez państwowego lekarza weterynaryjnego, stwierdzające, że pochodzą one ze zwierząt pochodzenia krajowego i wolnych od chorób zaraźliwych. Świadectwo będzie również zaopatrzone w oświadczenie, że przetwory i produkty pochodzenia zwierzęcego, których ono dotyczy, mogą być wywiezione bez niebezpieczeństwa przeniesienia chorób zaraźliwych.

Powyższe świadectwo nie jest wymagane dla następujących przetworów i produktów surowych pochodzenia zwierzęcego: skóry suszone wszystkich gatunków, odpadki skór do wyrobu kleju suszone, solone lub wywapnione; wełna wywapniona lub myta w sposób fabryczny, odpadki wełny, wełna pochodząca z garbarni,— wszystko pakowane w worki lub paczki zamknięte; szczecina, sierść zwierząt (ogony, grzywy itp.), pióra, — wszystko zupełnie wysuszone, gotowane lub wywapnione; rogi, kopyta, racice, kości i zęby gotowane, odtłuszczone, suszone i pozbawione części miękkich; mączka kostna i rybna, wyjałowiona parą wodną pod silnym ciśnieniem; jelita suszone, żołądki i pęcherze suszone i pakowane odpowiednio w skrzyniach lub baryłkach zamkniętych lub też umieszczone w innym opakowaniu.

Artykuł 5.

Przesyłki, które nie odpowiadają powyższym wymogom, oraz zwierzęta, które państwowy lekarz weterynaryjny przy badaniu na granicy uzna za chore, zarażone lub podejrzane o jedną z zaraźliwych chorób, podlegających obowiązkowi zgłoszenia, mogą być cofnięte. Graniczny lekarz weterynaryjny zaznaczy na świadectwie powód cofnięcia, stwierdzając to swym podpisem. Zawiadomi on o tym bez zwłoki w najkrótszej drodze granicznego lekarza weterynaryjnego kraju wywożącego.

Cofnięcie zwierząt podejrzanych będzie ograniczone do zwierząt, które były narażone na zetknięcie ze zwierzęciem chorym lub podejrzanym.

Jeśli przesyłka nie została cofnięta i jeśli dopiero po przebyciu stacji granicznej kraju importującego zostanie stwierdzona wśród zwierząt przywiezionych jedna z chorób zaraźliwych, przesyłka zostanie poddana odpowiednim zarządzeniom policji weterynaryjnej.

W każdym razie protokół zawierający stwierdzone fakty, zarządzenia weterynaryjne oraz powód ich zastosowania, zostanie sporządzony przez państwowego lekarza weterynaryjnego i przesłany przez niego do centralnej władzy weterynaryjnej jego kraju, która treść protokołu poda bezpośrednio do wiadomości centralnej władzy weterynaryjnej kraju pochodzenia. Do tego dokumentu zostanie dołączone świadectwo, w które zwierzęta były zaopatrzone.

W wypadkach przewidzianych w niniejszym artykule delegat drugiej Wysokiej Układającej się Strony, o ile taki byłby mianowany stosownie do artykułu 8, będzie powiadomiony w drodze najkrótszej i natychmiastowo.

Artykuł 6.

Jeśli księgosusz jest stwierdzony na obszarze jednej z Wysokich Układających się Stron, druga Strona będzie miała prawo ograniczyć lub zakazać na tak długo, jak trwa nie-

bezpieczeństwo zarazy, przywóz i przewóz zwierząt przeżuwających, świń, przetworów i produktów pochodzących z tych zwierząt i w ogóle wszelkich przedmiotów, mogących służyć jako przenośniki zarazy.

Artykuł 7.

Jeśli wskutek obrotu zwierzętami zaraźliwa choroba zwierzęca, podlegająca obowiązkowi zgłoszenia, została przeniesiona z obszaru jednej z Wysokich Układających się Stron na obszar drugiej, lub jeśli jedna z tych chorób grasuje w sposób groźny na obszarze jednej z Wysokich Układających się Stron, druga Strona będzie miała prawo ograniczyć lub zakazać na tak długo, jak trwa niebezpieczeństwo zarazy, przywóz i przewóz zwierząt wrażliwych na zarazę, pochodzących z obszarów objętych lub zagrożonych, jak również mięsa, produktów surowych pochodzenia zwierzęcego, oraz przedmiotów mogących być przenośnikami zarazy.

Te ograniczenia i zakazy mogą odnosić się tylko do obszarów objętych zaraźliwą chorobą zwierzęcą, z których zwierzęta pochodzą i do obszarów z nimi graniczących, zaś jeśli chodzi o mięso i przetwory pochodzenia zwierzęcego, te ograniczenia i zakazy mogą się odnosić jedynie do mięsa i przetworów, pochodzących ze zwierząt wrażliwych na jedną z chorób, o które idzie.

Jako obszary będą uważane okręgi (politický okres — powiat).

Czas trwania okresu niebezpieczeństwa zarazy dla chorób przewidzianych w artykule 2, litera a), b) i c), z wyjątkiem księgosuszu, zarazy płucnej i zarazy stadniczej, będzie ograniczony do okresów przewidzianych w tym samym artykule. Czas ten będzie liczony od dnia urzędowego oświadczenia ze strony kraju wywożącego, stwierdzającego wygaśnięcie choroby.

Przywóz nie będzie mógł być wzbroniony z powodu wąglika, szelestnicy, zarazy dziczyzny i bydła rogatego, wścieklizny i świerzbu, otrętu koni i bydła rogatego, różycy, jak i z powodu gruźlicy.

W chwili ukazania się na granicy lub w okolicy jednej z zaraźliwych chorób zwierzęcych, obrót między okręgami graniczącymi obu krajów będzie mógł być poddany pewnym organiczeniom lub pewnym zakazom w celu zapobieżenia i zwalczenia zarazy stosownie do odpowiedniego ustawodawstwa Wysokich Układających się Stron, w zakresie policji sanitarno-weterynaryjnej.

Zakazy i ograniczenia wymienione w niniejszym artykule nie odnoszą się do transportów, przewożonych przez obszary podlegające zakazowi, koleją w wagonach zamkniętych i zaplombowanych, jednak wszelkie ładowanie, wyładowanie lub zbyteczne zatrzymanie na objętych zarazą obszarach jest wzbronione.

Artykuł 8.

Obie Wysokie Układające się Strony zapewniają sobie prawo do wysyłania, po porozumieniu, na obszar drugiej Strony lub do ustanawiania na stałe delegatów weterynaryjnych, w celu zbierania informacji, dotyczących urządzeń, zarządzeń i warunków, odnoszących się do wykonania niniejszej konwencji.

Obie Wysokie Układające się Strony polecą swym odnośnym władzom udzielać pomocy i informacyj delegatom weterynaryjnym drugiej Strony, skoro tylko tego zażądają i wykażą się swymi uprawnieniami.

Artykuł 9.

Każda z Wysokich Układających się Stron zobowiązuje się do wydawania 1 i 15 każdego miesiąca, możliwie rychło, biuletynu o sytuacji sanitarno-weterynaryjnej. Biuletyn ten natychmiast po ogłoszeniu zostanie przekazany bezpośrednio centralnemu urzędowi weterynaryjnemu drugiej Strony.

Urzędy weterynaryjne sąsiednich okręgów granicznych (powiat, politický okres) podadzą sobie bezpośrednio do wiadomości przypadki zaraźliwych chorób zwierzęcych, skoro się one tylko ukażą, a mianowicie:

w drodze telegraficznej: — każdy przypadek księgosuszu, zarazy płucnej bydła rogatego i każdy przypadek pryszczycy, które mogłyby usprawiedliwiać ograniczenia granicznego obrotu zwierzętami,

pisemnie — inne przypadki pryszczycy, a poza tym przypadki wąglika, zarazy stadniczej, nosacizny, wścieklizny, pomoru i zarazy świń, cholery drobiu i pomoru kur, skoro tylko zostaną stwierdzone.

Poza tym urzędy weterynaryjne sąsiednich okręgów granicznych będą zawiadamiały się wzajemnie pierwszego każdego miesiąca o stanie zaraźliwych chorób zwierzęcych, podlegających obowiązkowi zgłoszenia, w okręgach granicznych, o gminach objętych zarazą, o ilości gospodarstw zarażonych i ilości zwierząt chorych. Zawiadomienie jest zbyteczne, jeśli w ciągu danego miesiąca żadna zaraźliwa choroba zwierzęca się nie ukazała.

Jeśli na obszarze jednej z Wysokich Układających się Stron stwierdzi się księgosusz, zarazę płucną bydła rogatego, zarazę stadniczą

lub pryszczycę, tę ostatnią w postaci złośliwej z wysoką śmiertelnością, centralna władza weterynaryjna drugiej Strony będzie poinformowana natychmiastowo i bezpośrednio, w drodze telegraficznej o ukazaniu się i o rozszerzeniu się choroby.

Artykuł 10.

Wagony, statki, części staków, które służyły do przewozu zwierząt jednokopytowych, przeżuwających, świń i drobiu, jak i przyrządy, stanowiące części wymienionych środków przewozu, będą czyszczone i odkażane natychmiast po użyciu, stosownie do przepisów obowiązujących w danym kraju. Rampy załadowcze, mostki i przyrządy, którymi się posługiwano, winny również być czyszczone po każdym transporcie, w razie potrzeby zaś odkażane. Nie będzie można się sprzeciwiać dokonywaniu dezynfekcji ługiem sodowym (wodorotlenkiem sodowym).

Powyższa dezynfekcja, przeprowadzana stosownie do pierwszego ustępu na obszarze jednej z Wysokich Układających się Stron, będzie uznana za wystarczającą przez drugą Stronę.

Artykuł 11.

Jeśli nie postanowiono inaczej, postanowienia niniejszej konwencji dotyczą obrotu zwierzętami między pasami pogranicznymi, w myśl umowy o ułatwieniu ruchu granicznego, zawartej między obiema Układającymi się Stronami.

1. Przepęd zwierząt z obszaru jednej z Wysokich Układających się Stron na obszar drugiej Strony, na pastwisko, będzie dozwolony pod następującymi warunkami:

W chwili przejścia przez granicę właściciele stad przedstawią w biurze celnym, w celu zbadania i sprawdzenia, w dwóch egzemplarzach listę zwierząt, które chcą przepędzić na pastwisko. Lista zostanie wydana przez miejscową władzę gminną i będzie zawierała nazwisko właściciela (prowadzącego), gatunek, płeć, ilość oraz oznaki zewnętrzne, charakterystyczne zwierząt.

Władza miejsca pochodzenia i gminy, przez które ewentualnie zwierzęta przejdą, winny stwierdzić, że żadna z chorób, udzielających się danemu gatunkowi zwierząt, podlegająca obowiązkowi zgłoszenia, nie ukazała się na obszarze tych gmin.

Na spisach zwierząt, które mają pozostać na pastwiskach dłużej niż 7 dni, winno być jednak zaświadczone przez państwowego lekarza weterynaryjnego, że zwierzęta wymienione w spisie były badane bezpośrednio przed ich odejściem na pastwisko i że uznane zostały za zdrowe, oraz że w gminie, z której zwierzęta mają być wyprowadzone na pastwisko, w razie zaś przeprowadzania ich przez obszar innej gminy, również w tej ostatniej, nie ma żadnej z chorób, podlegających obowiązkowi zgłoszenia, udzielających się danemu gatunkowi zwierząt. Przy powrocie tych zwierząt z pastwiska właściwy państwowy lekarz weterynaryjny drugiej Strony stwierdzi, prócz stanu zdrowia, również okoliczność, że ani w gminie, w której zwierzęta były na pastwisku, ani w gminach, przez których obszar ewentualnie musiały być prowadzone, nie ma żadnej z chorób, podlegających obowiązkowi zgłoszenia i udzielających się danemu gatunkowi zwierząt.

2. Obrót zwierzętami roboczymi, pociągowymi i wierzchowymi, przeznaczonymi do trzebienia, do ważenia lub do leczenia, jak również zwierzętami odosobnionymi (najwyżej 5 głów), pędzonymi codzień na pastwisko, wreszcie zwierzętami pędzonymi do pojenia lub kąpieli, jest dozwolony w obu kierunkach pod warunkiem, że obowiązujące przepisy celne będą zachowane i że zwierzęta są zaopatrzone w świadectwo (paszport zwierzęcy), wydane przez naczelnika gminy, w której znajduje się obora lub stajnia. Jeśli chodzi o kilka zwierząt, będzie mogło być wydane świadectwo (paszport zwierzęcy) zbiorowe. W świadectwie (paszporcie zwierzęcym) będzie podane miejsce przeznaczenia, powód przejścia przez granicę, jak również wskazane, gdzie zwierzęta mają pracować. Nadto władza miejscowa winna zaświadczyć, że w gminie pochodzenia, w wypadku zaś przeprowadzania przez obszar innej gminy — nawet w tej ostatniej, nie ma żadnej z chorób, podlegających obowiązkowi zgłoszenia, udzielających się danemu gatunkowi zwierząt.

W wypadkach koniecznej potrzeby (pożar, wylew lub jakakolwiek katastrofa, posługa religijna, lekarska lub weterynaryjna), paszporty zwierzęce nie będą wymagane.

3. Rozproszone w gminie przypadki wąglika, szelestnicy, posocznicy krwotocznej, wścieklizny, różycy, gruźlicy, świerzbu, otrętu, nie przeszkodzą wydaniu powyższych świadectw dla zwierząt wymienionych w punktach 1 i 2, jeśli nie pochodzą one z gospodarstw zarażonych. Jednak takie przypadki choroby winny być zaznaczone na zaświadczeniach.

4. Świadectwa stwierdzające, że gminy są wolne od chorób, są ważne w stosunku do zwierząt przeznaczonych do robót i na pastwisko, jak również w stosunku do zwierząt, które mają być pojone i kąpane — w wypadku, gdy cho-

dzi o częstsze przekroczenia granicy — na przeciąg 30 dni; o ile zaś dotyczą zwierząt pociągowych, zwierząt przeznaczonych do trzebienia, do leczenia weterynaryjnego i do ważenia — na przeciąg 10 dni, pod warunkiem, że w ciągu tego czasu żadna zaraźliwa choroba zwierzęca, która pociąga za sobą unieważnienie tych świadectw, nie wybuchłaby; po upływie powyższych terminów świadectwa winny być przedłużone.

5. Jeśli jednak w czasie przebywania na pastwisku lub pracy wybuchnie choroba zaraźliwa, udzielająca się danemu gatunkowi zwierząt, bądź w części stada na pastwisku lub zwierząt pracujących, bądź na obszarze gminy, w której zwierzęta się znajdują, bądź na drodze, przez którą mają wracać, powrót zwierząt na obszar drugiego Państwa będzie wzbroniony, jeżeli tylko siła wyższa (brak paszy, niepogoda itd.) nie zmusi do uczynienia wyjątku. W tym wypadku powrót zwierząt będzie mógł się odbyć tylko pod warunkiem zachowania środków ochronnych, uzgodnionych przez władze właściwych okręgów, w celu zapobieżenia zawleczeniu zaraźliwych chorób zwierzęcych.

6. Zwierzęta wymienione w punktach 1 i 2 nie będą poddane w chwili przejścia przez granicę, weterynaryjnej kontroli granicznej. W celu umożliwienia stwierdzenia ich tożsamości, powrót zwierząt winien być dokonany przez tę samą stację graniczną, przez którą miało miejsce wyjście.

7. Przepisy specjalne, które ewentualnie będą potrzebne w celu zachowania gospodarstw w pasach granicznych, będą wydane za wspólnym porozumieniem Ministerstw Rolnictwa obu Państw, po zasięgnięciu opinii właściwych Ministerstw Skarbu.

Artykuł 12.

Ograniczenia i zakazy, które by ewentualnie istniały jeszcze w chwili wejścia w życie niniejszej Konwencji, a które byłyby sprzeczne z jej postanowieniami, zostaną zniesione.

Artykuł 13.

Jeśli wyniknie spór między obiema Wysokimi Układającymi się Stronami co do stosowania niniejszej konwencji, dokonane zostanie na żądanie jednej z Wysokich Układających się Stron mianowanie komisji mieszanej, której opinia będzie wzięta pod uwagę przy powzięciu decyzji.

Każda z Wysokich Układających się Stron zamianuje dwóch członków do udziału w komisji, która będzie miała prawo kooptowania piątego członka w wypadku, gdyby porozumienia nie dało się osiągnąć.

Podczas pierwszego zebrania, na którym piąty członek ma być mianowany, zostanie on wybrany spośród obywateli Wysokiej Układającej się Strony, wyznaczonej przez losowanie; na następnym zebraniu piąty członek będzie wybrany spośród obywateli drugiej Strony.

Wzór

Kraj pochodzenia: ....
(země - województwo):

Stacja załadowania: ....

Pieczęć stacji:

Data załadowania: ....

ŚWIADECTWO POCHODZENIA I ZDROWOTNOŚCI

dla mięsa, przetworów i produktów pochodzenia zwierzęcego.

Rodzaj towaru:	Ilość pakunków:	Waga brutto ogólna:
....	....	....
....	....	....
....	....	....

Oznaki specjalne, plomby itd. ....

....

Pochodzenie towaru [1]) ....

Politický okres: ....
Powiat:

Nazwisko, imiona i adres wysyłającego: ....

Nazwisko, imiona i adres odbiorcy: ....

Środek przewozu: ....

ZAŚWIADCZENIE LEKARZA WETERYNARYJNEGO:[2])

a) Dla mięsa i wyrobów mięsnych:

Miejsce na pieczęć rzeźni pochodzenia, która będzie również umieszczona na mięsie: *)

b) Dla przetworów i produktów pochodzenia zwierzęcego:

Ja niżej podpisany stwierdzam, że mięso (wyroby mięsne), o które chodzi, pochodzą ze zwierząt, które były poddane badaniu weterynaryjnemu przed i po uboju i że uznane zostały za zdrowe i że mięso jest zdatne bez zastrzeżeń do spożycia ludzkiego.

Zaświadczam nadto, że przetwory mięsne nie zawierają żadnej substancji, której użycie jest zakazane przez przepisy kraju przeznaczenia.

Ja niżej podpisany stwierdzam, że towar powyżej wymieniony pochodzi ze zwierząt wolnych od chorób zaraźliwych i pochodzenia krajowego. Zaświadczam nadto, że towar ten może być wywożony bez niebezpieczeństwa choroby zaraźliwej.

Wydano ...., dnia ....193...

Pieczęć lekarza weterynaryjnego:

Podpis państwowego lekarza weterynaryjnego:

*) Uwaga: O ile chodzi o świeże mięso wieprzowe, chłodzone lub mrożone, pieczęć stwierdza, że mięso było poddane badaniu na włośnie z wynikiem ujemnym.

[1]) Będą uważane jako miejsce pochodzenia:
a) dla mięsa i przetworów mięsnych, rzeźnia lub fabryka, z której pochodzą,
b) dla innych przetworów, miejsca, gdzie one były produkowane lub magazynowane.

[2]) Zbędne skreślić.

PROTOKÓŁ KOŃCOWY DO KONWENCJI WETERYNARYJNEJ.

1. Zarządzenia konwencji weterynaryjnej będą stosowane tylko do towarów pochodzących z jednej z Wysokich Układających się Stron.

2. a) Przywóz na obszar jednej z Wysokich Układających się Stron zwierząt, produktów i przedmiotów wymienionych w artykule pierwszym konwencji weterynaryjnej i pochodzących z obszaru drugiej Strony nie będzie wymagał żadnego uprzedniego zezwolenia z wyjątkiem zwierząt hodowlanych i użytkowych.

b) Zwierzęta hodowlane i użytkowe będą dopuszczone do przywozu tylko za zezwoleniem specjalnym Państwa przywożącego. Jeśli zezwolenie przywozu nie zarządza inaczej, przywóz zwierząt hodowlanych i użytkowych dokonywany jest zgodnie z przepisami art. 2 konwencji weterynaryjnej. Przy czym przeciąg czasu, w ciągu którego żadne świadectwo nie może być wydane, o ile chodzi o pryszczycę, zostanie przedłużony do 40 dni zarówno dla miejsca pochodzenia, jak dla gmin sąsiadujących.

c) Przywóz zwierząt przeznaczonych na cele naukowe, do ogrodów zoologicznych, do parków, do cyrków, do menażeryj oraz do innych analogicznych zakładów jest normowany przepisami p. 17 protokołu końcowego.

d) Przywóz królików, zajęcy, zwierząt drapieżnych, raków, gołębi, ptactwa łownego, ptaków dzikich, ptaków rozrywkowych w klatkach i ryb przeznaczonych do spożycia, jest dozwolony bez żadnego uprzedniego zezwolenia i bez świadectwa pochodzenia i zdrowia, pod warunkiem zachowania przepisów, które mogłyby być wydane w tym względzie i byłyby notyfikowane drugiej Wysokiej Układającej się Stronie.

e) Przy przywozie papug, pszczół, miodu, wosku oraz przyrządów pszczelarskich używanych może być wymagane uprzednie zezwolenie weterynaryjne. Niemniej próbki miodu nie przekraczające wagi brutto 350 g, próbki wosku pszczelnego, nie przekraczające wagi brutto 500 g, jak i przesyłki miodu do 5 kg do własnego spożycia odbiorcy, są wolne od uprzedniego zezwolenia weterynaryjnego i świadectwa pochodzenia i zdrowotności.

f) Koty i psy będą mogły być przywożone bez uprzedniego zezwolenia tylko pod warunkiem, że będą zaopatrzone w świadectwo pochodzenia i zdrowia, wydane przez państwowego lekarza weterynaryjnego, stwierdzające, że zwierzę jest zdrowe, że przebywało w gminie pochodzenia od urodzenia lub od trzech miesięcy i że żaden przypadek wścieklizny nie został stwierdzony w ciągu tego samego czasu ani w miejscu pochodzenia ani w gminach sąsiadujących.

3. Świadectwo pochodzenia i zdrowia (paszport) może być wydane tylko dla zwierząt, które przebywały na obszarze jednej z Wysokich Układających się Stron od urodzenia lub od 6 miesięcy dla przeżuwaczy i świń i przynajmniej od miesiąca dla jednokopytowych.

Świadectwa pochodzenia i zdrowia dla drobiu mogą być wydawane również przez lekarza weterynaryjnego upoważnionego; świadectwa winny zawierać koniecznie liczbę, rodzaj, płeć zwierząt i podobne wzmianki.

4. Badanie i kontrola weterynaryjna, przewidziane konwencją weterynaryjną, mogą być dokonywane tylko przez państwowego lekarza weterynaryjnego. Również protokoły i zaświadczenia mogą być sporządzone tylko przez państwowego lekarza weterynaryjnego. To samo dotyczy świadectw pochodzenia i zdrowotności.

5. Stacje wejściowe otwarte dla badania weterynaryjnego na granicy będą wyznaczone w drodze wspólnego porozumienia przed wejściem w życie konwencji weterynaryjnej i nie będą mogły być zmienione, jak tylko w drodze wspólnego porozumienia.

Wyznaczone punkty wejściowe będą zaopatrzone w urządzenia potrzebne do szybkiego wykonywania służby weterynaryjnej. Służba weterynaryjna będzie zorganizowana w sposób, czyniący zadość wszelkim potrzebom handlowym obu krajów.

Przywóz i przewóz zwierząt i mięsa świeżego i mrożonego będzie dopuszczony, z wyjątkiem transportów w obrocie granicznym, tylko koleją żelazną.

Jest rzeczą ułożoną, że na wypadek, gdyby inne środki przewozu weszły w rachubę, obie Wysokie Układające się Strony porozumieją się co do warunków obrotu przy pomocy omawianych środków przewozowych.

6. Wszystkie zwierzęta, przetwory surowe i produkty pochodzenia zwierzęcego, jak również mięso i produkty mięsne, będą poddane od chwili ich przyjęcia, obowiązującym przepisom policji sanitarno - weterynaryjnej kraju importującego.

7. Transport winien być dokonany bez przerwy.

W czasie transportu zakazane jest usuwać zwierzęta lub wprowadzać inne. Również jest zakazane przeładowywać zwierzęta z wyjątkiem wypadków siły wyższej. W tym wypadku, przeładowanie winno być dokonane w obecności państwowego lekarza weterynaryjnego, który odnotuje to na świadectwie, w które transport jest zaopatrzony.

W razie padnięcia jednego lub kilku zwierząt w czasie transportu, właściwy państwowy lekarz weterynaryjny wyda konieczne zarządzenia i stwierdzi to na świadectwie.

8. Zwierzęta żywe, nie wyłączając drobiu, przywiezione z obszaru jednej z Wysokich Układających się Stron, uznane za zdrowe i odpowiadające warunkom przewidzianym niniejszą konwencją, jeśli są przeznaczone na rzeź, będą mogły być na obszarze drugiej Układającej się Strony skierowane tylko na targi i rzeźnie publiczne, połączone bezpośrednio linią kolei żelaznej i przeznaczone dla zwierząt rzeźnych. Drób rzeźny może również być wprowadzony do zakładów tuczenia oraz rzeźni na ten cel przeznaczonych. Zwierzęta te, nie wyłączając drobiu, będą poddane postępowaniu obowiązującemu na tych targach i rzeźniach. Zwierzęta transportowane lub pochodzące z targów dla zwierząt rzeźnych nie będą mogły być wprowadzone na targi, lecz będą przywożone z bezpośrednim przeznaczeniem do rzeźni.

Listy tych rzeźni i targów zostaną wymienione między właściwymi władzami obu Wysokich Układających się Stron.

9. Zwierzęta nie przeznaczone na rzeź (bydło, owce, kozy, trzoda) będą musiały być przywiezione bezpośrednio do gospodarstw, do których są przeznaczone i w których mają pozostać. Zwierzęta te nie będą mogły być wprowadzone do stajen handlarzy zwierząt.

Zwierzęta przywożone inne niż rzeźne, mogą być na granicy lub w miejscu przeznaczenia poddane, na koszt zainteresowanej strony, zabiegom sanitarnym lub badaniom diagnostycznym, przewidzianym przez przepisy kraju przeznaczenia.

Przepisy te nie dotyczą zwierząt przewożonych tranzytem.

10. Zabiegi i formalności weterynaryjne, które mają być zastosowane przez jedną z Wysokich Układających się Stron, o ile chodzi o zwierzęta przywożone, będą ograniczone do koniecznego minimum.

11. Przywóz zwierząt bitych, mięsa świeżego lub konserwowanego sposobem chłodzenia z pewnych rzeźni wywozowych, będzie dopuszczony tylko do rzeźni i na rynki wyznaczone w punkcie 8 niniejszego protokołu.

Wszystkie zakłady, z których wywozi się na obszar drugiej Strony mięso lub produkty mięsne, winny odpowiadać z punktu widzenia weterynaryjnego i policji sanitarnej wszelkim koniecznym wymaganiom.

Mięso świeże może być przywożone tylko, o ile pochodzi z rzeźni publicznych, gdzie stała służba weterynaryjna jest zapewniona, lub z rzeźni wywozowych, gdzie służba weterynaryjna jest poddana stałemu nadzorowi państwowego lekarza weterynaryjnego.

12. Dla przewozu w ruchu granicznym drobiu do pięciu sztuk, świadectwo pochodzenia i zdrowia nie jest potrzebne.

Transporty drobiu do dwudziestu pięciu sztuk będą dopuszczone w ruchu granicznym pod warunkiem przedstawienia świadectwa pochodzenia, wydanego przez właściwą władzę gminną. Inne zarządzenia, przewidziane w artykule 2, nie odnoszą się do tych transportów. Te ułatwienia będą stosowane o tyle, o ile władza administracyjna nie będzie miała do przeciwstawienia im innych zarządzeń z punktu widzenia weterynaryjnego.

13. Oprócz zarządzeń ustępu 2 art. 4 konwencji weterynaryjnej świadectwo pochodzenia nie będzie wymagane dla przewozu poniżej wymienionych towarów:

drobiu bitego,

ryb śniętych,

produktów mięsnych, nie przekraczających wagi 10 kg i przeznaczonych do własnego spożycia odbiorcy,

mięsa i produktów mięsnych do 3 kg, przeznaczonych w obrocie granicznym do użytku mieszkańców obu stron granicy,

mięsa przyrządzonego i produktów mięsnych, przywożonych w niezbędnej ilości przez podróżnych dla ich własnego spożycia w czasie podróży,

tłuszczów zwierzęcych, niezdatnych dla spożycia, przeznaczonych wyłącznie do użytku przemysłowego i uznanych jako takie przez odpowiednią władzę celną, jak również skwarek denaturowanych,

przesyłek pocztowych, produktów surowych i produktów pochodzenia zwierzęcego,

mleka, produktów i pobocznych produktów mleka i jaj,

piór wszelkiego rodzaju i w ogóle przedmiotów takich jak siano, słoma, plewy itd.,

nawozu w obrocie granicznym.

14. Ułatwienia przyznawane w obrocie mięsa w pasie granicznym odnoszą się do mięsa pochodzącego ze zwierząt, które zostały ubite w rzeźniach, posiadających stałą służbę weterynaryjną.

15. Przy przewozie zwierząt, mięsa świeżego lub konserwowanego, wyrobów mięsnych, wyrobów i produktów pochodzenia zwierzęcego, jak i wszelkich przedmiotów, mogących być przenośnikami zarazy, pochodzących z obszaru jednej z Wysokich Układających się Stron i przesyłanych tranzytem przez obszar drugiej Strony, nie będzie wymagane żadne zezwolenie ze strony kraju przewozu.

Jednak przewóz zwierząt i mięsa świeżego i chłodzonego będzie dozwolony pod warunkiem, że kraj przeznaczenia, sąsiadujący lub najbliższy kraj przewozu weźmie na siebie zobowiązanie w żadnym wypadku nieodsyłania zwierząt i mięsa przesłanego tranzytem. W tym

celu wystarczy deklaracja ogólna ze strony odnośnego kraju.

Przewóz wyrobów mięsnych, wyrobów i produktów, mogących być przenośnikami zarazy, pochodzących z obszaru jednej z Wysokich Układających się Stron i przewożonych przez obszar drugiej Strony, będzie wolny.

Dla dopuszczenia do przewozu zwierząt hodowlanych i użytkowych wystarczy, aby warunki przewidziane konwencją weterynaryjną dla zwierząt rzeźnych były wypełnione.

Wymieniony przewóz w tym punkcie będzie dopuszczony, z zachowaniem ograniczeń i zakazów, przewidzianych w art. 6 i 7 konwencji weterynaryjnej.

16. Ograniczenia lub zakazy z powodu ujawnienia lub przeniesienia jednej z zaraźliwych chorób zwierzęcych będą powzięte tylko, jeśli ochrona weterynaryjna inwentarza żywego wymaga bezwzględnie tych zarządzeń dla zapobieżenia przeniesieniu się choroby i niebezpieczeństwu jej rozszerzenia się.

17. Dla przywozu jednokopytowych, przeżuwaczy, trzody i drobiu, przeznaczonych na cele naukowe, do ogrodów zoologicznych, do parków, do cyrków, do menażeryj i do podobnych zakładów będą stosowane następujące zarządzenia:

a) Przywóz przeżuwaczy i świń będzie wymagał we wszystkich wypadkach specjalnego zezwolenia kraju przeznaczenia, przywóz innych zwierząt będzie się mógł odbywać bez zezwolenia.

b) Przy przywozie zwierząt, należących do cyrków lub menażeryj (jednokopytowe, przeżuwacze, świnie, drób), które są przewożone koleją, oddzielnie od zwierząt przeznaczonych do transportu zwykłego i są umieszczane w ich własnych stajniach w miejscu przeznaczenia (miejsce przedstawień), wysyłający będzie mógł również przedstawić listy, zawierające dokładny opis i znaki szczególne zwierząt, zaopatrzone w zaświadczenie państwowego lekarza weterynaryjnego lub lekarza weterynaryjnego upoważnionego przez Państwo, że zwierzęta były badane przed załadowaniem i że uznane zostały za zdrowe oraz że z punktu widzenia policji sanitarno-weterynaryjnej mogą być transportowane bez niebezpieczeństwa przeniesienia chorób zaraźliwych.

c) Zwierzęta (jednokopytowe, przeżuwacze, świnie) są poddane badaniu weterynaryjnemu, które winno być dokonane w punkcie przejścia granicy; o ile to badanie nie może być dokonane zgodnie z odnośnymi przepisami, będzie ono powtórzone w miejscu przeznaczenia bezpośrednio po przybyciu zwierząt.

d) Do transportu zwierząt z punktu granicznego do miejsca przeznaczenia, jak i do środków, które winny być zachowane — będą miały zastosowanie odnośne zarządzenia kraju przywożącego.

18. Konie wyścigowe, konie przeznaczone na konkursy i zawody sportowe, będą mogły być przyjęte do przywozu, jeżeli są zaopatrzone zamiast świadectwa, przewidzianego konwencją weterynaryjną, w świadectwo wydane przez prezesów towarzystw hippicznych, upoważnionych do tego na podstawie wspólnego porozumienia. Świadectwo to winno być zaopatrzone w pieczęć i w wizę klubu lub towarzystwa i winno zawierać imię i nazwisko właściciela, dokładny opis zwierzęcia, jego pochodzenie i miejsce przeznaczenia, jak i oświadczenie państwowego lekarza weterynaryjnego, zaświadczające pomyślny stan zdrowia zwierzęcia i stwierdzające, że zakład, z którego ono pochodzi, jest wolny od chorób zaraźliwych przynajmniej od 40 dni. Przywóz koni, które są zaopatrzone w wyżej wymienione świadectwa odbywać się będzie bez uprzedniego zezwolenia weterynaryjnego.

19. Przewóz przez obszar jednej z Wysokich Układających się Stron zwierząt żywych, mięsa, jak również przetworów i produktów surowych pochodzenia zwierzęcego, pochodzących z państwa trzeciego i przeznaczonych do obszaru drugiej Strony, będzie przyjęty pod następującymi warunkami:

że Wysoka Układająca się strona przewozu nie powzięła żadnego ograniczenia weterynaryjnego, dotyczącego przewozu z obszaru kraju pochodzenia;

że badanie weterynaryjne, dokonane na granicy Wysokiej Układającej się Strony przewozu, nie stwierdziło żadnego podejrzenia zaraźliwej choroby w transporcie;

że przyjęcie transportu na obszar Wysokiej Układającej się Strony jest bezwarunkowo zapewnione.

Transporty w paczkach mogą być również dokonywane w wagonach niezaplombowanych, skoro towar znajduje się w opakowaniach dobrze zamkniętych. Przy przewozie należy zaopatrzyć opakowanie w odpowiednie zamknięcia (plomby itd.), aby uniemożliwić otwarcie się przesyłki.

Jeżeli jedna z chorób zaraźliwych, podlegających obowiązkowi zgłoszenia, jest stwierdzona na stacji wejściowej kraju przewozu i jeśli chodzi o transport pochodzący z kraju trzeciego, to stwierdzenie i zastosowane środki będą notyfikowane możliwie jak najprędzej centralnemu zarządowi weterynaryjnemu kraju przywożącego.

Jedna z Wysokich Układających się Stron nie będzie mogła odmówić przyjęcia zwierząt.

mięsa, przetworów i produktów surowych pochodzenia zwierzęcego, których przewóz był dozwolony przez drugą Stronę, skoro wszystkie powyżej umówione warunki były zachowane.

20. Zwierzęta przeżuwające i świnie winny w zasadzie być przewożone tylko w wozach urządzonych w sposób nie dopuszczający, aby jakiekolwiek przedmioty stałe lub płynne (wydaliny zwierząt, nieczystości i wszelkiego rodzaju przedmioty, mogące być przenośnikami zarazy) wypadały lub wypływały na ziemię. Transport może również być dozwolony w wozach, nie odpowiadających całkowicie wymogom wymienionym powyżej, skoro po zbadaniu warunków kraju wywożącego ten sposób transportu wydaje się nie przedstawiać żadnego niebezpieczeństwa. W tym wypadku otwory, które będą mogły się znajdować w wagonach, winny być przykryte deskami do odpowiedniej wysokości i w ten sposób, że nawet przy otwieraniu drzwi karma, ściółka, wydaliny itd. nie mogłyby wypaść lub wypłynąć na ziemię. Nie będzie można użyć jako ściółki ani ziemi, ani słomy, natomiast należy użyć trocin lub czystego torfu, zaś w razie braku tych produktów dostatecznie gęstą warstwę drobnego piasku.

Również przy transporcie drobiu dołoży się starań, aby podłogi wagonów, służące do tego transportu, nie były zniszczone, aby uniknąć wypadania i wypływania na ziemię wydalin, odpadków pożywienia, ściółki itd.

21. Jest rzeczą ułożoną, że przepisy konwencji weterynaryjnej będą mogły być rozszerzone w razie potrzeby przez nowe porozumienie między Wysokimi Układającymi się Stronami na inne choroby znane lub nieznane w chwili obecnej, których przenoszenia można by się obawiać.

22. Pilne doniesienia, dotyczące stosowania konwencji weterynaryjnej, będą mogły być wymieniane bezpośrednio między odnośnymi centralnymi władzami weterynaryjnymi obu Wysokich Układających się Stron.

PROTOKÓŁ KOŃCOWY.

Przystępując do podpisania konwencji handlowej i nawigacyjnej zawartej dnia dzisiejszego, podpisani Pełnomocnicy złożyli następujące zastrzeżenia i oświadczenia, które stanowić będą część nierozdzielną niniejszej konwencji:

Do artykułu I.

Rozumie się, że postanowienia artykułu I nie naruszają w niczym ustaw i przepisów żadnej z Wysokich Układających się Stron, odnośnie wstępu na terytorium i policji cudzoziemców, zarówno jak prawa wydalania. Wysokie Układające się Strony zgadzają się jednak, aby te ustawy i przepisy nie były stosowane w taki sposób, który pozbawiałby całe kategorie osób korzyści wynikających z postanowień konwencji.

Do artykułu II.

Obie Wysokie Układające się Strony zgadzają się co do tego, że postanowienia artykułu II nie dotyczą przepisów paszportowych.

Do artykułu III ust. 2.

Postanowienia tego ustępu należy rozumieć w ten sposób, że nie załatwiają one sprawy kaucji aktorycznej i prawa ubogich; przedmiot ten uregulowany jest osobną umową.

Do artykułu IV.

Rozumie się, że obywatelom każdej z Wysokich Układających się Stron nie będzie się czynić żadnych przeszkód w wykonywaniu ich obowiązku wojskowego w ich własnym państwie i że pod słowem „rekwizycja" należy rozumieć wszelkie świadczenia materialne na korzyść administracji wojskowej, o ile nie zastępują one świadczeń nałożonych w miejsce służby osobistej.

Do artykułów I do VI.

Rozumie się, że postanowienia artykułów I do VI, o ile zapewniają one traktowanie na stopie państwa najbardziej uprzywilejowanego, nie naruszają w niczym ustaw, rozporządzeń i przepisów specjalnych w dziedzinie handlu, przemysłu, policji, bezpieczeństwa publicznego i wykonywania pewnych rzemiosł i zawodów, które obowiązują lub będą obowiązywać na terytorium Wysokich Układających się Stron i dotyczą w ogóle wszystkich cudzoziemców.

Do artykułu X.

Stawki celne czeskosłowackiej taryfy celnej, ustalone w liście A, rozumieją się w koronach czeskosłowackich. Stosunek czeskosłowackiej korony do złota ustalony został Zarządzeniem Stałej Komisji z dnia 7 listopada 1929 r. Sbírka zákonů a nařizení Nr 166 z 1929 r.).

Stawki celne polskiej taryfy celnej, ustalone w liście B, rozumieją się w złotych w złocie, według stosunku ustalonego w rozporządzeniu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 13 października 1927 r. o stabilizacji złotego (Dziennik Ustaw z 1927 r. Nr 88, poz. 790).

Do artykułu XVI p. 1.

Rozumie się, że dodatki dodane zagranicą podlegają cłu przywozowemu.

Do artykułu XVIII.

Gdyby jedna z Wysokich Układających się Stron udzieliła później państwu trzeciemu zwolnienia lub jakiejkolwiek ulgi odnośnie do świadectw pochodzenia, korzystanie z tych przywilejów będzie natychmiast, pod warunkiem wzajemności, rozszerzone na przywóz ze Strony drugiej.

Do artykułu XIX.

Rozumie się, że postanowienia artykułu XIX, jak również postanowienia artykułów VII ustęp 6 oraz XVI p. 6 nie uchybiają w niczym zastrzeżeniom zgłoszonym przez Rząd Rzeczypospolitej Polskiej przy podpisaniu wspomnianej konwencji o uproszczeniu formalności celnych.

Do artykułu XX.

Rząd Polski chcąc zapewnić, stosownie do swego własnego ustawodawstwa wewnętrznego, ochronę nazwie „Plzeňské pivo" („Piwo pilzeńskie") oświacza, że uważa nazwę „Plzeňs pivo" („Piwo pilzeńskie") za nazwę regionalną, do której browary w Pilźnie mają prawo i zobowiązuje się zapewnić tej nazwie ochronę taką

samą, jaką się powszechnie przyznaje, stosownie do ustawodawstwa, produktom mającym prawo do nazwy regionalnej.

Ta ochrona przyznana będzie jedynie pod warunkiem, że Rząd Czeskosłowacki przedłoży Rządowi Polskiemu listę tych browarów w Pilźnie, które korzystają z tej ochrony stosownie do ustawodawstwa czeskosłowackiego.

Rząd Polski przyzna w ten sam sposób swą ochronę również nazwom czeskosłowackiego chmielu, czeskosłowackich wód mineralnych i win, które mu zostaną przez Rząd Czeskosłowacki podane do wiadomości.

Preparat chemiczny, nie wytworzony z naturalnej wody mineralnej chronionej według ustępu drugiego artykułu XX, nie może być oznaczany chronioną nazwą tej wody, chyba że dodanym by było do tej nazwy, w sposób zwracający uwagę i wyraźny, słowo „sztuczny" („sztuczna") i zaznaczonym by było na etykiecie miejsce wyrobu, przy czym etykieta taka musi istotnie różnić się formą, drukiem i barwą od etykiet używanych dla odpowiednich wód mineralnych.

Do artykułu XXVII.

Obie Wysokie Układające się Strony popierać będą wzajemnie ruch komunikacyjny i tranzytowy, zwłaszcza o ile chodzi o porty na Dunaju w Bratislawie i Komarnie i o porty morskie w Gdyni i w Gdańsku.

Zagadnienia żeglugi śródlądowej będą uregulowane specjalną umową.

Do artykułu XXVIII.

O ile chodzi o tekst konwencji weterynaryjnej wraz z dodatkowymi postanowieniami, to ustala się, że ze względu na to, że konwencja ta opracowana została w języku francuskim, miarodajnym będzie przy interpretacji tekst francuski, przechowywany w archiwach Ministerstw Spraw Zagranicznych obydwóch Układających się Stron.

Do umowy o ułatwieniu ruchu pogranicznego.

Umowę między Polską a Czechosłowacją o ułatwieniu ruchu pogranicznego, podpisaną w Pradze dnia 30 maja 1925 r., uzupełnia się postanowieniem jak następuje:

Wszelkie drewno (z wyjątkiem prętów wierzbowych) z poz. 133 czeskosłowackiej taryfy celnej, wyprodukowane w lasach państwowych w Istebnej, położonych najdalej 15 km od granicy, przywożone przez czeskosłowacki urząd celny w Bukovci wozami (w żadnym razie nie mechanicznymi środkami lokomocji) lub ręcznymi wózkami, celem zużycia w czeskosłowackim pasie granicznym, będzie clone do najwyższej ilości 10.000 q rocznie, z uwzględnieniem odnośnych warunków kontroli, według stawki 3.—Kč za 100 kg wagi brutto, pod warunkiem, że każda przesyłka będzie zaopatrzona w zaświadczenie, wydane przez urząd gminny w Istebnej, stwierdzające, że przywożone drewno było istotnie wyprodukowane w lasach państwowych w Istebnej, leżących najdalej 15 km od granicy.

Dotyczy zastosowania taryfy celnej czeskosłowackiej.

Do poz. 31.

Jako boby, poz. 31 b), będzie clony nie tylko bób (vicia faba), lecz także fasola jadalna (phaseolus multiflorus, phaseolus vulgaris).

Do poz. 40.

Ziemniaki sadzeniaki będą clone według stawki konwencyjnej 15 Kč za 100 kg tylko wtedy, jeżeli przywożący przedłoży wraz z deklaracją celną zaświadczenie czeskosłowackiego Ministerstwa Rolnictwa o następującym brzmieniu:

„Z a ś w i a d c z e n i e.

Ministerstwo Rolnictwa stwierdza, że przesyłka ziemniaków . . . . . . (ilość i rodzaj opakowania) o wadze . . . kg, przywożona . . . . (imię i miejsce zamieszkania przywożącego), jest przeznaczono do sadzenia".

Powyższe zaświadczenia wydawane będą przez czeskosłowackie Ministerstwo Rolnictwa możliwie śpiesznie.

Jeżeli chodzi o warunki fitosanitarne, to aż do czasu zawarcia specjalnej umowy fitosanitarnej obowiązywać będą dla przywozu ziemniaków przepisy autonomiczne. Oprócz tego, o ile chodzi o ziemniaki sadzeniaki, to do każdej przesyłki ziemniaków sadzeniaków (ziemniaków do sadzenia) powinno być dołączone:

A. zaświadczenie właściwego urzędowego zakładu rolniczego (stacji), w którym będzie zaświadczone, że chodzi:

1. o ziemniaki sadzeniaki, uznane jako takie stosownie do właściwych przepisów kraju pochodzenia o uznawaniu sadzeniaków, z podaniem nazwy, odmiany i hodowcy,
2. o ziemniaki sadzeniaki oryginalne lub o pierwsze przesadzenie,
3. o odmiany wczesne, najwyżej średniopóźne,
4. o sadzeniaki klasyfikowane (także co do wielkości) według zwyczajów hodowlanych,
5. o odmianę z żółtym miąższem,
6. o ziemniaki mechanicznie oczyszczone i nieuszkodzone.

7. o ziemniaki wolne od innych chorób poza rakiem ziemniaczanym (mokra zgnilizna kłębów, bacteriosa pierścieniowa, parch zwykły, liściozwój itp.);

B. zaświadczenie urzędnika urzędowego zakładu fitopatologicznego (stacji), w którym będzie stwierdzone, że ziemniaki sadzeniaki (ziemniaki do sadzenia), przeznaczone do wywozu, należą do odmiany (z podaniem ich nazwy i hodowcy), która była zbadana przez zakład fitopatologiczny (stację) na raka ziemniaczanego i stwierdzona jako całkowicie odporna (imunizowana) przeciwko rakowi ziemniaczanemu (synchytrium endobioticum).

Jednocześnie ustala się, że ziemniaki sadzeniaki pochodzenia polskiego nie będą przy przywozie do Czechosłowacji traktowane gorzej niż ziemniaki sadzeniaki, pochodzące z jakiegokolwiek bądź państwa trzeciego.

Do poz. 45 a.

Do poz. 45 a należą nasiona rzepaku i nasiona rzepiku.

Do poz. 49.

Przy przywozie nasion koniczyny czerwonej i koniczyny białej będzie urząd celny clił te nasiona według stawki autonomicznej i zwróci stronie różnicę między stawką autonomiczną a stawką konwencyjną, jeżeli na podstawie zaświadczenia właściwej stacji kontroli nasion będzie stwierdzone, że przywożone nasiona są rzeczywiście nasionami czerwonej, względnie białej koniczyny. Takie postępowanie będzie prowadzone z całym pośpiechem.

Do poz. 52.

Przy przywozie nasion buraka pastewnego urząd celny będzie clił te nasiona według stawki autonomicznej i zwróci stronie różnicę między stawką autonomiczną a stawką konwencyjną, jeżeli na podstawie zaświadczenia właściwej stacji kontroli nasion będzie stwierdzone, że przywożone nasiona są rzeczywiście nasionami buraka pastewnego. Takie postępowanie będzie prowadzone z całym pośpiechem.

Do poz. 118.

Każda zniżka cła, którą Republika Czechosłowacka udzieli trzeciemu państwu na kiełbasy z poz. 118, będzie stosowana do kiełbasy krakowskiej i wszelkich innych rodzajów kiełbas z poz. 118 polskiego pochodzenia.

Wyżej podane postanowienie jednak nie odnosi się do zniżki cła, udzielonego na włoskie specjalne kiełbasy.

Niemniej jednak polskie wyroby, o ile swym charakterem są identyczne z tymi specjalnymi kiełbasami, będą korzystały z odpowiedniej stawki konwencyjnej, jak długo będzie ona obowiązywała.

Do poz. 134 a) 1 β

Drewno kopalniane jest to drewno okrągłe sosnowe, świerkowe lub jodłowe, pozbawione całkowicie lub częściowo kory ew. i łyka o średnicy w cieńszym końcu najwyżej 20 cm i o długości najwyżej 7½ m.

Do poz. 134 a) 2 ε

Dębowe deszczułki innych wymiarów niż ustanowione w wyjaśnieniach do czeskosłowackiej taryfy celnej dla fryzów, należą do poz. 134 a) 2 ε, o ile nie są obrobione innym sposobem niż to dozwala tekst poz. 134 a) 2.

Do uwagi 1 do poz. 134 a) 1—2.

Przywóz papierówki i odpadków tartacznych polskiego pochodzenia do ilości 325.000 q rocznie z ulgą celną według uwagi 1 do poz. 134 a) 1—2 będzie dopuszczony na żądanie odnośnych fabryk o przywóz tego gatunku drewna z Polski na warunkach obowiązujących dla przywozu z ulgą celną, przy czym rozumie się, że te warunki nie będą mniej dogodne niż stosowane przy przywozie z któregokolwiek trzeciego państwa.

Jeśli pozostała część autonomicznego kontyngentu nie będzie wyczerpana, Rząd Czeskosłowacki zgadza się wziąć życzliwie pod uwagę podania o ulgowy przywóz dalszych ilości wymienionego drewna polskiego pochodzenia.

Za papierówkę w myśl wyżej podanej uwagi uważa się okrąglaki pozbawione kory ew. i łyka (również szczapy) o średnicy w cieńszym końcu najwyżej 24 cm i o długości najwyżej dwa metry.

Do uwagi po grupie XXI.

Opłata za pozwolenia przywozu olejów mineralnych, objętych uwagą po grupie XXI czeskosłowackiej taryfy celnej (surtaxe), która do 14 lipca 1933 r. była pobierana łącznie z cłem, lecz rozporządzeniem Ministra Handlu z dnia 11 lipca 1933 r. Nr 125.381/33 została zniesiona, nie będzie na przyszłość wznowiona.

Do poz. 291.

Papier wiskozowy rodzaju przedłożonego przez polską delegację przy pertraktacjach, tak zw. „tomofan", nie będzie podlegał wyższemu cłu niż inny papier wiskozowy tego samego rodzaju, bez względu na jego handlową nazwę (np. „celophan").

Do poz. 488.

Pył cynkowy, stosownie do wyjaśnień do taryfy celnej czeskosłowackiej, należy do poz. 488 c).

Do poz. 621.

Dwutlenek siarki (bezwodnik kwasu siarkowego) będzie clony według cła konwencyjnego 39 Kč — tylko wtedy, jeżeli do przesyłki dołączone będzie świadectwo, wydane przez urząd odnośnego województwa, potwierdzające zawartość naczyń, w których towar się przywozi.

Do poz. 653.

Makuchy lniane polskiego pochodzenia nie będą traktowane w Czechosłowacji pod względem celnym gorzej niż makuchy innego rodzaju, pochodzące z jakiegokolwiek państwa trzeciego.

Dotyczy zastosowania taryfy celnej polskiej.

Towary, podlegające cłu według dodatków lub zniżek, zarówno procentowych, jak i stałych, które według postanowień taryfy polskiej mają być obliczane od stawek dla towarów, dla których w tej umowie są ustanowione cła konwencyjne, korzystają również ze zniżek konwencyjnych w ten sposób, że za podstawę do obliczenia wysokości cła będą brane odpowiednie cła konwencyjne.

Do poz. 53.

Jeżeli Polska udzieli jakiemukolwiek trzeciemu państwu stawkę celną niższą niż jest ustalona w tej umowie na jakiekolwiek odmiany jabłek, przywożonych na tych samych warunkach, to takie same cło będzie stosowane do jabłek pochodzenia czeskosłowackiego.

Do poz. 57.

Jeżeli Polska udzieli jakiemukolwiek trzeciemu państwu stawkę celną niższą niż jest ustalona w tej umowie na jakąkolwiek odmianę winogron stołowych, przywożonych na tych samych warunkach, to takie same cło będzie stosowane do winogron stołowych pochodzenia czeskosłowackiego.

Do poz. 128.

Każde obniżenie cła, udzielone przez Polskę jakiemukolwiek trzeciemu państwu na jakikolwiek rodzaj lub specjalność sera twardego lub miękkiego, stosować się będzie do podobnych serów pochodzenia czeskosłowackiego.

Jeżeli okaże się koniecznym, Rząd czeskosłowacki w miarę potrzeby będzie komunikować nazwy i opis serów i ewentualnie prześle również próbki serów, w celu ich taryfikacji.

Do poz. 137 p. 2 b).

Każda zniżka cła na naturalne jelita suszone będzie stosowana również i do jelit sztucznych.

Do poz. 162 p. 5.

Do tej pozycji i tego punktu zaliczają się kostki brukowe, nawet gdy mają kształt równoległościanów.

Do poz. 272 p. 1.

Przy odprawie piwa, objętego poz. 272 p. 1, będą stosowane odpowiednie przepisy o cleniu na wagonach bez wyładowania do składu.

Do poz. 382 pp. 1, 2.

Sole lecznicze mineralne naturalne ze źródeł w Karlových Varech, Mariánských Lázních i Darkovĕ w opakowaniu oryginalnym, niedawkowane oraz dawkowane, nie będą traktowane pod względem celnym gorzej, aniżeli podobne sole, pochodzące z jakiegokolwiek trzeciego państwa.

Do poz. 553 — 559.

Stawki wymienionych pozycji rozumieją się od 100 kg towaru wagi netto, w rozumieniu rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 23 sierpnia 1932 r. (Dz. U. R. P. z 1932 r. Nr 85, poz. 732).

Do poz. 716.

Do tej pozycji zaliczają się ręczniki, ścierki.

Do uwagi 6 uwag ogólnych do działu VIII taryfy celnej.

Splot płócienny, atłasowy i satynowy uważa się za splot gładki.

Do poz. 814.

Papiery pergaminowe posiadają prawie taką samą przezroczystość, jak pergaminy roślinne i pod względem wyglądu nie wiele różnią się od tych ostatnich, są jednak od nich przeważnie cieńsze.

Od pergaminów roślinnych różnią się tym, że w miejscu przedarcia włókno jest widoczne, szczególnie wtedy, jeżeli papier poprzednio był zanurzony w wodzie.

Papier pergaminowy po dłuższym gotowaniu zamienia się w papkę.

Pergaminy roślinne różnią się tym jeszcze od papierów pergaminowych, że po dwudziestominutowym gotowaniu w rozcieńczonej 3% sodzie gryzącej i przy intensywnym poruszaniu mogą być wyjęte w całości, tj. w kawałku takim, w jakim były przed gotowaniem.

Do poz. 815.

Jeżeli przy cleniu poszczególnych partii papieru, objętego tą pozycją, zajdzie wątpliwość, czy zawartość miazgi drzewnej rzeczywiście przekracza ustanowioną granicę 30%, urzędy celne będą stosowały stawki p. 1 poz. 815, o ile zachodzić będzie przypuszczenie, że przeciętna zawartość miazgi drzewnej wynosi co najmniej 29%. Częste powtarzanie się odchyleń przy obliczaniu zawartości masy drzewnej w przesyłkach jednej i tej samej firmy upoważni urzędy celne do niestosowania powyższego postanowienia.

Do poz. 887 pp. 2, 3, 4, 6, 7.

Stawki konwencyjne dla wyrobów porcelanowych, objętych wskazanymi punktami, będą stosowane przy zachowaniu następujących warunków:

1. Ułożenia w urzędzie celnym faktury, poświadczonej przez Československá Národn Komise, że faktura odpowiada postanowieniom umowy między przemysłem porcelanowym polskim i czeskosłowackim;

2. załatwienia odprawy celnej w następujących urzędach celnych: Gdańsk, Gdynia, Lwów, Poznań, Warszawa, Zebrzydowice.

Do poz. 931.

Przy podawaniu procentowej zawartości poszczególnych składników stali powinna być podana nazwa poszczególnych składników, wchodzących w skład przywożonej stali oraz dokładna zawartość łącznej ilości składników.

Dokładna zawartość ilości poszczególnych składników może być nie podawana, o ile może zachodzić obawa ujawnienia tajemnicy wyrobu.

Do poz. 1050 p. 2.

Do maszyn i przyrządów, objętych tą pozycją i punktem, stosuje się cła konwencyjne przy zachowaniu następujących warunków:

1. złożenia w urzędzie celnym deklaracji fabrykanta i deklaracji odbiorcy, stwierdzających, że chodzi o powyższe maszyny lub przyrządy do użytku w cukrowniach, gorzelniach, słodowniach i browarach;

2. załatwienia odprawy celnej w jednym z następujących urzędów celnych:

Bielsko, Cieszyn, Gdańsk, Gdynia, Kraków, Lwów, Poznań, Warszawa, Wilno, Zebrzydowice.

Do poz. 1066.

Do każdej maszyny do szycia może być dołączone 10 igieł do szycia.

Do poz. 1083 p. 1 a), b), p. 2 a), b).

Do aparatów podług załączonego wyszczególnienia, objętych tą pozycją i tymi punktami, stosuje się cła konwencyjne przy zachowaniu następujących warunków:

1. złożenia w urzędzie celnym deklaracji fabrykanta i deklaracji odbiorcy, stwierdzających, że chodzi o powyższe aparaty do użytku w browarach;

2. załatwienia odprawy celnej w jednym z następujących urzędów celnych:

Bielsko, Cieszyn, Gdańsk, Gdynia, Kraków, Lwów, Poznań, Warszawa, Wilno, Zebrzydowice.

Wyszczególnienie aparatów dla browarów:

Aparaty do próbowania szczelności beczek,
aparaty do smołowania beczek,
aparaty kadziowe do ekstrahowania brzeczki i do wysładzania,
aparaty klarownice do filtrowania,
aparaty panwiowe do chmielenia,
aparaty kadzie do gotowania brzeczki,
aparaty kadzie do gotowania zaprawy,
aparaty przetłoczniki do chmielu lub wysłodzin,
aparaty kadzie chłodzące,
aparaty do napełniania beczek,
aparaty do napełniania butelek,
aparaty do mycia butelek,
aparaty do pasteryzowania piwa,
filtry do brzeczki (prasy filtracyjne),
chłodnice ociekowe,
kondensatory przeciwprądowe i ociekowe,
oziębiacze (refrigeratory),
filtry powietrzne,
filtry do kurzu,
filtry piwne.

Do grupy 67, 68 oraz do poz. 1099, 1101.

Maszyny i aparaty rozłożone cli się według odnośnych pozycji dla maszyn i aparatów złożonych, nawet gdyby różne ich części wysyłane były jednocześnie lub stopniowo, jako oddzielne przesyłki.

Wszystkie przesyłki częściowe muszą być zgłoszone w jednym i tym samym urzędzie celnym w terminie, który nie powinien przekraczać czterech miesięcy od czasu pierwszego zgłoszenia. Deklarując pierwszą przesyłkę częściową, importer składa w urzędzie celnym podanie w tej sprawie z planem lub konstrukcyjnym rysunkiem sprowadzanej maszyny lub aparatu, z wyszczególnieniem części głównych, ich rodzaju, przybliżonej wagi każdej z nich. Wyszczególnienie to powinno również wykazywać w przybliżeniu ogólną wagę części składowych.

Do poz. 1136 i 1138.

Jeżeli Polska udzieli zniżkę celną jakiemukolwiek trzeciemu państwu na jakikolwiek rodzaj samochodów i podwozi, zniżka ta będzie natychmiast stosowana do wszelkich samochodów i podwozi marek czeskosłowackich, clonych według tych samych pozycji, punktów i liter polskiej taryfy celnej.

Do poz. 1258.

Biżuteria nieprawdziwa, objęta tekstem konwencyjnym, będzie clona według stawki konwencyjnej pod warunkiem, że do każdej przesyłki będzie załączone świadectwo pochodzenia, wydane przez Izbę Przemysłowo-Handlową w Pradze, Liberci lub Hradci Králové, stwierdzające, że wzmiankowany towar, podlegający cłu według poz. 1258, należy do biżuterii jabłonieckiej, wykonanej w okręgach powyższych Izb Przemysłowo-Handlowych.

Do taryfy celnej wywozowej.

Jeżeli Rząd Polski ustali, jak w latach poprzednich, kontyngent ulgowy na wywóz zagranicę drewna olszowego, to podania eksportowe o wywóz tego surowca do Czechosłowacji będą uwzględniane co najmniej do wysokości 40% ogólnego kontyngentu.

Cło wywozowe nie będzie wyższe od cła stosowanego do drewna olszowego przy wywozie do jakiegokolwiek trzeciego państwa.

W. Grzybowski

M. Sokołowski

Dr Edvard Beneš

Zaznajomiwszy się z powyższą konwencją, jej załącznikami i protokołami uznaliśmy je i uznajemy za słuszne zarówno w całości, jak i każde z postanowień w nich zawartych: oświadczamy, że są przyjęte, ratyfikowane i potwierdzone i przyrzekamy, że będą niezmiennie zachowywane.

Na dowód czego wydaliśmy Akt niniejszy, opatrzony pieczęcią Rzeczypospolitej.

W Warszawie, dnia 25 listopada 1935 r.

(—) I. Mościcki

L. S.

Prezes Rady Ministrów:
(—) Marian Zyndram-Kościałkowski

Minister Spraw Zagranicznych:
(—) Beck

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 26 marca 1937 r. Nr 22, poz. 142).

271

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 15 marca 1937 r.

w sprawie wymiany dokumentów ratyfikacyjnych konwencji handlowej i nawigacyjnej między Rzecząpospolitą Polską a Republiką Czeskosłowacką, podpisanej w Pradze dnia 10 lutego 1934 r.

Podaje się niniejszym do wiadomości, że w wykonaniu art. XXXI konwencji handlowej i nawigacyjnej między Rzecząpospolitą Polską a Republiką Czeskosłowacką, podpisanej w Pradze dnia 10 lutego 1934 r., wymiana dokumentów ratyfikacyjnych tej konwencji nastąpiła w Warszawie dnia 18 lutego 1937 r.

Minister Spraw Zagranicznych: *Beck*

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 26 marca 1937 r. Nr 22, poz. 143).

272

PROTOKÓŁ DODATKOWY

do konwencji handlowej i nawigacyjnej między Rzecząpospolitą Polską a Republiką Czechosłowacką z dnia 10 lutego 1934 r., podpisany w Warszawie dnia 8 lutego 1935 r.

(Ratyfikowany zgodnie z ustawą z dn. 26 marca 1935 r. — Dz. U. R. P. Nr 26, poz. 185).

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ,

MY, IGNACY MOŚCICKI,

PREZYDENT RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ,

wszem wobec i każdemu z osobna, komu o tym wiedzieć należy, wiadomym czynimy:

W dniu ósmym lutego tysiąc dziewięćset trzydziestego piątego roku podpisany został w Warszawie między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Republiki Czeskosłowackiej protokół dodatkowy do konwencji handlowej i nawigacyjnej między Polską a Czechosłowacją z dnia 10 lutego 1934 r. Protokół ten brzmi słowo w słowo jak następuje:

PROTOKÓŁ DODATKOWY

do Konwencji Handlowej i Nawigacyjnej między Rzecząpospolitą Polską a Republiką Czeskosłowacką, podpisanej dnia 10 lutego 1934 r.

Podpisani pełnomocnicy, posiadający pełnomocnictwa w należytej formie, oświadczają, że zgodzili się zmienić i uzupełnić Konwencję Handlową i Nawigacyjną między Rzecząpospolitą Polską a Republiką Czeskosłowacką, podpisaną w dniu 10 lutego 1934 r., jak następuje:

Ważność konwencyjnych stawek celnych, ustanowionych z ważnością do dnia 31 grudnia 1934 r. dla towarów z poz. 598 c/1, poz. 600 m) i poz. 617 czeskosłowackiej taryfy celnej oraz dla towarów z poz. 185, 346, 488 pp. 1 b, 2 b oraz 1210 pp. 1 a, 2 a, 3 a, i 4 a polskiej taryfy celnej wznawia się na okres od 10 lutego do 30 czerwca 1935 r.

Niniejszy Protokół będzie ratyfikowany i wymiana dokumentów ratyfikacyjnych nastąpi równocześnie z wymianą dokumentów ratyfikacyjnych powyższej Konwencji Handlowej.

Protokół wejdzie w życie równocześnie z wspomnianą Konwencją i będzie obowiązywał przez czas trwania tejże.

Jednakże obydwa Rządy mogą się porozumieć co do wcześniejszego wejścia w życie Protokołu, jeśli ich odnośne ustawodawstwa je do tego upoważniają.

Sporządzono w dwóch egzemplarzach, każdy w języku polskim i czeskosłowackim, przy czym obydwa teksty są autentyczne.

Warszawa, dnia 8 lutego 1935 r.

L. S. *J. Szembek* L. S. *Dr V. Girsa*

Zaznajomiwszy się z powyższym protokołem, uznaliśmy go i uznajemy za słuszny zarówno w całości jak i każde z zawartych w nim postanowień; oświadczamy, że jest przyjęty, ratyfikowany i potwierdzony i przyrzekamy, że będzie niezmiennie zachowywany.

Na dowód czego wydaliśmy Akt niniejszy, opatrzony pieczęcią Rzeczypospolitej.

W Warszawie, dnia 24 kwietnia 1935 r.

(—) *I. Mościcki*

L. S.

Prezes Rady Ministrów:
(—) *W. Sławek*

Minister Spraw Zagranicznych:
(—) *Beck*

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 26 marca 1937 r. Nr 22, poz. 144).

273

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 15 marca 1937 r.

w sprawie wymiany dokumentów ratyfikacyjnych protokołu dodatkowego do konwencji handlowej i nawigacyjnej między Rzecząpospolitą Polską a Republiką Czeskosłowacką z dnia 10 lutego 1934 r., podpisanego w Warszawie dnia 8 lutego 1935 r.

Podaje się niniejszym do wiadomości, że w wykonaniu trzeciego ustępu protokołu dodatkowego do konwencji handlowej i nawigacyjnej między Rzecząpospolitą Polską a Republiką Czeskosłowacką z dnia 10 lutego 1934 r., podpisanego w Warszawie dnia 8 lutego 1935 r., wymiana dokumentów ratyfikacyjnych powyższego protokołu dodatkowego nastąpiła w Warszawie dnia 18 lutego 1937 r.

Minister Spraw Zagranicznych: *Beck*

(Przedruk Dz. U. R. P. z dnia 26 marca 1937 r. (Nr 22, poz. 145).

274

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 16 marca 1937 r.

w sprawie ratyfikacji i wymiany dokumentów ratyfikacyjnych protokołu dodatkowego do konwencji handlowej i nawigacyjnej między Rzecząpospolitą Polską a Republiką Czeskosłowacką z dnia 10 lutego 1934 r., podpisanego w Warszawie dnia 5 września 1935 r.

Podaje się niniejszym do wiadomości, że zgodnie z ustawą z dnia 20 lutego 1936 r. (Dz. U. R. P. Nr 15, poz. 136) nastąpiła w dniu 9 marca 1936 r. ratyfikacja protokołu dodatkowego do konwencji handlowej i nawigacyjnej między Rzecząpospolitą Polską a Republiką Czeskosłowacką z dnia 10 lutego 1934 r., podpisanego w Warszawie dnia 5 września 1935 r. oraz, że wymiana dokumentów ratyfikacyjnych powyższego protokołu dodatkowego, w wykonaniu jego ustępu 4, dokonana została w Warszawie dnia 18 lutego 1937 r.

Tekst wspomnianego protokołu dodatkowego opublikowany został jako załącznik do rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 4 października 1935 r. w sprawie tymczasowego wprowadzenia w życie postanowień tegoż protokołu (Dz. U. R. P. Nr 73, poz. 457).

Minister Spraw Zagranicznych: *Beck*

(Przedruk Dz. U. R. P. z dnia 26 marca 1937 r. Nr 22, poz. 146).

275

USTAWA

z dnia 18 marca 1937 r.

o ratyfikacji protokołu polsko-szwedzkiego, podpisanego w Warszawie dnia 3 lipca 1936 r., zmieniającego protokół handlowy polsko-szwedzki, podpisany dnia 21 października 1933 r.

Art. 1. Wyraża się zgodę na dokonanie przez Prezydenta Rzeczypospolitej ratyfikacji protokołu polsko-szwedzkiego, podpisanego w Warszawie dnia 3 lipca 1936 r., zmieniającego protokół handlowy polsko-szwedzki, podpisany dnia 21 października 1933 r.

Art. 2. Wykonanie ustawy niniejszej porucza się Ministrowi Spraw Zagranicznych, wykonanie zaś postanowień powyższego protokołu — Ministrom: Przemysłu i Handlu oraz Skarbu w porozumieniu z innymi właściwymi ministrami.

Art. 3. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*

Prezes Rady Ministrów: *Sławoj Składkowski*

Minister Spraw Zagranicznych: *Beck*

Minister Skarbu: *E. Kwiatkowski*

Minister Przemysłu i Handlu: *Antoni Roman*

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 5 kwietnia 1937 r. Nr 25, poz. 165).

276

USTAWA

z dnia 18 marca 1937 r.

o ratyfikacji podpisanego w Warszawie dnia 12 sierpnia 1936 r. protokołu dodatkowego do konwencji handlowej i nawigacyjnej między Rzecząpospolitą Polską a Republiką Czechosłowacką, podpisanej dnia 10 lutego 1934 r.

Art. 1. Wyraża się zgodę na dokonanie przez Prezydenta Rzeczypospolitej ratyfikacji podpisanego w Warszawie dnia 12 sierpnia 1936 r. protokołu dodatkowego do konwencji handlowej i nawigacyjnej między Rzecząpospolitą Polską a Republiką Czeskosłowacką, podpisanej dnia 10 lutego 1934 r.

Art. 2. Wykonanie ustawy niniejszej porucza się Ministrowi Spraw Zagranicznych, wykonanie zaś postanowień powyższego protokołu dodatkowego — Ministrom: Przemysłu i Handlu oraz Skarbu w porozumieniu z innymi właściwymi ministrami.

Art. 3. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*

Prezes Rady Ministrów: *Sławoj Składkowski*

Minister Spraw Zagranicznych: *Beck*

Minister Skarbu: *E. Kwiatkowski*

Minister Przemysłu i Handlu: *Antoni Roman*

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 5 kwietnia 1937 r. Nr 25, poz. 166).

277

USTAWA

z dnia 18 marca 1937 r.

o ratyfikacji porozumienia polsko-niemieckiego z dnia 18 lipca 1936 r., dotyczącego uzupełnienia umowy gospodarczej między Polską a Niemcami z dnia 4 listopada 1935 r.

Art. 1. Wyraża się zgodę na dokonanie przez Prezydenta Rzeczypospolitej ratyfikacji porozumienia polsko-niemieckiego z dnia 18 lipca 1936 r., dotyczącego uzupełnienia umowy gospodarczej między Polską a Niemcami z dnia 4 listopada 1935 r.

Art. 2. Wykonanie ustawy niniejszej porucza się Ministrowi Spraw Zagranicznych, wykonanie zaś postanowień powyższego porozumienia — Ministrom: Przemysłu i Handlu oraz Skarbu w porozumieniu z innymi właściwymi ministrami.

Art. 3. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*

Prezes Rady Ministrów: *Sławoj Składkowski*

Minister Spraw Zagranicznych: *Beck*

Minister Skarbu: *E. Kwiatkowski*

Minister Przemysłu i Handlu: *Antoni Roman*

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 5 kwietnia 1937 r. Nr 25, poz. 167).

278

USTAWA

z dnia 18 marca 1937 r.

o ratyfikacji drugiego porozumienia do umowy gospodarczej między Rzecząpospolitą Polską a Rzeszą Niemiecką z dnia 4 listopada 1935 r., podpisanego w Warszawie dnia 19 października 1936 r.

Art. 1. Wyraża się zgodę na dokonanie przez Prezydenta Rzeczypospolitej ratyfikacji drugiego porozumienia do umowy gospodarczej między Rzecząpospolitą Polską a Rzeszą Niemiecką z dnia 4 listopada 1935 r., podpisanego w Warszawie dnia 19 października 1936 r.

Art. 2. Wykonanie ustawy niniejszej porucza się Ministrowi Spraw Zagranicznych, wykonanie zaś postanowień powyższego porozumienia—Ministrom: Skarbu, Rolnictwa i Reform Rolnych oraz Przemysłu i Handlu w porozumieniu z innymi właściwymi ministrami.

Art. 3. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*

Prezes Rady Ministrów: *Sławoj Składkowski*

Minister Spraw Zagranicznych: *Beck*

Minister Skarbu: *E. Kwiatkowski*

Minister Rolnictwa i Reform Rolnych: *J. Poniatowski*

Minister Przemysłu i Handlu: *Antoni Roman*

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 5 kwietnia 1937 r. Nr 25, poz. 168).

279

USTAWA

z dnia 18 marca 1937 r.

o ratyfikacji protokołu taryfowego polsko-finlandzkiego, podpisanego w Warszawie dnia 16 lipca 1936 r.

Art. 1. Wyraża się zgodę na dokonanie przez Prezydenta Rzeczypospolitej ratyfikacji protokołu taryfowego polsko - finlandzkiego, podpisanego w Warszawie dnia 16 lipca 1936 r.

Art. 2. Wykonanie ustawy niniejszej porucza się Ministrowi Spraw Zagranicznych, wykonanie zaś postanowień powyższego protokołu taryfowego — Ministrom: Przemysłu i Handlu oraz Skarbu w porozumieniu z innymi właściwymi ministrami.

Art. 3. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*
Prezes Rady Ministrów: *Sławoj Składkowski*
Minister Spraw Zagranicznych: *Beck*
Minister Skarbu: *E. Kwiatkowski*
Minister Przemysłu i Handlu: *Antoni Roman*

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 5 kwietnia 1937 r. Nr 25, poz. 169).

280

USTAWA

z dnia 18 marca 1937 r.

o ratyfikacji prowizorycznego układu handlowego między Polską a Francją oraz układu płatniczego między Polską a Francją, podpisanych w Paryżu dnia 18 lipca 1936 r.

Art. 1. Wyraża się zgodę na dokonanie przez Prezydenta Rzeczypospolitej ratyfikacji prowizorycznego układu handlowego między Polską a Francją oraz układu płatniczego między Polską a Francją, podpisanych w Paryżu dnia 18 lipca 1936 r.

Art. 2. Wykonanie ustawy niniejszej porucza się Ministrowi Spraw Zagranicznych, wykonanie zaś postanowień powyższych układów — Ministrom: Przemysłu i Handlu oraz Skarbu w porozumieniu z innymi właściwymi ministrami.

Art. 3. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*
Prezes Rady Ministrów: *Sławoj Składkowski*
Minister Spraw Zagranicznych: *Beck*
Minister Skarbu: *E. Kwiatkowski*
Minister Przemysłu i Handlu: *Antoni Roman*

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 5 kwietnia 1937 r. Nr 25, poz. 170).

281

ROZPORZĄDZENIE PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ

z dnia 17 marca 1937 r.

w sprawie tymczasowego wprowadzenia w życie postanowień podpisanego w Bernie dnia 31 grudnia 1936 r. protokołu dodatkowego do układu dodatkowego z dnia 3 lutego 1934 r. do konwencji handlowej zawartej między Polską a Szwajcarią w dniu 26 czerwca 1922 r.

Na podstawie art. 52 ust. (2) ustawy konstytucyjnej postanawiam co następuje:

Art. 1. (1) Wprowadza się tymczasowo w życie postanowienia podpisanego w Bernie dnia 31 grudnia 1936 r. protokołu dodatkowego do układu dodatkowego z dnia 3 lutego 1934 r. do konwencji handlowej zawartej między Polską a Szwajcarią w dniu 26 czerwca 1922 r.

(2) Tekst wspomnianego protokołu dodatkowego zawarty jest w załączniku do rozporządzenia niniejszego.

Art. 2. Wykonanie rozporządzenia niniejszego porucza się Ministrom: Spraw Zagranicznych, Skarbu oraz Przemysłu i Handlu.

Art. 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 22 marca 1937 r.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*
Prezes Rady Ministrów: *Sławoj Składkowski*
Minister Spraw Zagranicznych: *Beck*
Minister Skarbu: *E. Kwiatkowski*
Minister Przemysłu i Handlu: *Antoni Roman*

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 22 marca 1937 r. Nr 21, poz. 132).

Załącznik do rozp. Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 17 marca 1937 r. (poz. 281).

PROTOKÓŁ DODATKOWY

do Układu Dodatkowego z dnia 3 lutego 1934 r. do Konwencji Handlowej zawartej między Polską a Szwajcarią w dniu 26 czerwca 1922 r.

Niżej podpisani Pełnomocnicy, zaopatrzeni w pełnomocnictwa uznane za dobre i w należytej formie, oświadczają, iż zgodzili się uzupełnić Układ Dodatkowy, podpisany dnia 3 lutego 1934 roku do Konwencji Handlowej zawartej między Polską a Szwajcarią w dniu 26 czerwca 1922 roku w następujący sposób:

Zniżki celne ustalone w liście A, załączonej do wspomnianego wyżej Układu Dodatkowego, dla pewnych produktów chemicznych wyszczególnionych w następujących pozycjach taryfy celnej polskiej, będą stosowane do 30 czerwca 1937 roku.

Pozycja taryfy celnej polskiej	Nazwa towaru	Cło przywozowe od 100 kg w złotych
395 ex p. 2	Kwas naftalinodwusulfonowy 2.7	160.—
397 ex p. 5 b	Kwas fenylenodwuaminosulfonowy 1. 3. 4 . .	135.—
397 ex p. 6	Tolidyna	130.—
397 ex p. 12	Produkty kondensacji paranitrobenzaldehydu z parafenylenodwuaminą.	160.—
397 ex p. 12	Zasada żółcieni pyrogenowej N	160.—
398 ex p. 9	Ortonitrokrezol (nitroortokrezol)	160.—
399 ex p. 6 b	Moczan kwasu izogamma	250.—
399 ex p. 6 c	Metyloaminooksyfenazyna	135.—
400 ex p. 1	Kwas fenylosulfopyrazolonokarbonowy . . .	35.—
ex 401	Czterometylodwuaminobenzhydrol, czteroetylodwuaminobenzhydrol .	160.—

Niniejszy Protokół będzie ratyfikowany możliwie jak najprędzej i dokumenty ratyfikacyjne będą wymienione w Warszawie.

Wejdzie on w życie trzydziestego dnia po wymianie dokumentów ratyfikacyjnych i obowiązywać będzie do dnia 30 czerwca 1937 roku.

Na dowód czego wymienieni Pełnomocnicy podpisali niniejszy Protokół Dodatkowy.

Sporządzono w Bernie, w dwóch egzemplarzach, dnia 31 grudnia 1936 roku.

W imieniu Rządu Polskiego:	W imieniu Szwajcarskiej Rady Związkowej:
J. Modzelewski	*Stucki* *Vieli*

282

ROZPORZĄDZENIE PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ

z dnia 29 marca 1937 r.

w sprawie tymczasowego wprowadzenia w życie postanowień porozumienia w formie not, wymienionych w Paryżu dnia 17 i 18 marca 1937 r., o przedłużeniu prowizorycznego układu handlowego między Polską a Francją z dnia 18 lipca 1936 r. i o zmianie art. 5 tego układu.

Na podstawie art. 52 ust. (2) ustawy konstytucyjnej postanawiam co następuje:

Art. 1. (1) Wprowadza się tymczasowo w życie postanowienia porozumienia w formie not, wymienionych w Paryżu dnia 17 i 18 marca 1937 r., o przedłużeniu prowizorycznego układu handlowego między Polską a Francją z dnia 18 lipca 1936 r. i o zmianie art. 5 tego układu.

(2) Tekst wspomnianego porozumienia zawarty jest w załączniku do rozporządzenia niniejszego.

Art. 2. Wykonanie rozporządzenia niniejszego porucza się Ministrom: Spraw Zagranicznych, Skarbu, Rolnictwa i Reform Rolnych oraz Przemysłu i Handlu.

Art. 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 1937 r.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*
Prezes Rady Ministrów: *Sławoj Składkowski*
Minister Spraw Zagranicznych: *Beck*
Minister Skarbu: *E. Kwiatkowski*
Minister Rolnictwa i Reform Rolnych: *J. Poniatowski*
Minister Przemysłu i Handlu: *Antoni Roman*

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 31 marca 1937 r. Nr 24, poz. 154).

Załącznik do rozp. Prezydenta Rzp. z dnia 29 marca 1937 r. (poz. 282).

Przekład.

AMBASADA
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
Nr 82/F/2.

Paryż, dnia 17 marca 1937 r.

Panie Ministrze,

Powołując się na rozmowy, jakie miały miejsce między Ministerstwem Spraw Zagranicznych a Ambasadą Polski, mam zaszczyt, z polecenia mego Rządu, zaproponować Waszej Ekscelencji następujące Porozumienie:

1) Prowizoryczny układ handlowy, zawarty między Francją a Polską dnia 18 lipca 1936 r., jest przedłużony, z zastrzeżeniem poniższej zmiany, jak również i teksty dołączone do tego układu, do dnia 30 kwietnia 1937 r.

2) Tekst artykułu 5 prowizorycznego układu handlowego, zawartego między Polską a Francją dnia 18 lipca 1936 r. zostaje zmieniony jak następuje:

„Postanowienia artykułów konwencji z dnia 9 grudnia 1924 r. inne aniżeli te, które są zawarte w artykułach: 1 do 8, 13, 16 (1), 17 i 33, pozostają prowizorycznie w mocy.

Wysokie Umawiające się Strony zobowiązują się podjąć rokowania celem ponownego dostosowania tych postanowień.

Rokowania te winny być doprowadzone do końca przed dniem 30 kwietnia 1937 r. W razie, gdyby nie zostały one doprowadzone do końca, niniejsze porozumienie zostaje z tą datą uchylone".

3) Niniejsze porozumienie będzie ratyfikowane i dokumenty ratyfikacyjne zostaną wymienione w Warszawie równocześnie z dokumentami ratyfikacyjnymi wspomnianego wyżej prowizorycznego układu handlowego. Obydwie Wysokie Umawiające się Strony zgadzają się wszakże na prowizoryczne stosowanie porozumienia począwszy od dnia 1 kwietnia 1937 r.

Byłbym obowiązany Waszej Ekscelencji za poinformowanie mnie, czy Rząd Republiki Francuskiej przyjmuje zaproponowane porozumienie.

Zechce Pan, Panie Ministrze, przyjąć zapewnienia mego bardzo wysokiego poważania.

J. Łukasiewicz

Do
Jego Ekscelencji
Pana Ivona Delbos
Ministra Spraw Zagranicznych
w Paryżu.

Republika Francuska

Ministerstwo
Spraw Zagranicznych

Dyrekcja Spraw Politycznych
i Handlowych

Stosunki handlowe.

Paryż, dnia 18 marca 1937 r.

Panie Ambasadorze,

W dniu dzisiejszym Wasza Ekscelencja zechciała skierować do mnie następujące pismo:

„Powołując się na rozmowy, jakie miały miejsce między Ministerstwem Spraw Zagranicznych a Ambasadą Polski, mam zaszczyt, z polecenia mego Rządu, zaproponować Waszej Ekscelencji następujące Porozumienie:

1) Prowizoryczny układ handlowy, zawarty między Francją a Polską dnia 18 lipca 1936 r., jest przedłużony, z zastrzeżeniem poniższej zmiany, jak również i teksty załączone do tego układu, do dnia 30 kwietnia 1937 r.

2) Tekst artykułu 5 prowizorycznego układu handlowego, zawartego między Polską a Francją dnia 18 lipca 1936 r. zostaje zmieniony jak następuje:

„Postanowienia artykułów konwencji z dnia 9 grudnia 1924 r. inne aniżeli te, które są zawarte w artykułach: 1 do 8, 13, 16 (1), 17 i 33, pozostają prowizorycznie w mocy.

Wysokie Umawiające się Strony zobowiązują się podjąć rokowania celem ponownego dostosowania tych postanowień.

Rokowania te winny być doprowadzone do końca przed dniem 30 kwietnia 1937 r. W razie, gdyby nie zostały one doprowadzone do

końca, niniejsze porozumienie zostaje z tą datą uchylone".

3) Niniejsze porozumienie będzie ratyfikowane i dokumenty ratyfikacyjne zostaną wymienione w Warszawie równocześnie z dokumentami ratyfikacyjnymi wspomnianego wyżej prowizorycznego układu handlowego. Obydwie Wysokie Umawiające się Strony zgadzają się wszakże na prowizoryczne stosowanie porozumienia począwszy od dnia 1 kwietnia 1937 r.

Byłbym obowiązany Waszej Ekscelencji za poinformowanie mnie, czy Rząd Republiki Francuskiej przyjmuje zaproponowane porozumienie.

Mam zaszczyt potwierdzić Waszej Ekscelencji odbiór powyższego pisma i powiadomić o zgodzie Rządu Francuskiego na postanowienia stanowiące przedmiot tegoż pisma.

Zechce Pan, Panie Ambasadorze, przyjąć zapewnienia mego bardzo wysokiego poważania.

Za Ministra Spraw Zagranicznych
Minister Pełnomocny
Dyrektor Spraw Politycznych i Handlowych

Bargeton

Jego Ekscelencja
Pan Juliusz Łukasiewicz
Ambasador Polski
w Paryżu.

283

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 26 lutego 1937 r.

w sprawie wykonania ustawy o monopolu loteryjnym.

Na podstawie art. 3, 14, 15, 17, 23 i 24 ustawy z dnia 9 lipca 1936 r. o monopolu loteryjnym (Dz. U. R. P. Nr 55, poz. 398) zarządza się co następuje:

Loterie fantowe.

§ 1. (1) Zezwolenia na urządzanie jednorazowych loterii fantowych na cele dobroczynności lub użyteczności publicznej wydają:

1) przy kapitale gry do 1.000 zł — właściwy urząd skarbowy akcyz i monopolów państwowych,

2) przy kapitale gry ponad 1.000 zł do 3.000 zł — właściwa izba skarbowa,

3) przy kapitale gry ponad 3.000 zł — Dyrektor Polskiego Monopolu Loteryjnego.

(2) Zezwolenia na urządzanie loterii fantowych o kapitale gry mniejszym niż 100 zł — nie mogą być udzielane.

(3) Za kapitał gry w rozumieniu rozporządzenia niniejszego uważa się łączną cenę wszystkich losów, które na podstawie planu gry mogą być wypuszczone.

§ 2. (1) Zezwolenia na urządzanie loterii fantowych będą udzielane po porozumieniu się z właściwą władzą administracji ogólnej I instancji i po zasięgnięciu za jej pośrednictwem opinii o osobach, ubiegających się o zezwolenie na urządzenie loterii fantowej.

(2) O udzieleniu zezwolenia władza udzielająca zezwolenie każdorazowo zawiadomi właściwą władzę administracji ogólnej. Urzędy skarbowe akcyz i monopolów państwowych oraz izby skarbowe zawiadomią ponadto o udzieleniu zezwolenia Dyrekcję Polskiego Monopolu Loteryjnego.

§ 3. Do podań o zezwolenie na urządzenie loterii fantowej powinien być dołączony plan loterii, określający:

1) cel, na który ma być przeznaczony zysk z loterii,

2) ilość losów, które mają być wypuszczone,

3) cenę losów,

4) przedmiot i ogólną wartość wygranych,

5) termin, od którego ma być rozpoczęta sprzedaż losów,

6) terminy i sposób losowania wygranych,

7) termin, od którego mają być wydawane wygrane.

§ 4. Zezwolenie na urządzenie loterii fantowej jest ważne tylko dla osoby, której zostało udzielone, i nie może być przez nią odstąpione innym osobom pod żadnym tytułem.

§ 5. Wartość wygranych na loteriach fantowych musi wynosić co najmniej 20% kapitału gry (§ 1 ust. 3).

§ 6. Wynagrodzenie sprzedawców, którym osoba urządzająca loterię fantową poruczyłaby sprzedaż losów, nie może przekraczać 10% ceny sprzedanych przez nich losów.

§ 7. Osoby, które uzyskały zezwolenie na urządzenie loterii fantowej, obowiązane są nie później niż w ciągu 3 miesięcy od terminu losowania—złożyć właściwemu urzędowi skarbowemu akcyz i monopolów państwowych szczegółowe sprawozdanie rachunkowe z urządzonej loterii, załączając dowód, że osiągnięty zysk został oddany na cel wskazany w zezwoleniu.

§ 8. (1) Opłata monopolowa od loterii fantowych wynosi 10% kapitału gry.

(2) Opłata monopolowa powinna być uiszczona przed podjęciem zezwolenia. Z chwilą podjęcia zezwolenia opłata ta w żadnym przypadku nie podlega zwrotowi.

§ 9. Przedmiotem wygranych na loteriach fantowych nie mogą być: złoto, srebro i platyna w stanie nieprzerobionym, pieniądze, papiery wartościowe, nieruchomości oraz przedmioty monopolów państwowych.

§ 10. Zezwolenie na urządzenie loterii fantowej może być w każdym czasie cofnięte bez odszkodowania w przypadku przekroczenia przepisów o monopolu loteryjnym lub nieprzestrzegania planu gry.

§ 11. Od decyzyj w sprawach zezwoleń na urządzenie loterii fantowej służy prawo odwołania się do izby skarbowej, jeżeli decyzja została wydana przez urząd skarbowy akcyz i monopolów państwowych, do Dyrektora Polskiego Monopolu Loteryjnego, jeżeli decyzja została wydana przez izbę skarbową i do Ministerstwa Skarbu, jeżeli decyzja została wydana przez Dyrektora Polskiego Monopolu Loteryjnego.

Loterie klasowe Polskiego Monopolu Loteryjnego.

§ 12. Plany prowadzonych przez Polski Monopol Loteryjny loterii klasowych ustalają ilość i cenę losów, ilość i wysokość wygranych oraz terminy i sposób rozgrywania loteryj.

§ 13. Osoby zainteresowane mogą przeglądać plany prowadzonych przez Polski Monopol Loteryjny loterii klasowych u kolektorów, tj. u osób, z którymi Polski Monopol Loteryjny zawarł umowę na sprzedaż losów.

§ 14. Opłata monopolowa od prowadzonych przez Polski Monopol Loteryjny loterii klasowych wynosi 20% sumy wszystkich przewidzianych w planie wygranych we wszystkich klasach tych loterii.

§ 15. Wygrane na prowadzonych przez Polski Monopol Loteryjny loteriach klasowych wypłaca się okazicielowi za zwrotem losu, przy czym Polski Monopol Loteryjny nie ma obowiązku badania uprawnienia okaziciela, może jednak wstrzymać wypłatę wygranej, jeżeli zachodzą uzasadnione wątpliwości co do uprawnienia okaziciela do rozporządzania losem. Okresów, na jakie została wstrzymana wypłata, nie wlicza się do określonego niżej w § 16 okresu, którego upływ skutkuje przedawnienie prawa do żądania wypłaty wygranej.

§ 16. (1) Prawo żądania wypłaty wygranych na prowadzonych przez Polski Monopol Loteryjny loteriach klasowych wygasa po upływie 5 miesięcy od ostatniego dnia ciągnienia danej klasy.

(2) Żadne reklamacje z powodu utraty lub zniszczenia losów nie będą uwzględniane.

§ 17. Każdy kolektor obowiązany jest:

1) dawać do przejrzenia plany gry bieżących loterii klasowych wszystkim zgłaszającym się, a tabele wygranych bieżącej i ostatniej poprzedniej loterii osobom okazującym los na te loterie,

2) sprzedawać posiadaczom nabytych u niego w danej loterii klasowej losów tej samej ilości losów do następnej klasy, oznaczonych tymi samymi numerami, pobierając za te losy należność tylko za jedną klasę,

3) wypłacać na żądanie wygrywających nie przekraczające 300 zł wygrane, jakie padły na nabyte u niego losy.

Przepisy końcowe.

§ 18. Osoby, posiadające zezwolenia na sprzedaż losów, przewidziane w art. 17 ust. (2) ustawy z dnia 9 lipca 1936 r. o polskim monopolu loteryjnym (Dz. U. R. P. Nr 55, poz. 398), obowiązane są stosować się do przepisów instrukcji, jaką wydaje Dyrektor Polskiego Monopolu Loteryjnego.

§ 19. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu: *E. Kwiatkowski*

(Przedruk Dz. U. R. P. z dnia 22 marca 1937 r. Nr 21, poz. 134).

284

ROZPORZĄDZENIE MINISTRÓW: SKARBU, SPRAW WEWNĘTRZNYCH I SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 16 marca 1937 r.

o komunalnych kasach oszczędności.

Na podstawie art. 95, art. 23 ust. (2), art. 24, art. 27 ust. (2) i (3) i art. 71 ust. (3) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 października 1934 r. o komunalnych kasach oszczędności (Dz. U. R. P. Nr 95, poz. 860) zarządza się co następuje:

Przepisy ogólne (do art. 1 — 6).

§ 1. (1) Komunalne kasy oszczędności posiadają osobowość prawną charakteru publiczno-prawnego, mogą nabywać prawa i zaciągać zobowiązania.

(2) Komunalne kasy oszczędności nabywają osobowość prawną przez ich zarejestrowanie.

(3) Dokumenty, wystawione przez komunalne kasy oszczędności, zaopatrzone podpisami i pieczęcią zgodnie z § 13 ust. (3) rozporządzenia niniejszego, są dokumentami publicznymi.

(4) W dalszym ciągu rozporządzenia niniejszego komunalne kasy oszczędności zwane będą — kasami oszczędności lub kasami, związki komunalnych kas oszczędności — związkami kas oszczędności, związki samorządu terytorialnego lub związki międzykomunalne, zakładające kasy oszczędności — związkami założycielskimi.

(5) Powołane w rozporządzeniu niniejszym bez bliższego określenia artykuły odnoszą się do rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 października 1934 r. o komunalnych kasach oszczędności (Dz. U. R. P. Nr 95, poz. 860).

§ 2. (1) Związki samorządu terytorialnego, zamierzające wspólnie założyć kasę oszczędności, powinny utworzyć w tym celu związek międzykomunalny na zasadzie przepisów rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o związkach międzykomunalnych (Dz. U. R. P. Nr 39, poz. 386). Związek międzykomunalny jest wówczas związkiem założycielskim w stosunku do założonej kasy oszczędności.

(2) Członkowie związku międzykomunalnego ponoszą z tytułu poręki odpowiedzialność solidarną wobec osób trzecich. O odpowiedzialności w stosunku wewnętrznym pomiędzy członkami związku międzykomunalnego rozstrzyga statut kasy, przy czym postanowienia, odnoszące się do odpowiedzialności, powinny być również zawarte w statucie związku międzykomunalnego.

§ 3. (1) Zakres odpowiedzialności związku założycielskiego za zobowiązania kasy powinien być określony w statucie kasy z wyraźnym wyszczególnieniem rodzaju zobowiązań, za które związek założycielski poręcza.

(2) Związek założycielski może ponadto w poszczególnym przypadku na podstawie uchwały organu stanowiącego związku założycielskiego przyjąć odpowiedzialność za inne zobowiązania kasy, nie wymienione w statucie.

§ 4. (1) Kasy oszczędności używają firmy „Komunalna Kasa Oszczędności" z dodaniem nazwy związku założycielskiego i siedziby kasy. Kasy mogą używać skrótu „K. K. O.".

(2) Firmę oddziału, zbiornicy, kantoru wymiany i zakładu zastawniczego (lombardu), założonego przez kasę, stanowi firma kasy z dodatkiem, odróżniającym od zakładu głównego i innych oddziałów, zbiornic itp. tejże kasy.

§ 5. Na podstawie art. 19 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 13 grudnia 1927 r. o godłach i barwach państwowych oraz o oznakach, chorągwiach i pieczęciach (Dz. U. R. P. Nr 115, poz. 980) w brzmieniu rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 listopada 1930 r. (Dz. U. R. P. Nr 80, poz. 629) kasy oszczędności używają pieczęci owalnej, zawierającej herb województwa, na obszarze którego działają, lub herb własnego związku założycielskiego oraz w otoku herbu nazwę kasy.

Organizacja (do art. 7 — 17).

§ 6. (1) Poza postanowieniami, przewidzianymi w art. 7, w statucie kasy należy również ustalić:

1) terminy, w których odbywać się mają zwyczajne posiedzenia rady i komisji rewizyjnej kasy;

2) warunki zwoływania nadzwyczajnych posiedzeń rady;

3) sposób obradowania i powzięcia uchwał przez organa kasy;

4) sprawy, które mają być unormowane osobnymi regulaminami.

(2) Ogłoszenia kasy powinny być wywieszane w lokalu kasy, jej oddziałów, zbiornic, kantorów wymiany i zakładów zastawniczych oraz w lokalu urzędowym jej związku założycielskiego.

(3) Przez terytorialny zakres działania kasy należy rozumieć obowiązek kasy do przyjmowania wkładów oszczędnościowych z terenu działania związku założycielskiego oraz z terenu, na którym władza nadzorcza zezwoliła kasie otworzyć oddział lub zbiornicę.

§ 7. Celem zapewnienia jednolitej organizacji kas oszczędności Minister Skarbu w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych wyda statut wzorowy; statut ten będzie ogłoszony w Monitorze Polskim.

§ 8. Kasa obowiązana jest ogłosić w dzienniku urzędowym związku założycielskiego, a w braku tegoż w dzienniku urzędowym właściwego województwa, oraz w organie związku kas oszczędności wyciąg ze statutu, zawierający postanowienia, określające zakres odpowiedzialności związku założycielskiego za zobowiązania kasy, zakres czynności kasy, jej oddziałów, zbiornic, kantorów wymiany i zakładu zastawniczego oraz ważniejsze odchylenia od postanowień, zawartych w statucie wzorowym kasy. Tekst wyciągu ustala związek kas oszczędności.

§ 9. (1) Organ stanowiący związku założycielskiego wybiera na okres trzyletni członków rady oraz ich zastępców w połowie spośród osób, należących do organów ustrojowych związku założycielskiego, w drugiej połowie spośród osób, w skład organów ustrojowych tego związku nie wchodzących. Zarówno ustępujący członkowie, jak i ich zastępcy mogą być wybrani ponownie.

(2) Przewodniczący rady kasy lub jego zastępca nie bierze udziału w głosowaniu. Rozstrzyga on w razie równości głosów.

(3) Przewodniczący oraz członkowie rady kasy pełnią swe funkcje bezpłatnie. Służy im jednak prawo do diet za udział w protokołowanych posiedzeniach oraz zwrot kosztów podróży w wysokości, uchwalonej przez radę kasy w myśl zasad, ustalonych przez związek kas oszczędności, o ile nie stoją temu na przeszkodzie przepisy szczególne.

§ 10. (1) Dyrekcja komunalnej kasy oszczędności jest organem kolegialnym, składającym się co najmniej z trzech członków. W skład dyrekcji wchodzi dyrektor zarządzający, jego zastępca oraz członek lub członkowie dyrekcji.

(2) Dyrektor zarządzający i jego zastępca powinni posiadać praktykę w kasach oszczędności, w związkach komunalnych kas oszczędności, bądź też praktykę bankową, przy czym przez tę praktykę rozumieć należy pracę na stanowiskach, umożliwiających zdobycie wiadomości, dotyczących całokształtu czynności bankowych. Statut kasy może zawierać ponadto postanowienia, określające szczegółowo kwalifikacje, wymagane od dyrektora zarządzającego i jego zastępcy.

(3) Członków dyrekcji, nie zatrudnionych stale w kasie, wybiera rada na lat trzy. Nie pobierają oni stałego wynagrodzenia. Służy im jednak prawo do diet za udział w protokołowanych posiedzeniach organów i komisyj kasy.

(4) Członkowie dyrekcji kasy oszczędności uczestniczą w posiedzeniach rady kasy, lecz nie biorą udziału w głosowaniu.

(5) Statut kasy może przewidywać większą liczbę zastępców dyrektora zarządzającego oraz zawierać postanowienia, że zastępca, bądź zastępcy dyrektora zarządzającego powinni być stale zatrudnieni w kasie i posiadać kwalifikacje takie same, jak dyrektor zarządzający.

§ 11. (1) Dyrektora zarządzającego, jego zastępcę oraz innych członków dyrekcji powołuje rada kasy większością głosów, przy obecności na posiedzeniu co najmniej dwóch trzecich członków rady. Powołanie dyrektora zarządzającego podlega zatwierdzeniu przez związek kas oszczędności.

(2) Uchwała rady kasy, odwołująca dyrektora zarządzającego, wymaga zatwierdzenia związku kas oszczędności.

§ 12. (1) Dyrektor zarządzający sprawuje kierownictwo bieżących czynności kasy oszczędności; jest on przewodniczącym dyrekcji i zwierzchnikiem służbowym wszystkich pracowników kasy.

(2) Zastępca dyrektora zarządzającego wstępuje we wszystkie prawa i obowiązki dyrektora zarządzającego w zakresie, wymienionym w ustępie poprzedzającym, tylko w razie jego nieobecności, bądź w sprawach, zleconych przez dyrektora zarządzającego. Bliższy podział funkcji pomiędzy członków dyrekcji, stale zatrudnionych w kasie, ustali regulamin, uchwalony przez dyrekcję i zatwierdzony przez radę kasy.

§ 13. (1) Dyrektor zarządzający lub jego zastępca reprezentuje kasę wobec wszystkich władz, urzędów, instytucyj i osób.

(2) Rada kasy może na wniosek dyrekcji ustanawiać prokurentów i pełnomocników, upoważnionych do działania w imieniu kasy. Pełnomocnictwo takie powinno szczegółowo określać granice umocowania pełnomocnika.

(3) Dokumenty, mocą których kasa zaciąga zobowiązania wobec osób trzecich, oraz pełnomocnictwa, upoważniające do zaciągania takich zobowiązań i do działania w imieniu kasy, powinny być zaopatrzone pieczęcią kasy i podpisywane przez dwie osoby, wchodzące w skład dyrekcji lub przez osoby, upoważnione do podpisywania za kasę; koniecznym jest jednak podpis dyrektora zarządzającego lub podpis jego zastępcy w przypadkach, określonych w § 12 ust. (2) rozporządzenia niniejszego.

§ 14. Przepisy służbowe i dyscyplinarne dla członków dyrekcji, jak również dla prokurentów i innych pracowników kasy ustala związek kas oszczędności, natomiast przepisy uposażeniowe uchwala rada kasy, a zatwierdza związek kas oszczędności.

§ 15. Rada kasy może powołać komisję kredytową. Zadaniem komisji jest opiniowanie przedłożonych przez dyrekcję wniosków o udzielenie kredytu. Dyrekcja nie może udzielić kredytu, jeśli opinia komisji wypadła ujemnie. Skład komisji oraz przypadki, w których dyrekcja powinna zasięgnąć opinii komisji, określi regulamin, o którym mowa w § 22 ust. (2) rozporządzenia niniejszego.

§ 16. (1) Komisja rewizyjna jest organem kolegialnym, składającym się z trzech do pięciu osób. Liczbę jej członków i ich zastępców określi statut. W skład komisji rewizyjnej nie mogą wchodzić członkowie rady, dyrekcji i pracownicy kasy.

(2) Komisja rewizyjna działa na podstawie regulaminu, uchwalonego przez organ stanowiący związku założycielskiego, według wzoru, wydanego przez związek kas oszczędności.

(3) Ze swych czynności komisja rewizyjna przedkłada sprawozdania związkowi kas oszczędności, władzy nadzorczej związku założycielskiego, właściwej do zatwierdzania uchwał finansowych tego związku, i związkowi założycielskiemu, a odpisy tych sprawozdań podaje do wiadomości radzie i dyrekcji kasy. Do obowiązków komisji rewizyjnej należy również przedkładanie pisemnych wniosków radzie kasy o udzielenie lub nieudzielenie absolutorium dyrekcji.

(4) Ustępujący członkowie komisji rewizyjnej pełnią swe funkcje do czasu wyboru nowych członków.

§ 17. (1) Członkowie organów kasy i jej pracownicy, jak również członkowie komisji rewizyjnej nie mogą korzystać z bezpośredniego kredytu w kasie, w której pełnią swoje czynności.

(2) Osoby, zadłużone w kasie, w razie wybrania ich do organów kasy lub przyjęcia do kasy w charakterze pracowników nie mogą korzystać z indywidualnych ulg przy spłacaniu tego zadłużenia.

(3) Za bezpośredni kredyt uważać należy zobowiązania, wynikające z podpisów na wekslach, skryptach dłużnych lub na jakichkolwiek innych dokumentach.

§ 18. (1) Spory pomiędzy organami kas oszczędności rozstrzyga związek kas oszczędności.

(2) W razie sporu pomiędzy organami kasy oszczędności a związkiem założycielskim, strona wszczynająca spór kieruje go do Ministra Skarbu, działającego w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych, za pośrednictwem swej bezpośredniej władzy nadzorczej, bądź, o ile chodzi o kasę, za pośrednictwem związku kas oszczędności.

Założenie kasy oszczędności (do art. 18 — 22).

§ 19. (1) Uchwała organu stanowiącego związku założycielskiego o założeniu kasy oszczędności wraz ze statutem podlega zatwierdzeniu władzy nadzorczej, po zasięgnięciu opinii właściwego wojewody, z którym w tym zakresie współdziała wydział wojewódzki (izba wojewódzka).

(2) Zmiany statutu zatwierdza związek kas oszczędności.

§ 20. (1) Po zatwierdzeniu uchwały o założeniu kasy przewodniczący organu stanowiącego związku założycielskiego zarządza dokonanie wyboru rady kasy. Rada kasy z kolei wybiera członków dyrekcji.

(2) Po wpłaceniu kapitału zakładowego i bezzwrotnej dotacji na zorganizowanie kasy dyrekcja zgłosi założenie kasy celem wpisania do rejestru handlowego.

Zakres działania kasy oszczędności (do art. 23 — 30).

§ 21. Oprócz czynności bankowych, wymienionych w art. 23 ust. (1), kasy oszczędności uprawnione są do wykonywania następujących czynności:

1) pozbywania własnych wierzytelności hipotecznych;

2) nabywania wierzytelności hipotecznych, zabezpieczonych w sposób, określony w § 22 ust. (1) pkt 1) rozporządzenia niniejszego;

3) sprzedawania i zastawiania własnych papierów wartościowych;

4) wystawiania przekazów i akredytyw na instytucje kredytowe, w których kasom oszczędności wolno lokować fundusze, w granicach podanych przez klienta w kasie funduszów;

5) przyjmowania na imienne książeczki wkładkowe lokat, w szczególności lokat instytucji finansowych i ubezpieczeniowych;

6) udzielania gwarancji;

7) prowadzenia agentur Banku Polskiego, banków państwowych i komunalnych oraz wspólnych instytucji finansowych i kas oszczędności.

§ 22. (1) W działalności kredytowej kasy oszczędności powinny stosować następujące zasady:

1) pożyczki hipoteczne mogą być udzielane tylko do wysokości pierwszej połowy wartości sprzedażnej nieruchomości, przy czym w pierwszej połowie wartości powinno się mieścić również zabezpieczenie odsetek dwuletnich i 10% sumy pożyczkowej, jako zabezpieczenie kosztów postępowania sądowego i egzekucyjnego;

2) pożyczki pod zastaw papierów wartościowych mogą być udzielane do wysokości najwyżej 75% wartości giełdowej lub targowej zastawionych papierów, lecz nie wyżej ich wartości imiennej;

3) weksle dyskontowane powinny posiadać charakter krótkoterminowy i pochodzić z ob-

rotu gospodarczego oraz powinny być zaopatrzone co najmniej w dwa podpisy osób majątkowo odpowiedzialnych;

4) weksle, zabezpieczające pożyczki, jak również skrypty dłużne powinny posiadać co najmniej trzy podpisy osób, majątkowo odpowiedzialnych, przy czym warunek ten nie dotyczy pożyczek, udzielanych osobom prawa publicznego;

5) rachunki bieżące otwartego kredytu powinny być zabezpieczone hipotecznie, papierami wartościowymi lub też w inny sposób, ustalony w regulaminie, o którym mowa poniżej.

(2) Sposób postępowania oraz szczegółowe warunki udzielania kredytów, pożyczek i dyskontowania weksli określi regulamin, ustalony przez związek kas oszczędności, a zatwierdzony przez Ministra Skarbu.

§ 23. (1) Udzielanie kredytów związkowi założycielskiemu, innym związkom samorządowym oraz przedsiębiorstwom i zakładom komunalnym ponad 10% ogólnej sumy wkładów oszczędnościowych wymaga zezwolenia związku kas oszczędności.

(2) Za kredyt udzielony związkowi założycielskiemu i innym związkom samorządowym oraz przedsiębiorstwom i zakładom komunalnym uważać należy także wszelkie zobowiązania wynikające z żyr, poręczeń i zakupu obligacji, emitowanych przez związki samorządowe.

§ 24. (1) Kasa oszczędności, posiadająca wkłady oszczędnościowe w wysokości ponad 200.000 zł, powinna umieścić w papierach państwowych lub przez państwo gwarantowanych taką część sumy wkładów oszczędnościowych, aby wartość imienna tych papierów wartościowych wynosiła co najmniej 5% tej sumy.

(2) Fundusze zasobowe kasy oszczędności powinny być umieszczone w papierach, wymienionych w ust. (1), w 50% swej wysokości, bądź nadwyżki ponad lokatę w nieruchomościach.

(3) Fundusze wolne mogą być lokowane oprócz w instytucjach, wymienionych w art. 27 ust. (2), również w kasach oszczędności za zezwoleniem związku kas oszczędności, a także w innych instytucjach, wskazanych przez Ministra Skarbu.

Przyjmowanie wkładów oszczędnościowych (do art. 31 — 37).

§ 25. (1) Kasa przyjmuje wkłady oszczędnościowe tylko w gotówce i tylko na takie wkłady może wystawiać książeczki oszczędnościowe, które mogą być — stosownie do żądania składającego wkład — wystawiane na okaziciela lub na imiennie oznaczoną osobę. Książeczka oszczędnościowa stanowi dowód posiadania w kasie wkładu oszczędnościowego w wysokości każdorazowego jej salda.

(2) Kasa oszczędności przyjmuje wkłady osób fizycznych i prawnych na ich własny rachunek lub na rachunek osób trzecich. Kasa oszczędności może przyjmować również wkłady o specjalnym przeznaczeniu.

(3) Kasa oszczędności może przyjmować wkłady oszczędnościowe poza lokalem kasy i potwierdzać ich przyjęcie w sposób, określony przez związek kas oszczędności.

§ 26. (1) Książeczki oszczędnościowe, wystawiane na imiennie oznaczone osoby, z zastrzeżeniem odbioru wkładu dla osób imiennie oznaczonych, nie są tytułami na okaziciela, przeto przepisy art. 35 książeczek tych nie dotyczą.

(2) O zniszczeniu lub utraceniu tego rodzaju książeczek powinien właściciel wkładu zgłosić pisemnie w kasie, jej oddziale lub zbiornicy, w której mu książeczkę wydano, oraz ogłosić o tym w dzienniku urzędowym związku założycielskiego, a w braku tegoż w dzienniku urzędowym właściwego województwa. Po upływie jednego miesiąca od dnia ogłoszenia kasa oszczędności może wydać nową książeczkę oszczędnościową, na którą przenosi się saldo książeczki zniszczonej lub utraconej.

§ 27. (1) Kasa oszczędności może organizować szkolne, robotnicze itp. kasy oszczędności oraz wydawać szkolne, robotnicze itp. książeczki oszczędnościowe i inne dowody oszczędnościowe na zasadach, zatwierdzonych przez związek kas oszczędności.

(2) Kasy oszczędności mogą wydawać znaczki oszczędnościowe oraz rozdzielać skarbonki oszczędnościowe.

§ 28. (1) Książeczki oszczędnościowe wystawia kasa w sposób przepisany dla dokumentów, z których powstaje zobowiązanie kasy wobec osób trzecich. Wzór książeczki oszczędnościowej ustala władza nadzorcza.

(2) Do umownego przeniesienia własności książeczki oszczędnościowej na inną osobę konieczne jest jej wręczenie.

(3) Kasa oszczędności może sobie zastrzec, że wypłaty w tym samym dniu na tę samą książeczkę będzie dokonywać do pewnej, określonej w statucie najwyższej kwoty.

(4) Całkowita lub częściowa wypłata wkładów, nawet w przypadkach egzekucji, może nastąpić tylko za przedstawieniem książeczki.

(5) Wkłady na książeczki oszczędnościowe wolne są od zajęcia egzekucyjnego do wysokości zł 2.500.—

§ 29. (1) Wpłaty mogą być uskuteczniane bez przedkładania książeczki oszczędnościowej, a mianowicie drogą przekazów pocztowych, listów pieniężnych, czeków oraz przez specjalnych inkasentów. Wpisu do książeczki oszczędnościowej dokonywa kasa oszczędności przy najbliższym przedstawieniu jej książeczki oszczędnościowej.

(2) Całkowita lub częściowa wypłata przez kasę wkładów, wykazanych w książeczce oszczędnościowej, może nastąpić również za poprzednim nadesłaniem kasie książeczki, podaniem sposobu przekazania wypłaty oraz ad-

resu wkładcy, bądź osoby, na ręce której wypłata ma nastąpić, i za wyraźnym wskazaniem, w jaki sposób i do czyich rąk książeczka ma być zwrócona lub też czy ma zostać zatrzymana do rozporządzenia wkładcy. Wypłata może być dokonana w powyższy sposób na polecenie wkładcy do rąk osoby trzeciej tylko wtedy, jeżeli osoba ta odpowiednio do polecenia się wylegitymuje i jeżeli zastrzeżenie, wpisane w księdze zastrzeżeń, wypłacie takiej się nie sprzeciwia.

(3) Za zezwoleniem związku kas oszczędności kasy mogą wejść w porozumieniu z innymi kasami oszczędności co do wzajemnego przyjmowania wkładów i dokonywania wypłat na wystawione przez siebie książeczki oszczędnościowe.

§ 30. (1) Odsetki od wkładów oszczędnościowych dolicza się do wkładów co pół roku, bądź co rok. Przy likwidacji wkładu wypłaca się odsetki bieżące. Bieg odsetek rozpoczyna się od dnia następnego po dniu wpłaty i biegnie do dnia, poprzedzającego dzień wypłaty. Wysokość oprocentowania książeczek może być różna w zależności od terminu wypowiedzenia wkładu, zgłoszonych zastrzeżeń albo innego uwarunkowania wypłaty wkładu.

(2) W drodze premii lub losowania nagród można wyróżnić pewne rodzaje książeczek oszczędnościowych, które związek kas oszczędności uzna za zasługujące na wyróżnienie.

§ 31. (1) Kasie służy prawo wypowiadania wkładów. Wypowiedzenie wkładu poszczególnemu wkładcy może być dokonane ustnie, z zaznaczeniem tego w książeczce oszczędnościowej, lub też przez zawiadomienie pisemne. Wypowiedzenie wkładów może nastąpić także przez podanie do wiadomości publicznej w sposób, przewidziany dla ogłoszeń kasy oszczędności.

(2) Kasa może odmówić przyjęcia wkładu w przypadkach, przewidzianych w statucie kasy.

§ 32. Niepodjęte wkłady na książeczki oszczędnościowe oraz dopisane do nich odsetki przedawniają się z upływem lat dwudziestu od dnia w którym nastąpiła ostatnia wypłata lub wpłata.

§ 33. Przepisy w sprawie przyjmowania i wypłaty wkładów oszczędnościowych powinny być zawarte w statucie kasy oszczędności, jak również w wyciągu ze statutu kasy, dołączonym do książeczki oszczędnościowej.

Szczególne uprawnienia kasy (do art. 38—40).

§ 34. (1) Należności pieniężne kas oszczędności w sumie, nie przekraczającej 1.000 złotych, mogą być ściągane w trybie administracyjnym. Przepis ten ma zastosowanie do poszczególnych obligów, bez względu na ogólne zadłużenie dłużnika.

(2) Tytuł wykonawczy dla tych należności stanowią wykazy zaległości z ksiąg handlowych, wystawione przez kasę i zaopatrzone przez nią stwierdzeniem, że pretensja prawnie dojrzała do egzekucji.

Rachunkowość (do art. 41 — 45).

§ 35. (1) Rokiem obrotowym kas oszczędności jest rok kalendarzowy.

(2) Najpóźniej w ciągu trzech miesięcy po upływie roku obrotowego dyrekcja kasy powinna złożyć radzie kasy do zatwierdzenia sprawozdanie z działalności kasy za rok ubiegły wraz z bilansem i rachunkiem zysków i strat oraz z wnioskami komisji rewizyjnej. Rada kasy powinna powziąć uchwałę najpóźniej w ciągu jednego miesiąca od daty ich otrzymania, po czym dyrekcja przesyła je związkowi kas oszczędności do zbadania oraz związkowi założycielskiemu i władzy nadzorczej tego związku, właściwej do zatwierdzania jego uchwał finansowych, do wiadomości. Związek kas oszczędności przesyła następnie władzy nadzorczej sprawozdanie wraz z bilansem i rachunkiem zysków i strat. Najpóźniej do dnia 1 czerwca każdego roku dyrekcja kasy powinna podać do wiadomości publicznej bilans i rachunek zysków i strat w sposób, przewidziany dla ogłoszeń kasy, oraz w organie prasowym związku kas oszczędności.

§ 36. Księgi i kartoteki wkładów oszczędnościowych powinny być przechowywane przez lat trzydzieści, inne zaś księgi, kartoteki, listy otrzymane, odpisy listów wysłanych, pisma, dotyczące zapisów, oraz spłacone książeczki oszczędnościowe — przez lat dziesięć. Przy księgach i kartotekach terminy te liczy się od końca roku kalendarzowego, w którym został uskuteczniony ostatni zapis do księgi lub kartoteki.

§ 37. (1) Statut kasy oszczędności może przewidywać utworzenie funduszów o szczególnym przeznaczeniu, związanym z działalnością kasy. Fundusze te z wyjątkiem funduszu amortyzacyjnego nieruchomości mogą być tworzone, o ile fundusz zasobowy osiągnął 5% stanu wkładów oszczędnościowych i innych zobowiązań kasy, nie wliczając w to zobowiązań z tytułu redyskonta. O przeznaczeniu części zysków kasy na fundusze oraz o sposobie lokowania funduszów stanowi statut lub uchwała rady kasy.

(2) Fundusz emerytalny powinien być osobno administrowany.

Łączenie się kas oszczędności (do art. 46—54).

§ 38. (1) Spory pomiędzy związkami założycielskimi co do sposobu i warunków połączenia się kas oszczędności rozstrzyga władza nadzorcza. W szczególności władza nadzorcza ustali ostateczny rozrachunek z tytułu połączenia się kas, jeżeli rozrachunek ten nie zostanie między zainteresowanymi związkami założycielskimi uzgodniony, i określi sumę dopłaty związku założycielskiego na pokrycie strat kasy.

(2) Władza nadzorcza może zarządzić, o ile uzna to za konieczne dla ustalenia ostateczne-

go rozrachunku między związkami założycielskimi, aby wszystkie aktywa i pasywa każdej z połączonych kas oszczędności, bądź też niektóre z nich były zarządzane oddzielnie nawet po upływie okresu, wskazanego w art. 51.

Likwidacja kasy oszczędności (do art. 55—65).

§ 39. (1) Datę otwarcia likwidacji ustala władza nadzorcza w decyzji, zarządzającej likwidację lub zatwierdzającej uchwałę organu stanowiącego związku założycielskiego o likwidacji kasy.

(2) Decyzję władzy nadzorczej, zarządzającej lub zatwierdzającej likwidację kasy, należy ogłosić w dzienniku urzędowym właściwego województwa, w organie prasowym związku kas oszczędności oraz w sposób, przewidziany dla ogłoszeń kasy.

§ 40. Likwidatorzy przejmują sprawy kasy na podstawie bilansu, sporządzonego na dzień otwarcia likwidacji. Z dniem otwarcia likwidacji ustaje działalność organów kasy, a kierownictwo jej sprawami przechodzi na likwidatorów. Dokumenty, mocą których kasa w likwidacji zaciąga zobowiązania wobec osób trzecich, powinny być podpisywane przez dwóch likwidatorów, bądź przez jednego likwidatora i pracownika kasy, upoważnionego przez likwidatorów do podpisywania za kasę w likwidacji.

§ 41. Plan przeprowadzenia likwidacji kasy powinni likwidatorzy przedłożyć do zatwierdzenia związkowi kas oszczędności w ciągu 6 miesięcy od daty otwarcia likwidacji.

§ 42. Jeżeli fundusze kasy nie wystarczają na pokrycie zobowiązań z tytułu wkładów oszczędnościowych, związek założycielski powinien dostarczyć potrzebnych funduszów w ciągu roku od daty pierwszego ogłoszenia o likwidacji; fundusze, potrzebne do zaspokojenia innych zobowiązań kasy, za które związek założycielski zgodnie ze statutem kasy ponosi odpowiedzialność, powinny być dostarczone w terminie, wskazanym przez władzę nadzorczą.

§ 43. (1) Fundusze potrzebne na zaspokojenie wierzycieli kasy, którzy po odbiór swych wierzytelności nie zgłosili się do chwili zamknięcia postępowania likwidacyjnego, powinny być złożone do depozytu sądowego na rzecz tych wierzycieli. Sumy, nie podjęte przez wierzycieli, przypadają po przedawnieniu wierzytelności na rzecz związku założycielskiego.

(2) O przeprowadzeniu likwidacji likwidatorzy zawiadamiają związek założycielski i składają sprawozdanie związkowi kas oszczędności. Po stwierdzeniu prawidłowego przeprowadzenia likwidacji likwidatorzy powinni wnieść o wykreślenie kasy z rejestru handlowego, po czym władza nadzorcza, bądź organ stanowiący związku założycielskiego odwołuje likwidatorów.

Nadzór państwowy (do art. 71 — 73).

§ 44. (1) Nadzór państwowy nad kasami oszczędności sprawuje Minister Skarbu, działający w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych.

(2) W granicach, zleconych w rozporządzeniu niniejszym i w rozporządzeniu Ministra Skarbu z dnia 8 lipca 1936 r., wydanym w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych o związkach komunalnych kas oszczędności (Dz. U. R. P. Nr 56, poz. 410), bezpośredni nadzór nad kasami sprawuje właściwy związek kas oszczędności. Kasy oszczędności powinny się zwracać do władzy nadzorczej, jak również do Ministra Skarbu za pośrednictwem związku kas oszczędności.

(3) Władza nadzorcza może przy poszczególnych kasach oszczędności mianować komisarza rządowego i jego zastępcę, określając zarazem jego prawa, obowiązki oraz wysokość wynagrodzenia.

§ 45. (1) W razie stwierdzenia, że działalność kasy oszczędności jest sprzeczna z prawem lub statutem, bądź jest szkodliwa dla interesu publicznego, władza nadzorcza może zawiesić w czynnościach lub rozwiązać organa kasy, jak również zawieszać w czynnościach poszczególnych członków organów kasy oszczędności. Rozwiązanie rady kasy powoduje rozwiązanie komisji, wybranych przez radę.

(2) Władza nadzorcza mianuje w miejsce rozwiązanych lub zawieszonych w czynnościach organów kasy zarząd tymczasowy na koszt kasy lub związku założycielskiego.

(3) W przypadkach nagłych i koniecznych władza nadzorcza oraz związek kas oszczędności może do czasu mianowania tymczasowego zarządu, bądź powołania nowego składu dyrekcji powierzyć prowadzenie kasy oszczędności wyznaczonym przez siebie osobom na koszt kasy.

(4) Władza nadzorcza może uchylać lub zawieszać uchwały i zarządzenia organów kasy, naruszające prawo lub statut, albo szkodliwe dla interesu publicznego lub interesu kasy.

§ 46. (1) Minister Skarbu w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych może spełniać kontrolę nad kasami oszczędności niezależnie od kontroli, wykonywanej przez związki kas oszczędności. Koszty tej kontroli ponoszą kasy oszczędności w wysokości, ustalonej corocznie przez Ministra Skarbu. Z sum tych w szczególności pokrywane będą wydatki, związane z delegowaniem na kontrolę osób przez Ministra Skarbu i Ministra Spraw Wewnętrznych.

(2) Związki kas oszczędności przeprowadzają przynajmniej raz w roku rewizję, kontrolę lub inspekcję każdej z kas, położonych na terenie ich działania, przy czym sposób i formę dokonywania tych czynności określą regulaminy, ustalone przez związki kas oszczędności, a zatwierdzone przez władzę nadzorczą. Od obowiązku tego zwolnione są związki kas oszczędności w odniesieniu do tych kas, w których rewizję w danym roku przeprowadziła władza nadzorcza.

Przepisy przejściowe i końcowe (do art. 89 — 96).

§ 47. Na obszarze województwa śląskiego związki samorządowe celem wspólnego założenia kasy oszczędności tworzą związki na podstawie pruskiej ustawy o związkach celowych z dnia 19 lipca 1911 r. (Zb. ust. pr. str. 115).

§ 48. (1) Statuty kas oszczędności powinny być uzgodnione z przepisami rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 października 1934 r. o komunalnych kasach oszczędności (Dz. U. R. P. Nr 95, poz. 860) oraz z przepisami rozporządzenia niniejszego i przesłane do dnia 1 lipca 1937 r. związkowi kas oszczędności do zatwierdzenia.

(2) W ciągu dwóch miesięcy od daty zatwierdzenia statutów kasy oszczędności powinny się zorganizować, w szczególności dostosować skład organów kasy do obowiązujących przepisów. W powyższym terminie kasy powinny przedstawić związkowi kas oszczędności urzędujących bądź nowo powołanych dyrektorów zarządzających do zatwierdzenia.

§ 49. Przyjęty przez związek założycielski przed dniem wejścia w życie rozporządzenia niniejszego zakres odpowiedzialności za zobowiązania kasy nie może być zmniejszony i pozostaje nadal w mocy.

§ 50. Jeżeli herb województwa bądź herb związku założycielskiego nie został jeszcze zatwierdzony lub nadany w sposób, przewidziany w art. 1 rozporządzenia, o którym mowa w § 5 rozporządzenia niniejszego, do czasu zatwierdzenia tegoż herbu kasa oszczędności używa pieczęci bez herbu.

§ 51. Kasy oszczędności powinny w ciągu trzech lat od daty wejścia w życie rozporządzenia niniejszego dostosować sposób lokowania funduszów zasobowych i emerytalnych do przepisów art. 27 ust. (1).

§ 52. W rozporządzeniu Ministra Skarbu z dnia 8 lipca 1936 r., wydanym w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych o związkach komunalnych kas oszczędności (Dz. U. R. P. Nr 56, poz. 410) § 4 ust. (1) pkt 1) otrzymuje brzmienie: „1) zatwierdzanie zmian statutów kas oszczędności".

§ 53. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu: *E. Kwiatkowski*
Minister Spraw Wewnętrznych: *Sławoj Składkowski*
Minister Sprawiedliwości: *W. Grabowski*

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 5 kwietnia 1937 r. Nr 25, poz. 173).

285

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 18 marca 1937 r.

o uiszczaniu należności podatkowych papierami wartościowymi.

Na podstawie art. 1 ustawy z dnia 10 marca 1932 r. o spłacie zaległości podatkowych oraz zaległych składek i opłat na rzecz niektórych publicznoprawnych instytucji ubezpieczeń (Dz. U. R. P. z 1935 Nr 50, poz. 336) oraz w związku z postanowieniami: art. 36 ustawy o wykonaniu reformy rolnej (Dz. U. R. P. z 1933 r. Nr 31, poz. 265), art. 7 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 5 września 1933 r. o wypuszczeniu pożyczki wewnętrznej (Dz. U. R. P. Nr 67, poz. 503) i art. 10 dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 14 stycznia 1936 r. o konwersji państwowych pożyczek wewnętrznych (Dz. U. R. P. Nr 3, poz. 10) zarządzam co następuje:

§ 1. Należności w państwowych podatkach: gruntowym, od nieruchomości, przemysłowym, dochodowym (Dz. I), dochodowym (Dz. II) pobieranym na podstawie art. 45 ustawy o państwowym podatku dochodowym, wojskowym, majątkowym, nadzwyczajnej daninie majątkowej, daninie lasowej oraz w grzywnach, wymierzonych przez władze skarbowe za naruszenie przepisów na podstawie ordynacji podatkowej (Dz. U. R. P. z 1936 r. Nr 14, poz. 134) lub innych przepisów, odnoszących się do wyżej wymienionych podatków — wraz z dodatkami państwowymi i odsetkami oraz odsetkami ulgowymi mogą być spłacane następującymi papierami wartościowymi:

a) w całości — należności powstałe przed dniem 1 stycznia 1933 r., a w częściach przypadających na rzecz Skarbu Państwa — należności powstałe w czasie od dnia 1 stycznia 1933 r. do dnia 31 marca 1934 r.:

1) 3% państwową rentą ziemską I i II serii,

2) złotymi 4½% listami zastawnymi Państwowego Banku Rolnego lub świadectwami depozytowymi Państwowego Banku Rolnego, wydanymi wzamian tych listów,

3) skryptami dłużnymi Skarbu Państwa, wystawionymi na podstawie art. 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 30 kwietnia 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr 42, poz. 374);

b) w częściach, przypadających na rzecz Skarbu Państwa — należności powstałe przed dniem 1 kwietnia 1934 r.:

1) 5% pożyczką konwersyjną z r. 1924,

2) 5% kolejową pożyczką konwersyjną z r. 1926,

3) 3% premiową pożyczką inwestycyjną,

4) 6% pożyczką wewnętrzną (6% pożyczką narodową),

5) 4% pożyczką konsolidacyjną.

§ 2. Należności w podatkach: spadkowym i od darowizn wraz z dodatkiem państwowym oraz należnymi odsetkami i odsetkami ulgowymi mogą być spłacane:

a) powstałe przed dniem 1 kwietnia 1934 r.:

1) 3% państwową rentą ziemską I i II serii,

2) złotymi $4^{1}/_{2}$% listami zastawnymi Państwowego Banku Rolnego,

3) skryptami dłużnymi Skarbu Państwa, wystawionymi na podstawie art. 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 30 kwietnia 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr 42, poz. 374),

4) 5% pożyczką konwersyjną z r. 1924,

5) 5% kolejową pożyczką konwersyjną z r. 1926,

6) 3% premiową pożyczką inwestycyjną,

7) 4% pożyczką konsolidacyjną;

b) powstałe po dniu 31 marca 1934 r. — 4% pożyczką konsolidacyjną, lecz nie więcej niż 25.000 zł na poczet należności poszczególnego płatnika;

c) bez względu na czas powstania należności — 6% pożyczką wewnętrzną (6% pożyczką narodową).

§ 3. 1) Posiadacze obligacyj 3% państwowej renty ziemskiej I i II serii, którzy wykażą, że oni lub ich spadkodawcy otrzymali je tytułem wynagrodzenia za nieruchomości przymusowo od nich wykupione lub też jako spłatę ich wierzytelności w wyniku przeprowadzonego przez sąd rozdziału wynagrodzenia, mogą spłacać tymi obligacjami należności z tytułu wymienionych w § 1 podatków wraz z dodatkami państwowymi i odsetkami oraz odsetkami ulgowymi również powstałe po dniu 31 marca 1934 r. do wysokości połowy tych należności przy jednoczesnej spłacie drugiej połowy w gotówce. Należności w podatkach spadkowym i od darowizn, wymienione w § 2, osoby te mogą spłacać obligacjami 3% państwowej renty ziemskiej I i II serii w całości bez względu na czas powstania tych należności.

2) Przepisy poprzedniego ustępu mają odpowiednie zastosowanie do posiadaczy złotych $4^{1}/_{2}$% listów zastawnych Państwowego Banku Rolnego, którzy wykażą, że oni lub ich spadkodawcy otrzymali te listy tytułem wynagrodzenia za grunty sprzedane z parcelacji od nabywców, którym zostały udzielone pożyczki w tych listach.

§ 4. 1) Spłata należności podatkowych papierami wartościowymi (§§ 1 — 3) jest dopuszczalna tylko w razie jednoczesnego uiszczenia gotówką: należnych kosztów egzekucyjnych, dodatków nie na rzecz Skarbu Państwa oraz odsetek i odsetek ulgowych należnych od tych dodatków nie na rzecz Skarbu Państwa.

2) W przypadkach, w których papierami wartościowymi może być uiszczona tylko część należności podatkowej wraz z dodatkami państwowymi i odsetkami bądź odsetkami ulgowymi, przypadająca na rzecz Skarbu Państwa — spłata papierami wartościowymi jest dopuszczalna tylko w razie jednoczesnego uiszczenia gotówką pozostałej części należności nie przypadającej na rzecz Skarbu Państwa (dodatki i udziały niepaństwowe) oraz kosztów egzekucyjnych.

§ 5. 1) Papiery wartościowe będą przyjmowane na spłatę należności podatkowych według ich imiennej wartości.

2) Będą przyjmowane tylko papiery wartościowe zaopatrzone we wszystkie kupony z niezapadłymi terminami płatności.

3) Imienna wartość obligacyj, które płatnik chce złożyć na pokrycie należności podatkowej, nie może przekraczać kwoty należności podatkowej wraz z dodatkami państwowymi, odsetkami i odsetkami ulgowymi, a jeżeli tylko część należności może być spłacona papierami wartościowymi, to tylko tej części. Przy uiszczaniu należności podatkowych skryptami dłużnymi Skarbu Państwa (§ 1 lit. a p. 3 i § 2 lit. a p. 3) mają zastosowanie postanowienia rozporządzenia Ministra Skarbu z dn. 18 marca 1937 r., wydanego w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa i Reform Rolnych w sprawie zaliczania na poczet należności podatkowych skryptów dłużnych Skarbu Państwa (Dz. U. R. P. Nr 27, poz. 198).

4) Wartość bieżącego kuponu po dzień przyjęcia obligacyj na spłatę należności podatkowej zalicza się na poczet spłacanej należności, przy czym tę wartość traktuje się jako wpłatę gotówkową.

5) Prawo do spłaty należności podatkowej papierami wartościowymi przysługuje nie tylko przy uiszczaniu całej należności, ale również i części należności pod warunkiem jednakże równoczesnego uiszczenia stosunkowej części w gotówce (§ 4).

6) Umorzenie części należności na podstawie art. 123 i 213 ordynacji podatkowej (Dz. U. R. P. z 1936 r. Nr 14, poz. 134), bądź na podstawie ustawy z dnia 10 marca 1932 r. o spłacie zaległości podatkowych oraz zaległych składek i opłat na rzecz niektórych publicznoprawnych instytucji ubezpieczeń (Dz. U. R. P. z 1935 r. Nr 50, poz. 336), bądź innych analogicznych przepisów i wydanych na ich podstawie rozporządzeń pod warunkiem zapłaty reszty w okre-

ślonym terminie pozbawia płatnika prawa uiszczenia reszty należności papierami wartościowymi z wyjątkiem tych przypadków, gdy w postanowieniu o umorzeniu wyraźnie dopuszczono możność spłaty reszty należności lub jej części papierami wartościowymi. Przepis ten nie narusza uprawnień płatników, wynikających z § 10 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 15 kwietnia 1935 r. (Dz. U. R. P. Nr 29, poz. 225) co do możności dokonywania wpłat na poczet odroczonych w myśl § 4 tegoż rozporządzenia zaległości podatkowych obligacjami 6% pożyczki wewnętrznej (6% pożyczki narodowej) i 5% pożyczki konwersyjnej z 1924 r.

7) Obligacje 6% pożyczki wewnętrznej (6% pożyczki narodowej) będą przyjmowane tylko:

a) od pierwonabywców tych obligacji,

b) od osób, które nabyły te obligacje na zasadzie formalnego przelewu w myśl obowiązujących przepisów o obrocie obligacjami tej pożyczki,

c) od osób, które wykazały, że obligacje otrzymały tytułem spadku lub legatu po osobie wymienionej w obligacji.

8) Skrypty dłużne Skarbu Państwa (§ 1 lit. a p. 3 i § 2 lit. a p. 3) przyjmowane będą na spłatę należności podatkowych od osób, które wykażą, że one lub ich spadkodawcy otrzymały te skrypty tytułem wynagrodzenia za grunty przymusowo wykupione lub przejęte na własność Skarbu Państwa.

9) Należności podatkowe, wymienione w §§ 1 — 3, a przypadające na rzecz Skarbu Śląskiego, traktuje się przy spłacie papierami wartościowymi na równi z należnościami na rzecz Skarbu Państwa.

10) Dla oceny, czy należność podatkowa powstała w terminie wskazanym w §§ 1 — 3, miarodajna jest data płatności należności podatkowej po dokonaniu wymiaru tej należności. Odroczenie płatności lub rozłożenie należności na raty nie zmienia daty powstania należności.

§ 6. 1) Do nadpłat, powstałych z uiszczeń należności podatkowych w całości lub w części papierami wartościowymi, mają zastosowanie przepisy art. 125 ordynacji podatkowej (Dz. U. R. P. z 1936 r. Nr 14, poz. 134)—z tym jednakże, że w obliczonej kwocie nadpłaty powinna się mieścić odpowiednia część z uiszczenia dokonanego gotówką w myśl § 4 rozporządzenia niniejszego oraz, że kwota nadpłaty w papierach wartościowych może być zarachowana tylko na pokrycie takich należności podatkowych, które w myśl rozporządzenia niniejszego mogą być uiszczane papierami wartościowymi. W braku takich należności podlegająca zwrotowi kwota nadpłaty będzie zwrócona w papierach wartościowych tego samego rodzaju, jakimi było dokonane uiszczenie, wraz ze wszystkimi bieżącymi w dniu zwrotu papierów kuponami.

2) Zarachowanie nadpłaty w całości lub w części na inne należności podatkowe płatnika może być dokonane jedynie przy zachowaniu przepisów § 4 rozporządzenia niniejszego. Jeżeli podlegająca zarachowaniu w myśl ust. 1) w gotówce część nadpłaty wraz z przysługującym płatnikowi na podstawie art. 125 § 2 ordynacji podatkowej (Dz. U. R. P. z 1936 r. Nr 14, poz. 134) oprocentowaniem jest nie wystarczająca na pokrycie tej części innej należności, która w myśl § 4 rozporządzenia niniejszego powinna być uiszczona w gotówce, należy wezwać płatnika, aby w terminie 14-dniowym wpłacił gotówką odpowiednią sumę i zawiadomić go, że w razie niewpłacenia tej sumy w wymienionym terminie na jej pokrycie zostanie sprzedana za pośrednictwem maklera giełdowego odpowiednia część papierów wartościowych.

3) W przypadkach, gdy płatnik posiada tylko należności podatkowe, które nie mogą być pokryte papierami wartościowymi, przypadające do zwrotu wskutek nadpłaty papiery wartościowe podlegają zajęciu i zrealizowaniu na dobro tych należności w myśl obowiązujących przepisów egzekucyjnych.

4) W przypadkach zwrotu nadpłaty papierami wartościowymi wartość bieżącego kuponu do ostatniego dnia okresu, za który płatnikowi przysługuje oprocentowanie nadpłaty w myśl art. 125 § 2 ordynacji podatkowej, podlega potrąceniu z kwoty tego oprocentowania. Gdyby ta kwota nie wystarczała, odpowiednią różnicę winien płatnik uiścić w gotówce. Kwota nadpłaty mniejsza od najmniejszego odcinka obligacyj danego rodzaju papierów wartościowych podlega zwrotowi w gotówce.

§ 7. 1) Dotychczasowe przywileje podatkowe, nadane obligacjom 5% państwowej renty ziemskiej serii I ustawą z dnia 28 grudnia 1925 r. (Dz. U. R. P. z 1926 r. Nr 1, poz. 1) z uwzględnieniem ustaw z dnia 28 marca 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr 31, poz. 265 i Nr 32, poz. 277), zmienionych rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 października 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr 94, poz. 843), zachowują swą moc zgodnie z przepisami art. 17 dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 14 stycznia 1936 r. o konwersji pożyczek państwowych (Dz. U. R. P. Nr 3, poz. 10) do dnia 15 maja 1937 r. Do tych obligacji przepisy rozporządzenia niniejszego, odnoszące się do kuponów, nie mają zastosowania.

2) Rozporządzenie niniejsze nie narusza przywileju przysługującego Bonom Funduszu Inwestycyjnego w myśl art. 7 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr 85, poz. 636) i § 5 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 10 listopada 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr 89, poz. 694).

§ 8. 1) Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

2) Równocześnie traci moc obowiązującą rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 7 grudnia 1934 r. o przyjmowaniu złotych 4½% listów zastawnych Państwowego Banku Rolnego serii I na spłatę zaległości podatkowych (Dz. U. R. P. Nr 109, poz. 965).

Minister Skarbu: *E. Kwiatkowski*

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 8 kwietnia 1937 r. Nr 27, poz. 197).

286

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 18 marca 1937 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa i Reform Rolnych w sprawie zaliczania na poczet należności podatkowych skryptów dłużnych Skarbu Państwa.

Na podstawie art. 1 ustawy z dnia 10 marca 1932 r. o spłacie zaległości podatkowych oraz zaległych składek i opłat na rzecz niektórych publicznoprawnych instytucji ubezpieczeń (Dz. U. R. P. z r. 1935 Nr 50, poz. 336) zarządza się co następuje:

§ 1. Podatnicy, którzy chcą spłacić w myśl rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 18 marca 1937 r. o uiszczaniu należności podatkowych papierami wartościowymi (Dz. U. R. P. Nr 27, poz. 197) należności podatkowe skryptami dłużnymi Skarbu Państwa, wydanymi na podstawie art. 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 30 kwietnia 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr 42, poz. 374), mogą — jeżeli wartość nominalna skryptu dłużnego, po potrąceniu wypłaconych i zapadłych rat, przekraczać będzie sumę należności podatkowej podlegającej spłacie papierami wartościowymi — uzyskać w Ministerstwie Rolnictwa i Reform Rolnych w zamian posiadanego skryptu dłużnego dwa skrypty zamienne: jeden na sumę odpowiadającą wysokości należności podatkowej podlegającej spłacie papierami wartościowymi, drugi na pozostałą sumę, po potrąceniu kosztów sporządzenia nowych skryptów dłużnych, wynoszących po 15 zł za każdy zamienny skrypt dłużny.

§ 2. 1) Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

2) Równocześnie traci moc obowiązującą rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 15 grudnia 1932 r. wydane w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa i Reform Rolnych o zaliczaniu na poczet zaległości podatkowych wynagrodzenia za grunty przymusowo wykupione oraz przejęte na własność Państwa tudzież o przyjmowaniu na spłatę zaległości podatkowych obligacyj 5% państwowej renty ziemskiej i skryptów dłużnych Skarbu Państwa (Dz. U. R. P. z 1933 r. Nr 1, poz. 7).

Minister Skarbu: *E. Kwiatkowski*

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 8 kwietnia 1937 r. Nr 27, poz. 198).

287

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 26 marca 1937 r.

w sprawie rozciągnięcia na Protektorat Zanzibaru postanowień traktatu handlowego i nawigacyjnego między Rzecząpospolitą Polską a Zjednoczonym Królestwem Wielkiej Brytanii i Irlandii, podpisanego w Warszawie dnia 26 listopada 1923 r.

Podaje się niniejszym do wiadomości, że, na podstawie art. VIII traktatu handlowego i nawigacyjnego między Rzecząpospolitą Polską a Zjednoczonym Królestwem Wielkiej Brytanii i Irlandii, podpisanego w Warszawie dnia 26 listopada 1923 r. (Dz. U. R. P. z 1924 r. Nr 57, poz. 582) i zgodnie z notą Ambasadora Jego Brytyjskiej Mości w Warszawie z dnia 29 grudnia 1936 r., postanowienia powyższego traktatu zostają rozciągnięte na Protektorat Zanzibaru.

Minister Spraw Zagranicznych: *Beck*

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 5 kwietnia 1937 r. Nr 25, poz. 174).

288
ZARZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 23 marca 1937 r.

w sprawie ustalenia terminu do składania podań o zastosowanie ulg, wynikających z art. 5 dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 listopada1935 r. o ulgach w spłacie kredytów, udzielonych na podstawie rozporządzenia Prezydenta Rzeczy pospolitej z dnia 22 kwietnia 1927 r. o rozbudowie miast.

Na podstawie art. 5 i 6 dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 listopada 1935 r. o ulgach w spłacie kredytów, udzielonych na podstawie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 kwietnia 1927 r. o rozbudowie miast (Dz. U. R. P. Nr 86, poz. 530) zarządzam, co następuje:

Gminy miejskie, spółdzielnie mieszkaniowe, spółdzielnie mieszkaniowo-budowlane i instytucje społeczno-humanitarne, zamierzające skorzystać z ulg. wynikających z art. 5 wyżej przytoczonego dekretu, powinny złożyć podania do Banku Gospodarstwa Krajowego najpóźniej do dnia 1 czerwca 1937 roku; podania złożone po tym terminie nie będą rozpatrywane.

Minister Skarbu:
(—) *E. Kwiatkowski.*

(Przedruk z „Monitora Polskiego" z dnia 1 kwietnia 1937 r. Nr 74, poz. 107).

289
OBWIESZCZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 23 marca 1937 r.

o wartości jednego grama czystego złota.

Na podstawie art. 36 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 12 czerwca 1934 r. o wierzytelnościach w walutach zagranicznych (Dz. U. R. P. Nr. 59, poz. 509) oraz rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 3 sierpnia 1934 r. w sprawie obliczania i ogłaszania wartości złota (Dz. U. R. P. Nr. 72, poz. 694) — ustalam na miesiąc kwiecień 1937 r. wartość jednego grama czystego złota na pięć złotych 92,44 grosza.

Minister Skarbu:
(—) ***E. Kwiatkowski.***

(Przedruk z „Monitora Polskiego" z dnia 31 marca 1937 r. Nr 73, poz. 106).

290
OBWIESZCZENIE MINISTRA PRZEMYSŁU I HANDLU

w prozumieniu z Ministrami: Skarbu oraz Rolnictwa i Reform Rolnych

z dnia 25 marca 1937 r.

o wykazie organizacyj, uprawnionych do otrzymywania i wydawania zaświadczeń eksportowych, przewidzianych w § 6 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 12 marca 1937 r., w porozumieniu z Ministrami: Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i Reform Rolnych w sprawie zwrotu cła przy wywozie za granicę nasion roślin strączkowych oraz grochu polerowanego.

W myśl § 6 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 12 marca 19z7 r., w porozumieniu z Ministrami: Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i Reform Rolnych, w sprawie zwrotu cła przy wywozie za granicę nasion roślin strączkowych oraz grochu polerowanego (Dz. U. R. P. Nr 19, poz. 126) podaje się do wiadomości, iż przewidziane w § 1 wyżej wymienionego rozporządzenia zaświadczenia eksportowe Ministerstwa Przemysłu i Handlu będą wydawane za pośrednictwem Związku Eksporterów Zboża Rzeczypospolitej Polskiej w Poznaniu, pod warunkiem stosowania kontroli nad ilością wywożonych za granicę nasion roślin strączkowych oraz grochu polerowanego.

Minister Przemysłu i Handlu:
(—) ***Antoni Roman.***

(Przedruk z „Monitora Polskiego" z dnia 3 kwietnia 1937 r. Nr 76, poz. 110).

291
OBWIESZCZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 2 kwietnia 1937 r.

o zmianie obwieszczenia z dnia 15 maja 1936 r. w sprawie specjalnej kontroli wywozu towarów z polskiego obszaru celnego do Bułgarii, Jugosławii, Rumunii, Turcji i Węgier.

Na podstawie § 56 ust. 8 i § 62 ust. 6 przepisów wykonawczych z dnia 9 października 1934 r. do prawa celnego (Dz. U. R. P. Nr 90, poz. 820) w brzmieniu ustalonym rozporządzeniem z dnia 7 października 1935 r. (Dz. U. R. P.

Nr 77, poz. 481), podaje się do wiadomości co następuje:

§ 1.

W tytule i tekście obwieszczenia Ministra Skarbu z dnia 15 maja 1936 r. w sprawie specjalnej kontroli wywozu towarów z polskiego obszaru celnego do Bułgarii, Jugosławii, Rumunii, Turcji i Węgier (Monitor Polski Nr 119 z dnia 22 maja 1936 r. poz. 215), w brzmieniu ustalonym obwieszczeniem Ministra Skarbu z dnia 16 lutego 1937 r. o zmianie obwieszczenia z dnia 15 maja 1936 r. (Monitor Polski Nr 43 z dn. 23.II. 1937 r. poz. 59) skreśla się słowo „Jugosławii".

§ 2.

Obwieszczenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 15 kwietnia 1937 r.

Za Ministra Skarbu:
Dyrektor Departamentu
(—) St. Fr. Królikowski

292

OBWIESZCZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 2 kwietnia 1937 r.

w sprawie kontroli specjalnej obrotu towarowego polsko - jugosłowiańskiego.

Na podstawie § 48 ust. 11, § 56 ust. 8 i § 62 ust. 6 przepisów wykonawczych z dnia 9 października 1934 r. do prawa celnego (Dz. U. R. P. Nr 90, poz. 820) w brzmieniu ustalonym rozporządzeniem z dnia 7 października 1935 r. (Dz. U. R. P. Nr 77, poz. 481), podaje się do wiadomości co następuje:

§ 1.

Obrót towarami, pochodzącymi z polskiego obszaru celnego i towarami, pochodzącymi z Jugosławii, między polskim obszarem celnym a Jugosławią podlega kontroli specjalnej, przewidzianej w §§ 48 ust. 11, 56 ust. 8 i 62 ust. 6 przepisów wykonawczych do prawa celnego (Dz. U. R. P. Nr 77, poz. 481).

§ 2.

W celu wykonania tej kontroli przy odprawie celnej (ostatecznej, jak też warunkowej, dotyczącej obrotu uszlachetniającego), czynnego lub biernego i obrotu reparacyjnego czynnego lub biernego towarów, pochodzących z Jugosławii a przywożonych do polskiego obszaru celnego, jak również towarów, pochodzących z polskiego obszaru celnego, a wywożonych do Jugosławii, wymagane będzie od stron przedstawienie:

a) przy odprawie przywozowej — świadectw rozrachunkowych według załączonego wzoru Nr 1,
b) przy odprawie wywozowej — świadectw rozrachunkowych według załączonego wzoru Nr 2.

§ 3.

Świadectwa rozrachunkowe wystawiane będą na polskim obszarze celnym przez Polski Instytut Rozrachunkowy.

§ 4.

Obwieszczenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 15 kwietnia 1937 r.

Za Ministra Skarbu:
Dyrektor Departamentu
(—) St. Fr. Królikowski

Polski Instytut Rozrachunkowy

Wzór Nr 1

I

Seria ....

nr ....

ŚWIADECTWO ROZRACHUNKOWE

na przywóz z ....

Stosownie do obwieszczenia Ministra Skarbu z dnia 2 kwietnia 1937 r. (Monitor Polski nr 000, poz. 00), stwierdza się że firma..
(nazwa i dokładny adres)

sprowadzająca ostatecznie / warunkowo z..

od firmy ....
(nazwa i dokładny adres)

wyszczególniony niżej towar, wypełniła warunki przewidziane dla specjalnej kontroli obrotu towarowego polsko-..

1	2	3	4		5	6
Pozycja taryfy celnej	Nazwa towaru	Wymiarowa ilość sztuk, tuzinów, par itp.	Waga fakturowa w kg.		Wartość wg faktury	Warunki płatności
			brutto	netto		

Świadectwo niniejsze ważne jest dla urzędu celnego od dnia wydania do końca następnego miesiąca kalendarzowego i służy do jednorazowej odprawy celnej, przy czym najpóźniej w ostatnim dniu ważności towar powinien być zgłoszony do odprawy. Świadectwo niniejsze nie zwalnia od obowiązku przedstawienia innych dokumentów, wymaganych przez przepisy celne i inne.

M. P.

Polski Instytut Rozrachunkowy

....

Niniejsze świadectwo wydane zostało na podstawie złożonej przez wyżej wymienioną firmę deklaracji z dnia.. nr..................

...., dnia..19... r.
(miejscowość)

Podpis

M. P.
instytucji
wydającej
świadectwo

II

ODCINEK KONTROLNY

Seria ...., dnia ....

nr ....

Do
Polskiego Instytutu Rozrachunkowego
w Warszawie

Urząd Celny w ....

stwierdza, że w dniu ....

odprawił ostatecznie[1]) / warunkowo w przywozie z ....

wg zgłoszenia celnego nr.................... wyszczególniony niżej towar:

Pozycja taryfy celnej[2])	Nazwa towaru	Waga lub ilość wymiarowa

M. P. Podpis urzędnika celnego

---

[1]) niepotrzebne skreślić
[2]) należy podać pozycję i punkt (bez liter i uwag).

I

Wzór Nr 2

Polski Instytut Rozrachunkowy

Seria ....

nr ....

ŚWIADECTWO ROZRACHUNKOWE

na wywóz do...

Stosownie do obwieszczenia Ministra Skarbu z dnia 2 kwietnia 1937 r. (Monitor Polski nr 00, poz. 00) stwierdza się, że firma ....

(nazwa i dokładny adres)

wywożąca $\frac{\text{ostatecznie}}{\text{warunkowo}}$ do ....

dla firmy ....

nazwa i dokładny adres)

wyszczególniony niżej towar, wypełniła warunki przewidziane dla specjalnej kontroli obrotu towarowego polsko-..

1	2	3		4	5
Nazwa towaru	Wymiarowa ilość sztuk	Waga fakturowa w kg.		Wartość wg faktury	Warunki płatności
		brutto	netto		

Świadectwo niniejsze ważne jest dla urzędu celnego od dnia wydania do końca następnego miesiąca kalendarzowego i służy do jednorazowej odprawy celnej, przy czym najpóźniej w ostatnim dniu ważności towar winien być zgłoszony do odprawy. Świadectwo niniejsze nie zwalnia od obowiązku przedstawienia innych dokumentów, wymaganych przez przepisy celne i inne.

M. P. Polski Instytut Rozrachunkowy

....

Niniejsze świadectwo wydane zostało na podstawie złożonej przez wyżej wymienioną firmę deklaracji z dnia.. nr....................

...., dnia..............................

(miejscowość)

M. P.
instytucji
wydającej
świadectwo

Podpis:

....

Towar wywieziono za granicę dnia ....

II

ODCINEK KONTROLNY

.............................., dnia ....

Seria ....

nr ....

Do
POLSKIEGO INSTYTUTU
ROZRACHUNKOWEGO

w Warszawie

Urząd Celny w ....

odprawił $\frac{\text{ostatecznie}^{1)}}{\text{warunkowo}}$ w wywozie do ....

....

według zgłoszenia celnego nr .... wyszczególniony niżej towar:

Nazwa towaru	Waga lub ilość wymiarowa

M. P.

Podpis urzędnika celnego

[1]) niepotrzebne skreślić

III

ODCINEK DLA EKSPORTERA

.............................., dnia ....

Seria

nr

Ważne tylko dla celów kontroli obrotu towarowego polsko-..............................
....

Urząd Celny w ....

odprawił $\frac{\text{ostatecznie}^{1)}}{\text{warunkowo}}$ w wywozie do ....

....

według zgłoszenia celnego nr .... wyszczególniony niżej towar:

Nazwa towaru	Waga lub ilość wymiarowa

M. P.

Podpis urzędnika celnego

[1]) niepotrzebne skreślić

293

WYKŁADNIA

ustawy o opłatach stemplowych, ustalona przez Ministerstwo Skarbu.

Skrót: u. o. s. — ustawa o opłatach stemplowych z dnia 1 lipca 1926 r. (Dz. U. R. P. z 1935 r. Nr. 64, poz. 404);

r. w. s.—rozporządzenie wykonawcze z dnia 10 października 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 99, poz. 842).

Nr 491 do (art. 7, 10, 58 U. O. S.) Ministerstwo Skarbu, powołując się na wykładnię Nr 310, ogłoszoną w Nr 11 Dz. Urz. z 1931 r. (w brzmieniu sprostowania, ogłoszonego w Nr 17, poz. 268 z 1931 r.) dotyczącą umów sprzedaży nieruchomości, położonych na obszarze, na którym obowiązuje kodeks cywilny niemiecki, a obciążonych długiem rentowym, unormowanym jedną z pięciu ustaw pruskich, które wymienia ustęp 1 powołanej wykładni, zarządza w związku z art. 10 ust. 8 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 października 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr 94, poz. 842), że wartość obciążenia długiem rentowym należy wliczać do podstawy wymiaru opłaty stemplowej od pisma, stwierdzającego umowę sprzedaży, w kwocie równającej się iloczynowi z pomnożenia renty rocznej **przez 20.**

Powyższą zasadę należy stosować do pism, stwierdzających umowę sprzedaży, sporządzonych, począwszy od dnia 15 kwietnia 1937 r.

Ministerstwo Skarbu zarządza na podstawie art. 123 i 213 ordynacji podatkowej stosowanie powyższej zasady również po dniu 28 października 1937 r., do którego to dnia obowiązuje powołany wyżej art. 10 ust. 8, jeśli przed tym nie zostanie wydane w sprawie niniejszej nowe zarządzenie (L. D. V. 44241/5/37).

294

OKÓLNIK MINISTERSTWWA SKARBU

z dnia 24 marca 1937 r.

L. B. P. 3161/37

o zakazie zbiórek na cele społeczne w lokalach urzędowych.

Do

Departamentów i Biur Ministerstwa Skarbu, Prokuratorii Generalnej R. P., Komendy Straży Granicznej, Państwowego Urzędu Kontroli Ubezpieczeń, Państwowego Zakładu Emerytalnego, Rady Spółdzielczej, Urzędu Długów Państwa, Dyrekcji Polskiego Monopolu Tytoniowego, Państwowego Monopolu Spirytusowego, Polskiego Monopolu Solnego i Polskiego Monopolu Loteryjnego, Mennicy Państwowej, wszystkich Izb Skarbowych i Dyrekcyj Ceł, Urzędu Wojewódzkiego Śląskiego (Wydział Skarbowy) w Katowicach, Inspektoratu Ceł w Gdańsku i Komisariatu do spraw likwidacji niemieckiej w Poznaniu.

Wobec nie dość rygorystycznego przestrzegania poprzednio wydanych w tej sprawie okólników Ministerstwo Skarbu przypomina o konieczności bezwzględnego przestrzegania zakazu przeprowadzania przez urzędników wszelkich zbiórek na cele społeczne w lokalach urzędowych lub w związku z czynnościami urzędowymi wśród osób postronnych, bądź to w formie zbiórki bezpośredniej lub umieszczania puszek na składanie ofiar, bądź też pod postacią sprzedaży cegiełek, znaczków, losów loteryjnych instytucji społecznych i dobroczynnych itp. Niedopuszczalne jest również przeprowadzanie takich zbiórek w lokalach urzędowych przez osoby postronne, niezależnie od ewentualnego legitymowania się przez nie pozwoleniami władz administracyjnych.

Niedozwolone jest również omijanie powyższego zakazu przez poszczególnych urzędników skarbowych przez podpisywanie i kierowanie do władz i urzędów skarbowych, z tytułu piastowanych przez nich stanowisk w organizacjach społecznych, jakichkolwiek wezwań lub okólników zachęcających do przeprowadzania w lokalach urzędowych zbiórek na cele społeczne lub organizacyjne.

Przeprowadzanie wewnętrznych zbiórek wyłącznie wśród urzędników skarbowych względnie pobieranie płaconych przez nich składek na cele lub organizacje społeczne (jak np L. O. P. P., Liga Morska i Kolonialna, Zw. Pracowników Skarb. itp.) nie stoi w sprzeczności z powyższym zakazem, pod warunkiem, że nosić będzie charakter prywatny i dobrowolny. Zbiórek tych nie może w żadnym wypadku przeprowadzać osobiście urzędnik zajmujący stanowisko kierownicze (np. naczelnik wydziału, kierownik oddziału, naczelnik urzędu), jak również nie wolno mu wywierać nacisku na podległych sobie urzędników w kierunku składania ofiar względnie płacenia składek na dany cel lub organizację.

Składki takie lub ofiary nie mogą być potrącane przy wypłacie uposażenia, za wyjątkiem kwot zadeklarowanych na cele o znaczeniu ogólno - państwowym (np. F. O. N., Pomoc Zimowa), każdorazowo wyraźnie określone w specjalnych zarządzeniach Ministerstwa Skarbu.

Winni nieprzestrzegania przepisów niniejszego okólnika pociągani będą do odpowiedzialności służbowej; o treści jego należy zawiadomić podległe urzędy i wszystkich funkcjonariuszów.

Za Ministra Skarbu
Dyrektor Biura Personalnego
(—) W. Drojanowski

295

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 25 marca 1937 r.
L. B. P. 3466/37.

w sprawie wstrzymania się od pełnienia służby.

Do
wszystkich Izb Skarbowych i Dyrekcyj Ceł oraz do Urzędu Wojewódzkiego Śląskiego w Katowicach.

Zdarzają się wypadki, że funkcjonariusze skarbowi zaprzestają pełnić służbę bez zawiadomienia władzy służbowej o zachodzącej przeszkodzie, lub też wstrzymują się od pełnienia obowiązków służbowych już z chwilą wniesienia prośby o urlop a przed uzyskaniem decyzji na taką prośbę.

Ministerstwo Skarbu prosi o zwrócenie uwagi podległemu personelowi, że tego rodzaju postępowanie jest sprzeczne z postanowieniami ustawy o państwowej służbie cywilnej.

W myśl bowiem art. 28 tejże ustawy urzędnik może wstrzymać się od pełnienia służby jedynie w przypadku zaistnienia przeszkody, wywołanej czy to chorobą, czy innymi **uzasadnionymi** powodami, przy czym obowiązany jest donieść **natychmiast** władzy służbowej o każdej takiej przeszkodzie i udowodnić ją na żądanie władzy.

Z ustępu drugiego tegoż artykułu wynika, że konieczność odpoczynku lub leczenia, o ile nie wyklucza możności pełnienia obowiązków służbowych, nie usprawiedliwia wstrzymania się od pełnienia służby, jak długo władza nie rozpatrzy i nie rozstrzygnie prośby urzędnika o udzielenie mu w tym celu urlopu.

Skoro więc nawet nadwerężony stan zdrowia urzędnika nie w każdym wypadku usprawiedliwia nieobecność w służbie, to tym bardziej nie może on wstrzymać się od pełnienia służby bez uprzedniej zgody swej władzy, jeśli chodzi o potrzebę załatwienia spraw osobistych, rodzinnych lub majątkowych, z wyjątkiem wypadków istotnie poważnych i niecierpiących zwłoki, o których jednak winien natychmiast zawiadomić władzę służbową.

Wspomniana ustawa zastrzega wprawdzie urzędnikowi prawo do corocznego urlopu dla wypoczynku, niemniej jednak urzędnik nie może rozpocząć takiego urlopu w dowolnym terminie, lecz może to uczynić dopiero w terminie przez władzę określonym. Władzy bowiem służbowej przysługuje z mocy art. 37 tejże ustawy prawo odmowy lub skrócenia urlopu dla wypoczynku, o ile tego wymagają względy służbowe.

Funkcjonariuszów naruszających omówione przepisy ustawy należy pociągać do odpowiedzialności służbowej.

Dyrektor Biura Personalnego
(—) W. Drojanowski

296

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 22 marca 1937 r.
L. D. IV. 7113/3/37

w sprawie wywozu do W. M. Gdańska waluty polskiej na podstawie zaświadczeń o przywozie pieniędzy i walorów.

Do
Dyrekcji Ceł: we Lwowie, Mysłowicach, Poznaniu i Warszawie, do Izby Skarbowej w Grudziądzu, oraz do Urzędów Celnych podległych wymienionym Dyrekcjom Ceł.

Ministerstwo Skarbu podaje do wiadomości, że pismem L. D. IV. 5047/3/37 z dnia 19 marca 1937 r., skierowanym do Izby Skarbowej w Grudziądzu, zarządziło co następuje:

„Ustawodawstwo dewizowe gdańskie zabrania wywozu z obszaru W. M. Gdańska za granicę celną środków płatniczych opiewających na walutę polską. Celem umożliwienia, w związku z powyższym zakazem, cudzoziemcom, którzy wjechali do Polski przez inny odcinek graniczny, a wyjeżdżają za granicę celną przez Gdańsk, wywozu waluty polskiej przywiezionej ze sobą, Ministerstwo Skarbu zarządza co następuje:

Cudzoziemcom, którzy wjechali do Polski przez odcinek granicy inny (nie gdański) i na granicy celnej otrzymali z urzędów celnych zaświadczenie o przywozie pieniędzy i walorów, w których poświadczono przywóz m. in. i **waluty polskiej,** przy wyjeździe do obszaru W. M. Gdańska zaświadczeń tych nie należy odbierać, lecz pozostawiać je podróżnym w tym celu, aby mogli się oni legitymować zaświadczeniem przy wyjeździe z Gdańska za granicę celną. W takich przypadkach należy na zaświadczeniu stwierdzić wywóz środków płatniczych do obszaru W. M. Gdańska. Zaświadczenia te będą odbierane podróżnym dopiero przy wyjeździe z Gdańska za granicę celną i odebrane zaświadczenia będą zwracane przez Dyrekcję Ceł w Gdańsku tym urzędom celnym, które zaświadczenia wystawiły.

Zaświadczenia o przywozie pieniędzy i walorów, w których stwierdzono tylko przywóz waluty obcej, powinny być w dalszym ciągu odbierane przy wyjeździe do W. M. Gdańska.

Izba Skarbowa wyda odpowiednie zarządzenie podległym urzędom".

W związku z powyższym Ministerstwo Skarbu wyjaśnia, że gdyby zaszedł wypadek legitymowania się przez podróżnego zaświadczeniem, na którym kontrola skarbowa stwierdziła wywóz środków płatniczych do W. M. Gdańska, zaświadczenie takie należy odebrać jako wykorzystane. W takich przypadkach środki płatnicze nie mogą być wywiezione za granicę bez osobnego pozwolenia nowego zaświadczenia.

Dyrektor Departamentu
(—) St. Fr. Królikowski

297
OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 25 marca 1937 r.

L. D. IV. 5273/1/37.

w sprawie podejmowania ze składów celnych towarów, od których zostały uiszczone należności celne.

Do

Urzędów Celnych w Warszawie, w Gdyni, w Łodzi, we Lwowie, w Krakowie, w Poznaniu, w Białymstoku, w Bydgoszczy, w Chojnicach, w Sosnowcu oraz Podurzędu Celnego w Mościcach.

W myśl warunków koncesyj, wydanych na podstawie art. 63 i 71 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 r. o prawie celnym (Dz. U. R. P. Nr 84, poz. 610) na prowadzenie składów celnych, towary, od których zostały uiszczone należności celne i inne (art. 43 ust. 3 prawa celnego), powinny być zabrane z pomieszczeń składu celnego w ciągu 3 dni od daty uiszczenia tych należności.

Zachodzą jednak przypadki, iż z ważnych powodów towary nie mogą być zabrane ze składu celnego w 3-dniowym terminie po ich ocleniu.

W związku z tym Ministerstwo Skarbu upoważnia Urzędy Celne do przedłużania w poszczególnych przypadkach okresu czasu, ustalonego w koncesjach do zabrania ze składu celnego towarów oclonych. Przedłużenie tego okresu czasu nie może przekraczać 30 dni, licząc od daty uiszczenia należności celnych i innych, przy czym Urząd Celny może zarządzić oznaczenie takich towarów w sposób odróżniający je wyraźnie od towarów nieoclonych.

Dyrektor Departamentu:
(—) St. Fr. Królikowski

298
OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 1 kwietnia 1937 r.

L. D. IV. 7953/3/37

w sprawie wymaganych przy przywozie nasion koniczyny, lucerny, przelotu, nostrzyku, komonicy i tymotki świadectw, wystawianych przez zagraniczne stacje oceny nasion.

Do

wszystkich Dyrekcyj Ceł, Urzędów Celnych oraz Inspektoratu Ceł w Gdańsku.

W myśl przepisu zawartego w § 24 ust. V p. 5 przepisów wykonawczych do prawa celnego (Dz. U. R. P. Nr 90 z 1934 r. poz. 820), przywożone z zagranicy nasiona koniczyny, lucerny, przelotu, nostrzyku, komonicy i tymotki powinny być zaopatrzone w dwa egzemplarze świadectwa badania na kaniankę, wystawionego według wzoru Nr 4 (stanowiącego załącznik do wymienionego § 24 ust. V p. 5) przez oficjalne stacje oceny nasion kraju eksportującego.

W związku z tym wyjaśnia się, że jeżeli świadectwa, w które są zaopatrzone przesyłki z wymienionymi nasionami, odpowiadają wskazanemu wzorowi, przy czym są podpisane przez Kierownika oficjalnej Stacji Oceny Nasion kraju, skąd przesyłki nadchodzą i posiadają pieczęć tej stacji, przesyłki takie powinny być wypuszczane do wolnego obrotu, o ile oczywiście odpowiadają innym wymaganiom przepisów celnych. Stąd też urząd celny nie ma obowiązku badać, czy stacja, wystawiająca świadectwo, jest do tego upoważniona, może tylko w razie uzasadnionych wątpliwości, zgodnie z p. 14 § 24 przepisów wykonawczych do prawa celnego poddać nasiona ponownej analizie.

Zarazem zwraca się uwagę, że jak to wyjaśniono w punkcie 16 okólnika z dnia 25 października 1934 r. L. D. IV. 34768/3/34 w sprawie wejścia w życie nowych przepisów celnych (Dz. Urz. Min. Sk. Nr 30 z 1934 r. poz. 365), spis zagranicznych stacyj oceny nasion, uprawnionych do wydawania wspomnianych świadectw, niejest ustalany i ogłaszany i że poprzednie rozporządzenia ze spisem takich stacyj, ogłoszone w Monitorze Polskim (Nr 176 z 1926 r. poz. 521; Nr 227 z 1929 r. poz. 526; Nr 72 z 1932 r. poz. 99) straciły moc obowiązującą, jako oparte na dawnych przepisach, uchylonych art. 136 ust. 2 prawa celnego.

Jednocześnie przypomina się, że do odprawy celnej nasion koniczyny, lucerny, przelotu, nostrzyku, komonicy i tymotki uprawnione są tylko urzędy celne wskazane w obwieszczeniu Ministra Skarbu z dnia 8 lutego 1936 r. (Monitor Polski Nr 43 z 1936 r. poz. 77, przedruk w Dz. Urz. Min. Sk. Nr 5 z 1936 r. poz. 155).

Dyrektor Departamentu:
(—) St. Fr. Królikowski.

299
OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 1 kwietnia 1937 r.

L. D. IV. 7872/1/37

w sprawie przekazywania wpływów celnych do Banku Polskiego.

Do

Dyrekcji Ceł we Lwowie, Mysłowicach, Poznaniu i Warszawie, oraz do wszystkich urzędów celnych, podległych tym Dyrekcjom.

Stosownie do postanowień pkt. 3 części IV planu stabilizacyjnego, stanowiącego załącznik do rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 13 października 1927 r. (Dz. U. R. P.

Nr 88, poz. 789), oraz w wykonaniu art. 2, 3 i 4 części III umowy z dnia 15 października 1927 r o pożyczkę stabilizacyjną 1927 r. zarządza się co następuje:

Wszystkie wpływy celne, zarachowane na dział 6 rozdział 3 budżetu Ministerstwa Skarbu (cło przywozowe, wpływy uboczne cła przywozowego, cło wywozowe, wpływy uboczne cła wywozowego), po uwzględnieniu ewentualnych zwrotów, mają dyrekcje ceł, począwszy od dnia 1 kwietnia 1937 r., przelewać na podstawie własnej noty rozchodowej ze swego konta czekowego w P. K. O. na konto czekowe Banku Polskiego Nr 280.

Przelewania wpływów celnych, obejmujących wpływy dyrekcyj ceł i podległych im urzędów celnych, dokonują dyrekcje ceł w odstępach dekadowych (10-cio dniowych) najpóźniej 3, 13 i 23 dnia każdego miesiąca.

Sumy przelewane przez dyrekcje ceł z własnego konta czekowego zapisują dyrekcje na podstawie noty kasowej na rozchód sum obrotowych na koncie „Wpłaty do Banku Polskiego na rachunek Fiskalnych Agentów" z zachowaniem postanowień §§ 20, 22 i 23 przep. rach.-kas. dla dyrekcyj ceł.

Do czasu otwarcia kont czekowych w P. K. O. Dyrekcje Ceł przekazywać będą wpływy celne za pośrednictwem miejscowego urzędu celnego, który na podstawie polecenia dyrekcji ceł wystawi czek na przelew ze swego konta w P. K. O. na konto czekowe Banku Polskiego Nr 280. Do każdego wystawionego czeku przelewowego dołączać ma urząd celny wypełniony jak przy wpłatach gotówkowych blankiet nadawczy P. K. O. na taką sumę, na jaką opiewa czek przelewowy.

Sumy przelane zgodnie z postanowieniami poprzedniego ustępu zapisują urzędy celne w dniu otrzymania z P. K. O. wyciągu kontowego wraz z potwierdzonym odcinkiem blankietu nadawczego t. zw. potwierdzeniem dla wpłacającego na rozchód sum obrotowych na koncie „Wpłaty do Banku Polskiego na rachunek Fiskalnych Agentów" na podstawie odcinka blankietu nadawczego. Równocześnie na podstawie wyciągu kontowego urząd celny sumę przelaną czekiem zapisuje na przychód w sumach obrotowych na koncie p. t. „Zasiłki kasowe otrzymane z konta Centralnej Księgowości Ministerstwa Skarbu Nr 30400".

Niniejsze zarządzenie w niczym nie zmienia przepisów rach.-kas. dla władz i urzędów celnych w części dotyczącej zarachowania wpływów celnych jak i w części dotyczącej sprawozdawczości.

Jednocześnie uchyla się zarządzenie Ministerstwa Skarbu z dnia 24 grudnia 1927 r. L. D. IV. 1916/1/27.

Dyerktor Departamentu:
(—) *St. Fr. Królikowski.*

300

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 2 kwietnia 1937 r.

L. D. IV. 8051/3/37

w sprawie kontroli specjalnej obrotu towarowego polsko - jugosłowiańskiego.

Do

wszystkich Dyrekcyj Ceł, Urzędów Celnych oraz Inspektoratu Ceł w Gdańsku.

Z dniem 15 kwietnia 1937 r. wchodzi w życie obwieszczenie Ministra Skarbu z dnia 2 kwietnia 1937 r. w sprawie kontroli specjalnej obrotu towarowego polsko - jugosłowiańskiego (Dz. Urz. Min. Skarbu Nr 9, poz. 292). W myśl tego obwieszczenia, kontroli specjalnej podlegać będzie, począwszy od dnia 15 kwietnia 1937 r., cały obrót towarowy polsko - jugosłowiański, a zatym, nietylko wywóz towarowy do Jugosławii, jak jest dotychczas, ale również i przywóz towarów jugosłowiańskich do polskiego obszaru celnego.

W związku z powyższym Ministerstwo Skarbu zarządza:

Przy wykonywaniu kontroli specjalnej obrotu towarowego polsko - jugosławiańskiego ma analogiczne zastosowanie w całości instrukcja Ministerstwa Skarbu L. D. IV. 3747/3/37 z dnia 16 lutego 1937 r. o specjalnej kontroli obrotu towarowego polsko - rumuńskiego (Dz. Urz. Min. Skarbu Nr 5 poz. 140).

Jednocześnie skreśla się wyrazy „Jugosławii" w tytule i tekście okólnika Ministerstwa Skarbu L. D. IV. 12215/3/36 z dnia 15 maja 1936 r. w sprawie kontroli specjalnej wywozu towarów z polskiego obszaru celnego do Bułgarii, Jugosławii, Rumunii, Turcji i Węgier (Dz. Urz. Min. Skarbu Nr 13 poz. 438).

Dyrektor Departamentu:
(—) *St. Fr. Królikowski.*

301

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU.

z dnia 3 kwietnia 1937 r.

L. D. IV. 7449/2/37

o częściowej zmianie okólnika L.D. IV. 2370/2/37 z dnia 30 stycznia 1937 r. w sprawie wykorzystywania zaświadczeń Ministerstwa Przemysłu i Handlu, dotyczących stosowania zniżonych stawek celnych towarowych.

Do

wszystkich Dyrekcyj Ceł Urzędów Celnych oraz Inspektoratu Ceł w Gdańsku.

Ministerstwo Skarbu zarządza co następuje:

W okólniku z dnia 30 stycznia 1937 r. L. D. IV. 2370 2/37 (Dz. Urz. Min. Sk. Nr 5, poz. 141 1937 r.) w sprawie częściowego wykorzystywa-

nia zaświadczeń Ministerstwa Przemysłu i Handlu, dotyczących stosowania zniżonych stawek celnych taryfowych, w ustępie drugim i czwartym zamiast słów „przy pięciu zgłoszeniach celnych" wstawia się słowa „przy **dziesięciu** zgłoszeniach celnych".

Dyrektor Departamentu:
(—) *St. Fr. Królikowski.*

302

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 6 kwietnia 1937 r.

L. D. IV. 5177/3/37

w sprawie uzupełnienia wykazu brytyjskich kolonii, obszarów pod protektoratem oraz obszarów mandatowych, które objęte są polsko-angielskim traktatem handlowym i nawigacyjnym, podpisanym w Warszawie dnia 26 listopada 1923 r.

Do

wszystkich Dyrekcyj Ceł, Urzędów Celnych oraz Inspektoratu Ceł w Gdańsku.

Podany w załączniku Nr 4 do okólnika Ministerstwa Skarbu z dnia 7 marca 1935 r. L. D. IV. 7650/3/35 w sprawie tymczasowego stosowania zniżek konwencyjnych, przewidzianych umową dodatkową polsko-angielską z dnia 27 lutego 1935 r. (Dz. Urz. Min. Skarbu Nr 7 z 1936 r., poz. 137), wykaz brytyjskich kolonii, obszarów pozostających pod protektoratem brytyjskim oraz obszarów mandatowych, na które rozciąga się polsko-angielski traktat handlowy i nawigacyjny z dnia 26 listopada 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr 57 z 1924 r., poz. 582), który to wykaz został uzupełniony następnie okólnikiem Ministerstwa Skarbu z dnia 6 października 1936 r. L. D. IV. 15458/3/36 (Dz. Urz. Min. Sk. Nr 28 z 1936 r., poz. 830), uzupełnia się obecnie przez dodanie niżej wymienionego obszaru, znajdującego się pod protektoratem brytyjskim:

Protektorat **Zanzibaru** (oświadczenie rządowe z dnia 26 marca 1937 r. — Dz. U. R. P. Nr 25 z 1937 r., poz. 174).

Uzupełnienie powyższe obowiązuje od dnia ogłoszenia w Dzienniku Ustaw Rz. P. oświadczenia rządowego z dnia 26 marca 1937 r., t. j. od dnia 5 kwietnia 1937 r.

Dyerktor Departamentu:
(—) *St. Fr. Królikowski.*

303

OKÓLNIK MINISTRA SKARBU

z dnia 6 kwietnia 1937 r.

L. D. IV. 7798/3/37

w sprawie stosowania ceł konwencyjnych, gdy konwencja wyraźnie zastrzega, że cła konwencyjne dotyczą towarów pochodzących z kolonii.

Do

wszystkich Dyrekcyj Ceł, Urzędów Celnych oraz Inspektoratu Ceł w Gdańsku.

Niektóre umowy handlowe przewidują zniżki konwencyjne zastrzegając, że zniżki te dotyczące towaru, pochodzącego z kolonii, krajów mandatowych i krajów pozostających pod protektoratem danego państwa. N. p. umowa handlowa polsko-angielska z dnia 27 lutego 1935 r. (Dz. U. R. P. Nr 59 z 1935 r. poz. 380—381) przewiduje w art. 1 ust. 2, że zniżki celne, zawarte w liście drugiej, dotyczą produktów, pochodzących z kolonii brytyjskich, krajów mandatowych brytyjskich i krajów pozostających pod protektoratem brytyjskim, przy czym jest wyraźnie powiedziane, że towary mają pochodzić z kolonii, krajów mandatowych i krajów pozostających pod protektoratem. Drugim przykładem jest prowizoryczny układ handlowy polsko-fracnuski z dnia 18 lipca 1936 r. (Dz. U. R. P. Nr 66 z 1936 r. poz. 482), który przewiduje zniżkę na rum, nadmieniając, że zniżka dotyczy rumu, pochodzącego z kolonii.

Otóż zniżki konwencyjne, przyznane na towary z wyraźnym określeniem, że chodzi o towary pochodzące z kolonii danego państwa, nie mogą być stosowane do takiego samego towaru, gdyby pochodził z kraju macierzystego, n. p gdyby pochodził z samej Anglii (Zjednoczonego Królestwa), albo gdyby pochodził z samej Francji, a nie z ich kolonii, krajów mandatowych i krajów pozostających pod protektoratem.

Podobnie, zniżki te przechodzą na inne państwa traktatowe (w ramach klauzuli największego uprzywilejowania), lecz tylko na wymienione towary, pochodzące z kolonii, krajów mandatowych i krajów pozostających pod protektoratem tych państw, nie zaś na twary pochodzące z metropolii. Wyraźnie bowiem w wyżej wymienionych przykładach zastrzeżono, że chodzi o zniżki dla towarów, pochodzących z kolonii. N. p. rum pochodzący z Holandii nie może korzystać ze zniżki francuskiej, natomiast może korzystać ze zniżki rum pochodzący z kolonii holenderskich.

Przypomina się, że Indie Holenderskie uważane są przez ustawodawstwo holenderskie nie za kolonię, ale za część integralną metropolii, przeto rum pochodzący z Indii Holenderskich nie może korzystać ze zniżki francuskiej.

Gdyby w danym przypadku (rum) chodziło o kolonie angielskie, to oczywiście rum pochodzący z kolonii, krajów mandatowych i tp. angielskich może korzystać ze zniżki francuskiej, ale pod warunkiem, że będzie pochodził z tych kolonii, krajów mandatowych i krajów pozostających pod protektoratem brytyjskim, na które rozciąga się traktat polsko-angielski.

Wyjaśnienie niniejsze obowiązuje na przyszłość.

Dyrektor Departamentu:

(—) St. Fr. Królikowski

304

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 30 marca 1937 r.

L. D. V. 20651/2/37

w sprawie ulg podatkowych dla nabywców pojazdów mechanicznych.

Do

wszystkich Izb Skarbowych, Urzędu Wojewódzkiego Śląskiego (Wydział Skarbowy) oraz wszystkich Urzędów Skarbowych.

W związku z nasuwającymi się wątpliwościami przy interpretowaniu przepisów art. 1 ust. (2) dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 7 maja 1936 r. o ulgach podatkowych dla nabywców pojazdów mechanicznych (Dz. U. R P. Nr 39, poz. 294) Ministerstwo Skarbu wyjaśnia, że pod pojęcie motocyklów w rozumieniu tego dekretu podpadają również rowery, zaopatrzone w silniki o pojemności do 100 ccm., jako całkowicie odpowiadające zawartej w § 1 rozporządzenia Ministra Komunikacji i Ministra Spraw Wewnętrznych o ruchu pojazdów mechanicznych na drogach publicznych (Dz. U. R. P. z roku 1933 Nr 9, poz. 55) definicji pojazdu mechanicznego.

Z tego względu nabywcom rowerów z motorkami przysługuje prawo do ulg podatkowych.

Podsekretarz Stanu:

(—) *F. Świtalski.*

305

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 3 kwietnia 1937 r.

L. D. V. 3598/1/37

w sprawie zniesienia obowiązku sporządzania sprawozdań o przypisach, uiszczeniach i zaległościach (wzór Nr 39 do § 106 instr. ezg.)

Do

wszystkich Izb Skarbowych, Urzędu Wojewódzkiego Śląskiego (Wydział Skarbowy) oraz do wszystkich Urzędów Skarbowych.

W związku z postanowieniami cz. III okólnika Ministerstwa Skarbu z dnia 20 marca 1937 r. L. D. III. 16793/4/36 w sprawie sporządzania sprawozdań o podatkach bezpośrednich, opłatach stemplowych i daninach pokrewnych (Dz. Urz. Min. Sk. Nr 8, poz. 242) — Ministerstwo Skarbu znosi z dniem 1 kwietnia 1937 r. obowiązek sporządzania i przedkładania kwartalnych sprawozdań o przypisach, uiszczeniach i zaległościach (wzór Nr 39 do § 106 instrukcji egzekucyjnej).

Dyrektor Departamentu:

(—) *Dr J. Lubowicki*

306

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 5 kwietnia 1937 r.

L. D. III. 4244 4/37.

w sprawie uiszczania należności podatkowych papierami wartościowymi.

§ 1.

Na podstawie rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 18 marca 1937 r. o uiszczaniu należności podatkowych papierami wartościowymi oraz z dnia 18 marca 1937 r. w sprawie zaliczania na poczet należności podatkowych skryptów dłużnych Skarbu Państwa (Dz. U. R P. Nr 27, poz. 197 i poz. 198) Ministerstwo Skarbu ogłasza niniejszym w załączeniu instrukcję *) o uiszczaniu należności podatkowych papierami wartościowymi.

§ 2.

Okólnik niniejszy wchodzi w życie z mocą obowiązującą z dniem ogłoszenia.

§ 3.

Równocześnie traci moc obowiązującą Instrukcja z dnia 21 marca 1936 r. w sprawie przyjmowania walorów na należności podatko-

*) Patrz komunikat na str 409.

we zaległe i bieżące (załącznik do okólnika Min. Skarbu z dn. 21 marca 1936 r. L. D. III 2676/3/36. Dz. Urz. Min. Sk. Nr 9, poz. 283) z wyjątkiem postanowień zawartych w części A p. a, b, c, dotyczących przyjmowania 5% państwowej renty ziemskiej I ser. Z dniem 15 maja 1937 r. przestaje obowiązywać również i przytoczona wyżej część instrukcji.

Podsekretarz Stanu
(—) *T. Grodyński.*

307

OKÓLNIK KOMISJI DEWIZOWEJ

z dnia 25 marca 1937 r.

w sprawie zmiany okólnika nr 16 z dn. 3 sierpnia 1936 r. o obrocie pieniężnym z W. M. Gdańskiem.

Na skutek zawarcia pomiędzy Rządem Polskim i Senatem W. M. Gdańska porozumienia w przedmiocie uregulowania spraw, związanych z oddziaływaniem na Gdańsk polskiej gospodarki dewizowej, oraz wobec ogłoszenia na obszarze W. M. Gdańska rozporządzenia, ograniczającego nabywanie dewiz za złote polskie,—Komisja Dewizowa podaje do wiadomości odchylenia od ogólnie obowiązujących przepisów dewizowych, ustanowione w stosunku do obrotów z osobami fizycznymi i prawnymi, mającymi miejsce zamieszkaia lub siedzibę na obszarze W. M. Gdańska.

I.

Rachunki gdańskie („Daki-konta"). Rachunki zagraniczne wolne banków gdańskich.

1. Banki dewizowe oraz — na podstawie indywidualnych zezwoleń Komisji Dewizowej— również inne instytucje kredytowe mogą prowadzić specjalne rachunki złotowe pod nazwą „rachunków gdańskich" („Daki-konta") dla osób fizycznych i prawnych, mających miejsce zamieszkania lub siedzibę na obszarze W. M. Gdańska.

2. Na dobro tych rachunków mogą być przyjmowane—bez ograniczenia sumy—wszelkie wpłaty w złotych na pokrycie zobowiązań. wypływających z normalnego obrotu płatniczego, bez składania wniosków; wpłacający powinien jedynie złożyć bankowi dewizowemu pisemne oświadczenie, stwierdzające ogólnie tytuł zobowiązania, np.: „należność za towary", „zapłata odsetek", „opłata licencyjna", „czynsze z domów" lub tp. ogólne oznaczenie tytułu zobowiązania. Nie należy żądać podania konkretnych danych co do towaru, ceny fakturowej itp. Należności, pozostające poza normalnym obrotem płatniczym (np. zapłata ceny kupna nieruchomości od osoby fizycznej lub prawnej, mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę na obszarze W. M. Gdańska, inwestycje na terenie W. M. Gdańska, spadki, darowizny itp.), nie mogą być — bez zezwolenia — regulowane w powyższy sposób.

Sumy nadsyłane z Gdańska w banknotach polskich mogą być zapisywane na rachunki gdańskie bez ograniczeń tylko w tych przypadkach, gdy przesyłka pochodzi od właściciela rachunku, na który ma być zapisana. Jeżeli natomiast banknoty te przesyła inna osoba, uznanie rachunku gdańskiego uzależnione jest od podania przez nadawcę tytułu zobowiązania wobec właściciela rachunku, na pokrycie którego banknoty te zostały przesłane.

3. Wszelkie należności, przypadające osobom zamieszkałym na obszarze W. M. Gdańska od osób zamieszkałych w Polsce, mogą być regulowane jedynie drogą wpłaty należności na „rachunki gdańskie". W szczególności podkreśla się, że nawet wydatki (jak frachty morskie, ubezpieczenia morskie itp.), poniesione przez firmy gdańskie (spedytorów) na rachunek polskich importerów lub eksporterów, a pokryte w Gdańsku dewizami, podlegają zapłacie na „Daki-konta", zważywszy, że firmy gdańskie otrzymują zwrot potrzebnych im na wydatki dewiz tak samo, jak za dostawę towarową, od „Bank von Danzig" w ramach porozumienia polsko-gdańskiego.

Zasada wyżej wyrażona obowiązuje również instytucje i zrzeszenia branżowe, które otrzymały autonomię dewizową. Instytucje te lub zrzeszenia mogą regulować wszelkie należności gdańskie nie inaczej, jak przez wpłatę na na rachunki „Daki"; przekaz dewiz jest nawet z własnych zapasów — w ramach okólnika nr 6 — nie dopuszczalny.

4. Wszelkie pozostałości na dzień 19 czerwca 1936 r. na zagranicznych rachunkach zablokowanych osób, mających miejsce zamieszkania na obszarze W. M. Gdańska, powinny być przeniesione na „rachunki gdańskie".

5. Z osób fizycznych i prawnych, mających miejsce zamieszkania lub siedzibę na obszarze W. M. Gdańska, mogą utrzymywać w Polsce rachunki zagraniczne wolne jedynie banki gdańskie. Wszelkie pozostałości na dzień 19 czerwca 1936 r. na zagranicznych rachunkach wolnych innych osób fizycznych i prawnych, zamieszkałych w Gdańsku, winny być przeniesione na ich żądanie bądź to na ich rachunki „Daki", bądź też na zagraniczny rachunek wolny wskazanego przez te osoby banku gdańskiego w jednym z banków dewizowych.

6. Równowartość skupionych wypłat na Gdańsk należy zapisywać na „rachunki gdańskie".

7. W granicach znajdującego się na „rachunkach gdańskich" pokrycia dozwolone są bez ograniczenia wypłaty i przelewy na rzecz osób, mających miejsce zamieszkania lub siedzibę w Polsce, oraz przelewy na inne „rachunki

gdańskie", prowadzone w tej samej lub innej instytucji.

Zgodnie z zasadą, wyrażoną w okólniku nr 31 (ustęp III. Dz. Urz. Nr 23, poz. 723), banki dewizowe mogą wypłacać osobom fizycznym lub prawnym, mającym miejsce zamieszkania lub siedzibę na obszarze W. M. Gdańska, przybywającym do Polski, sumy znajdujące się na ich rachunkach gdańskich.

Dokonywanie wypłat w kraju — poza wypłatami z rachunków gdańskich — do rąk osób fizycznych lub prawnych, mających miejsce zamieszkania lub siedzibę na obszarze W. M. Gdańska i to zarówno do rąk własnych wierzyciela, jak i do rąk upoważnionego przez niego inkasenta, — dozwolone jest pod warunkiem, że:

a) zapłata następuje na pokrycie zobowiązania w normalnym obrocie płatniczym, w myśl ustępu I pkt. 2) niniejszego okólnika;
b) wpłacający wręczy osobie inkasującej pisemne oświadczenie, zawierające sumę, tytuł zobowiązania i nazwisko osoby inkasującej;
c) osoba inkasująca wpłaci niezwłocznie zainkasowaną kwotę na konto gdańskie, załączając oprócz swego oświadczenia również pisemne oświadczenie dłużników (patrz pkt. b); obowiązek wpłaty na rachunek gdański nie obejmuje takiej kwoty z zainkasowanych sum, którą inkasujący wywozi do Gdańska na zasadzie ogólnych przepisów (obecnie — na podstawie dowodu osobistego lub paszportu zł 500.— miesięcznie) lub indywidualnego zezwolenia Komisji Dewizowej.

Bez osobnego zezwolenia Komisji Dewizowej nie są dopuszczalne, jako udzielanie cudzoziemcom kredytu, wypłaty w ciężar rachunków „Daki", dla których nie ma na tym rachunku pokrycia, nawet gdyby właściciel konta zaofiarował zabezpieczenie w postaci salda kredytowego na swoim zagranicznym rachunku wolnym.

Postanowienia ustępu poprzedniego nie wykluczają możliwości przewidzianych w okólniku nr 18 pkt. 4 w zakresie otwierania odwołalnych i nieodwołalnych akredytyw towarowych, o ile pokrycie jest bieżąco awizowane (kredyty pocztowe).

II.

Weksle i czeki.

1. Wysyłka weksli i czeków do Gdańska za pośrednictwem poczty lub ich wywóz odbywać się może jedynie w ramach przepisów § 10, 11 i 12 rozporządzenia Ministra Skarbu z dn. 24.VII. 1936 r. (Dz. U. nr 57, poz. 419) oraz okólników Komisji Dewizowej nr 26 i 27 z dn. 30.VII 1936 r.

2. Banki dewizowe lub oddziały Banku Polskiego, udzielające zezwolenia na wysyłkę do Gdańska weksli i czeków płatnych w kraju, czynią to analogicznie, jak przy przyjmowaniu wpłat na „rachunki gdańskie", t.j. odbierając od wysyłającego jedynie pisemne oświadczenie co do tytułu, z jakiego weksel lub czek jest wysłany; składanie formalnego wniosku jest w tych przypadkach zbędne. Tego rodzaju weksle i czeki otrzymują adnotację, przewidzianą w okólniku Komisji Dewizowej nr 26 z dnia 30.VII. 1936 r. (II d) i mogą być po upływie zapisane jedynie na „rachunki gdańskie", nawet — gdyby je z Gdańska nadesłał do inkasa bank gdański, posiadający w Polsce rachunek zragraniczny wolny.

Wręczenie weksli w kraju osobom, mającym miejsce zamieszkania lub siedzibę na obszarze W. M. Gdańska, może nastąpić tylko na pokrycie zobowiązań w normalnym obrocie płatniczym w myśl ust. I p. 2) niniejszego okólnika i pod warunkiem uzyskania adnotacji banku dewizowego z zachowaniem postanowień ustępu poprzedniego (deklaracja). O adnotację tę powinna wystarać się osoba, wręczająca weksel, lub też osoba, odbierająca weksel, przedkładając oprócz własnego oświadczenia bankowi dewizowemu pisemne oświadczenie osoby wręczającej co do tytułu zapłaty. Weksle, zaopatrzone w przepisową adnotację, mogą być wysyłane do Gdańska za pośrednictwem banków dewizowych bez ograniczenia kwoty lub wywożenia do Gdańska w granicach sum. dopuszczonych do wywozu na zasadzie ogólnych przepisów lub indywidualnego zezwolenia Komisji Dewizowej.

3. Nadesłane do inkasa z Gdańska weksle i czeki, płatne w kraju, mogą być zapisane na rachunek zagraniczny wolny jednego z banków gdańskich tylko w następujących przypadkach:

a) jeżeli bank dewizowy stwierdził bądź to na podstawie dat, umieszczonych na samym czeku lub wekslu, bądź to na podstawie innych dokumentów, że wysyłka tych weksli nastąpiła przed dniem 27.IV. 1936 r. pod warunkiem, że weksle te wróciły z Gdańska do Polski najpóźniej w dniu 27.VII. 1936 r.;
b) jeżeli weksle i czeki zostały wysłane z Polski do Gdańska w czasie od 27.IV. 1936 r. do 18.VI. 1936 r. z adnotacją Banku Polskiego.

4. W przypadkach, gdy równowartość zainkasowanych weksli i czeków została zapisana na „ rachunku gdańskim" pomimo, że weksle i czeki te odpowiadały warunkom, wymienionym w pkt. 3) a) i b) do zapisania ich na rachunek zagraniczny wolny, — to na żądanie zainteresowanego, o ile posiada na „rachunku gdańskim" odpowiednie pokrycie, suma inkasowa z tych weksli i czeków może być przeniesiona na rachunek wolny banku gdańskiego, wskazanego przez właściciela konta.

5. Dyskontowanie firmom gdańskim weksli wymaga zezwolenia Komisji Dewizowej.

III.

Walory.

1. Przywóz wszelkiego rodzaju papierów procentowych i dywidendowych oraz kuponów z Gdańska do Polski, jak również wywóz do Gdańska takich walorów i książeczek oszczędnościowych, wymaga zezwolenia według ogólnych norm.

2. Kwoty zainkasowane za kupony od walorów, jakie znajdowały się w dniu 26.IV. 1936 r. w przechowaniu w Polsce dla osób, zamieszkałych w Gdańsku, mogą być wpłacane na rachunek „Daki". To samo dotyczy kuponów od takich walorów, które po 26.IV. 1936 r. zostały przewiezione z Gdańska do Polski legalnie: t. j. za zezwoleniem Komisji Dewizowej, o ile zezwolenie to nie zawierało zastrzeżenia, że wpływ z kuponów może być zapisany jedynie na rachunek zablokowany.

3. Do znajdujących się w Polsce depozytów osób, zamieszkałych w Gdańsku, odnoszą się poza tym ogólnie obowiązujące ograniczenia, co do wykonywania dyspozycyj cudzoziemców takimi walorami (§ 9 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 24.VII. 1936 r. Dz. Urz. nr 57, poz. 419).

IV.

Zapłata za towary importowane z zagranicy celnej tylko tranzytem przez Gdańsk.

Inkaso należności dostawców zagranicznych przez firmy gdańskie.

Do wniosków o przydział dewiz na zapłatę towarów, sprowadzonych do Polski z poza polskiego obszaru celnego tranzytem przez Gdańsk, powinny być załączone: oryginalna faktura zagranicznego dostawcy; oryginał kwitu celnego lub zobowiązanie dodatkowego dostarczenia kwitu celnego, pozwolenie przywozu oraz list przewozowy lub konosament rzeczny.

Dostarczenie kwitu celnego i listu przewozowego lub konosamentu rzecznego może nastąpić w przypadkach i na warunkach, przewidzianych w okólniku nr 14, w terminie późniejszym, określonym w tym okólniku.

Przydzielone na zapłatę towarów, sprowadzonych z poza polskiego obszaru celnego, dewizy — mogą być przesłane również pod adresem osoby zamieszkałej w Gdańsku, o ile ona jest uprawniona do inkasowania zapłaty na rachunek zagranicznego dostawcy.

V.

Obowiązek zaofiarowania należności za eksportowane towary.

Zgodnie z § 19 rozporządzenia Ministra Skarbu z dn. 24.VII. 1936 — w przypadkach, gdy towar eksportowany z Polski do Gdańska jest wywożony z Polski za zaświadczeniem walutowym, eksporter spełni obowiązek zaofiarowania do skupu waluty eksportowej tylko wówczas, jeżeli dostarczy dewizę lub też wykaże się otrzymaniem swej należności z rachunku zagranicznego wolnego. Wykazanie się otrzymaniem zapłaty za eksportowane towary w złotych innego pochodzenia, jak np. z „rachunku gdańskiego" lub gotówką w Polsce, jak też drogą przesyłki lub przekazu za pośrednictwem poczty z obszaru W. M. Gdańska, nie jest spełnieniem obowiązku, wynikającego z § 19 wyżej wspomnianego rozporządzenia.

Komisja dewizowa

UWAGA: okólnik Komisji Dewizowej nr 16 z dn. 3 sierpnia 1936 r. (Dz. Urz. Min. Skarbu Nr 21, poz. 679) przestaje obowiązywać; jednocześnie przypomina się, że okólnik Komisji Dewizowej nr 9 z dnia 9.V. 1936 (Dz. Urz. Min. Sk. Nr 13, poz. 448) został unieważniony.

OKÓLNIK KOMISJI DEWIZOWEJ

z dnia 1 kwietnia 1937 r.

o zmianie okólnika nr 28 z dnia 31 lipca 1936 r. w sprawie wykonania umowy polsko - francuskiej.

Obrót płatniczy Polsko-Francuski.

Zapłata zobowiązań osób fizycznych i prawnych, mających miejsce zamieszkania lub siedzibę w Polsce,

1. wobec osób fizycznych lub prawnych, mających miejsce zamieszkania lub siedzibę we Francji, Algierze, koloniach, mandatach i protektoratach francuskich,

2. za dostawy towarów, pochodzących z powyższych krajów, może być dokonywana — aż do odwołania — jedynie z zachowaniem następujących przepisów:

I.

Zapłata należności cudzoziemców — bez względu na ich miejsce zamieszkania lub siedzibę — za:

a) towary pochodzące z Francji, Algieru, kolonii, mandatów lub protektoratów francuskich, importowane do Polski na podstawie pozwoleń przywozu, wydanych od dnia 1 lipca 1936 r., lub ulg celnych przyznanych od tegoż dnia;

b) koszty uboczne jak np.: koszty przewozu, przeładunku, postoju, magazynowania i ubezpieczenia, koszty arbitrażu, zagranicznych opłat celnych, przekazowych, konsularnych i innych opłat publiczno-prawnych, **z wyłączeniem** prowizyj handlowych, związanych z importem, o którym mowa w punkcie a);

c) koszty uboczne, wyszczególnione wyżej oraz opusty i bonifikaty z tytułu manca lub mniejszej wartości towaru, związane z eksportem polskim do Francji, Algieru, kolonii, mandatów lub protektoratów francuskich, dokonanym od dnia 1 lipca 1936 r.

może nastąpić przez Oddziały Banku Polskiego lub banki dewizowe po zarejestrowaniu w Polskim Instytucie Rozrachunkowym, z uwzględnieniem jednak specjalnych przepisów, regulujących obrót płatniczy między Polską a krajem dostawcy towaru (n.p. kraje clearingowe), co do zapłaty należności z tytułów wyszczególnionych w punktach b) i c) niniejszego rozdziału.

Wnioski o zezwolenie na regulowanie powyższych należności zarówno w formie przekazu za granicę lub wpisania na rachunek zagraniczny wolny, jak wypłaty w kraju lub kompensaty, należy składać bezpośrednio w Polskim Instytucie Rozrachunkowym (PIR) w Warszawie (ul. Moniuszki 10) lub u jego delegata przy terytorialnie właściwej Izbie Przemysłowo-Handlowej na właściwym formularzu z dołączeniem wszystkich dokumentów w myśl ogólnych przepisów.

PIR lub jego delegat po zbadaniu dokumentów i ostemplowaniu ich na dowód przeprowadzenia kontroli przesyła wniosek wraz z dokumentami do Oddziału Banku Polskiego lub banku dewizowego, wskazanego we wniosku, dołączając zaświadczenie dla banku dewizowego.

Oddziały Banku Polskiego i banki dewizowe są uprawnione załatwić wniosek na zasadzie zaświadczenia PIR'u zgodnie z jego treścią, przy czym są odpowiedzialne za należyte zbadanie uzasadnienia wniosku i dokumentów zgodnie z ogólnymi przepisami.

Po załatwieniu wniosku bank dewizowy przesyła do PIR'u w Warszawie kopię zaświadczenia, na której należy podać sumę wykonanego zlecenia oraz termin płatności, jeżeli udzielono zezwolenia na przydział dewiz w przyszłości. Dokumenty winien bank dewizowy przechować w myśl ogólnych przepisów.

Opłatę manipulacyjną w wysokości ½‰ od sumy wniosku zarejestrowanego według powyższych przepisów, obliczoną według przepisów okólnika nr 20, przekazują banki dewizowe bezpośrednio na rachunek czekowy Polskiego Instytutu Rozrachunkowego w P. K. O., nr 506, nawet wówczas, gdy zarejestrowanie nastąpiło wskutek decyzji Komisji Dewizowej.

II.

Należności przypadające osobom, mającym miejsce zamieszkania lub siedzibę we Francji, Algierze, koloniach, mandatach i protektoratach francuskich:

a) z wszelkich tytułów natury finansowej, a w szczególności z tytułu wszelkich prowizyj — również wynikających z transakcyj towarowych, patentów i licencyj, kosztów utrzymania i zasiłków, dochodów z kapitałów, zwrotu kapitałów itp.;

b) za towary pochodzące z Francji, Algieru, kolonii, mandatów i protektoratów francuskich, importowane do Polski na podstawie pozwoleń przywozu, wydanych przed dniem 1.VII. 1936 r., lub ulg celnych, przyznanych przed tym dniem;

c) za towary nie pochodzące z Francji, Algieru, kolonii, mandatów i protektoratów francuskich, importowane do Polski do dnia 31 grudnia 1936 r. (miarodajną jest data uiszczenia należności celnych);

d) z tytułu kosztów ubocznych, wyszczególnionych w rozdziale I pkt b), związanych z importem, o którym mowa w punkcie b) i c) rozdziału II-go;

e) z tytułu kosztów ubocznych, wyszczególnionych w rozdziale I pkt. b) oraz opustów i bonifikat z tytułu manca lub mniej wartości towaru, związanych z eksportem polskim do Francji, Algieru, kolonii, mandatów i protektoratów francuskich, dokonanym przed dniem 1 lipca 1936 r. lub do innych krajów do dnia 31 grudnia 1936 r.

mogą być przekazywane tylko do rozrachunku w Banque Franco-Polonaise w Paryżu za pośrednictwem oddziału tej instytucji w Warszawie **na zasadzie zezwoleń, udzielonych przez Komisję Dewizową lub przez oddziały Banku Polskiego i banki dewizowe w ramach ogólnych przepisów,** upoważniających je do rozpatrywania i załatwiania wniosków we własnym zakresie, oraz **generalnych zezwoleń,** udzielonych wnioskodawcom przez Komisję Dewizową.

Zapłata należności osób, wymienionych na wstępie niniejszego rozdziału, z tytułu dostawy towarów pochodzących z krajów, z którymi obrót płatniczy jest uregulowany specjalnymi przepisami (np. kraje clearingowe), może nastąpić jedynie w sposób w tych przepisach przewidziany.

Oddziały Banku Polskiego i banki dewizowe będą wpłacać kwoty przekazów Bankowi Francusko-Polskiemu w Warszawie w złotych, obliczając waluty obce podług średniego kursu transakcyjnego danej dewizy, notowanego na giełdzie warszawskiej w dniu poprzedzającym dokonanie wpłaty przez dłużnika. Przekazy mogą opiewać tylko na wypłatę we frankach francuskich równowartości sumy ściśle określonej w złotych. Od kwoty przekazu banki dewizowe będą pobierane tytułem prowizji 2‰ minimum zł 2,—, z której połowę będą odprowadzać Bankowi Francusko Polskiemu; ponadto będą pobierać na rzecz Komisji Dewizowej opłatę ½‰ według przepisów okólnika nr 20.

W związku z powyższymi przepisami należy klauzulę na wekslach, wysyłanych za granicę z tytułu wyżej wyszczególnionych zobowiązań, umieszczaną w myśl przepisów okólnika nr 26 (ust. II p. a), odpowiednio uzupełniać przez dopisanie: „za pośrednictwem Banku Francusko-Polskiego".

Przepisy zawarte w niniejszym rozdziale odnoszą się również do przekazów za granicę z tytułu należności, wyszczególnionych wyżej w punktach a) do e), na podstawie zezwoleń udzielonych przez Komisję Dewizową lub banki dewizowe przed ogłoszeniem niniejszego okólnika, które dotąd nie zostały wykonane.

III.

Przepisy zawarte w rozdziałach I i II niniejszego okólnika obowiązują również przedsiębiorstwa i organizacje, którym Komisja Dewizowa udzieliła generalnych upoważnień do samodzielnego dysponowania posiadanymi zapasami dewiz (autonomie dewizowe, rachunki walutowe „E" itp.).

IV.

Przepisy zawarte w rozdziałach I i II niniejszego okólnika nie mają zastosowania do przekazów należności z następujących tytułów, które mogą być wykonywane na zasadach ogólnych:

a) do należności towarowych innych, niż wymienione w rozdziałach I i II oraz kosztów ubocznych, związanych z tymi dostawami;

b) do przekazów z rachunków zagranicznych wolnych w walutach obcych „nowych";

c) do sum zwracanych francuskiemu zleceniodawcy na podstawie okólnika nr 18, ustęp ostatni;

d) do przekazów na koszty podróży i cele turystyczne;

e) do należności za importowane do Polski towary, nie przekraczających zł 100.—, jeżeli całość zobowiązania nie przekracza tej sumy i tylko do tej wysokości w ciągu jednego dnia na zlecenie tego samego klienta;

f) do przekazów drobnych należności w ramach przepisów ustępu IV okólnika nr 8 z dnia 8.V. 1936 r. do wysokości równowartości zł 100,—, jeżeli całość zobowiązania nie przekracza w poszczególnych przypadkach tej sumy i tylko do tej wysokości w ciągu miesiąca z polecenia tego samego zleceniodawcy;

g) do zapłaty za weksle, nadesłane do inkasa z Francji, Algieru, kolonii, mandatów lub protektoratów francuskich, które przed ogłoszeniem niniejszego okólnika były wysłane za granicę z adnotacją przewidzianą w okólniku nr 26 (ust. II p. a) lub b).

V.

Banki dewizowe są obowiązane przysłać Komisji Dewizowej do dnia 8-go każdego miesiąca sprawozdania według załączonego wzoru z wpływów dewiz i wypłat z rachunków zagranicznych wolnych, otrzymanych z polecenia osób fizycznych lub prawnych, mających siedzibę we Francji, Algierze, koloniach, mandatach i protektoratach francuskich, na rachunek osób fizycznych lub prawnych, mających siedzibę w Polsce, oraz z wpływów z tytułu spłaty kredytów udzielonych przez banki krajowe osobom fizycznym lub prawnym, mającym siedzibę we Francji, Algierze, koloniach, mandatach i protektoratach francuskich. Z wpływów, wykazywanych w sprawozdaniach, należy **wyłączyć** te, które pochodzą z zapłaty **za towary** eksportowane z Polski oraz z tytułu **pożyczek** udzielonych osobom, mającym siedzibę w Polsce, na okres czasu **do 9-ciu miesięcy,** jeżeli na spłatę pożyczki została przyznana promesa dewizowa. Wpływy, co do których pochodzenia lub tytułu zachodzą wątpliwości, należy w sprawozdaniu podawać odrębnie, a sprostowanie umieścić w następnym sprawozdaniu.

Sprawozdania winny banki sporządzać za miesiąc ubiegły w złotych za całą instytucję, a więc za centralę łącznie z wszystkimi oddziałami. Sumy, objęte sprawozdaniami, winny być również uwzględnione w zestawieniach miesięcznych w myśl okólnika nr 1.

Polski Instytut Rozrachunkowy jest obowiązany przesyłać Komisji Dewizowej w okresach kwartalnych sprawozdania co do sum, będących przedmiotem punktu B. b) i c) układu płatniczego polsko-francuskiego z dnia 18 lipca 1936 r., a zatem nadwyżki wywozu polskiego do kolonii, mandatów i protektoratów francuskich nad przywozem z tych krajów oraz nadwyżki wywozu polskiego do Francji i Algieru nad przywozem z tych krajów.

Komisja dewizowa

UWAGA: okólnik nr 28 z dnia 31 lipca 1936 r (Dz. Urz. Min. Sk. Nr 21, poz. 679) przestaje obowiązywać

SPRAWOZDANIE

w myśl okólnika Komisji Dewizowej Nr 28 rozdział V za czas od . . . do . . . 193 . . r.

Wpłynęło	od emigrantów	pożyczki	z innych tytułów	spłata kredytów	ogółem
	(definitywne wpływy od emigrantów dla osób zamieszkałych w Polsce)	(wpływy z pożyczek udzielonych osobom zamieszkałym w Polsce)		(spłata kredytów udzielonych przez b-ki dewizowe osobom zamieszkałym we Francji itp.)	
Otrzymane dewizy					
Wypłaty z rachunków zagranicznych wolnych					
Suma ogolna					

DZIAŁ NIEURZĘDOWY.

Z MINISTERSTWA SKARBU:

Komunikat

w sprawie płatności podatków w m-cu kwietniu 1937 r.

Ministerstwo Skarbu oznajmia, że w kwietniu płatne są podatki następujące:

1) do 25 kwietnia — zaliczka miesięczna na podatek przemysłowy od obrotu za rok 1937, w wysokości podatku przypadającego od obrotu, osiągniętego w marcu przez wszystkie przedsiębiorstwa obowiązane do publicznego ogłaszania sprawozdań o swych operacjach lub do składania sprawozdań do zatwierdzenia, a z innych przedsiębiorstw — przez przedsiębiorstwa handlowe I i II kategorii oraz przemysłowe I—V kategorii, prowadzące prawidłowe księgi handlowe;

2) do dnia 15 kwietnia I rata półroczna podatku dochodowego od uposażeń z tytułu różnicy, wynikającej z kumulacji uposażeń otrzymanych w r. 1936 bez względu na ich łączną wysokość od różnych służbodawców, bądź też otrzymanych od jednego służbodawcy dwu lub więcej wynagrodzeń periodycznych, lub periodycznych i jednorazowych, o ile roczna suma tych wynagrodzeń przekracza 4.800 zł;

3) do 7 kwietnia — podatek dochodowy od uposażeń, emerytur i wynagrodzeń za najemną pracę, wypłaconych przez służbodawcę w marcu 1937 r.;

4) do dnia 30 kwietnia — I rata półroczna podatku od lokali za rok 1937;

5) do dnia 5 kwietnia — podatek od energii elektrycznej, pobrany przez sprzedawcę energii elektrycznej w czasie od 16 do 31 marca 1937 r.; do 20 kwietnia — podatek pobrany przez sprzedawcę energii elektrycznej w ciągu 15-tu dni kwietnia.

Ponadto płatne są w kwietniu zaległości odroczone lub rozłożone na raty z terminem płatności w tym miesiącu oraz podatki, na które płatnicy otrzymali nakazy płatnicze z terminem płatności również w tym miesiącu.

Komunikat

w sprawie sprostowania błędów w Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Skarbu Nr 8.

1) Na stronicy 268 lewa szpalta w okólniku pod poz. 249 L. D. IV. 6390/2/37 w ustępie 2) w wierszu 4-tym po wyrazie „lutego" powinno być „1935" a nie „1937".

2) Na str. 268 w okólniku pod poz. 250 L. D. IV. 3961/1/37 w ostatnim zdaniu po wyrazach: „wskazanie takie nie stanowi podania i" należy dodać wyraz „nie" przed wyrazami: „podlega opłacie stemplowej".

3) Na str. 270 prawa szpalta pod poz. 255 w okólniku L. D. IV. 6840/3/37 w ustępie 3-cim, zaczynającym się od wyrazów: „Wymienione w liście B stawki celne" należy dodać wyraz „dotyczą".

Komunikat

o rozesłaniu załącznika do okólnika Ministerstwa Skarbu z dn. 5 kwietnia 1937 r. L. D. III. 4244/4/37 w sprawie uiszczania należności podatkowych papierami wartościowymi.

Załącznik zawierający instrukcję w sprawie uiszczania należności podatkowych będzie rozesłany właściwym urzędom. Pozostałe egzemplarze instrukcji można nabywać w Administracji Dziennika Urzędowego Ministerstwa Skarbu, w cenie za egzemplarz 0,50 gr, z przesyłką pocztową 0,60 gr.

WYCIĄG Z CEDUŁY URZĘDOWEJ

GIEŁDY PIENIĘŻNEJ W WARSZAWIE

z dnia 9 kwietnia 1937 roku.

WALUTY	Za	Sprzedaż	Kupno
		Złotych	
a) BILETY BANKOWE			
Belgi belgijskie	100 Blg.	89.03	88,60
Dinary jugosłow.	100 Din.	—	—
Dolary Stanów Zjedn.	1 Dol.	5,27½	5,25
Dolary kanadyjskie	1 Dol.	5,27½	5,25
Floreny holenderskie	100 Fl.	289,37	287,65
Franki francuskie	100 Fr.	24,23	24,09
Franki szwajcarskie	100 Fr.	120,25	119,45
Funty angielskie	1 Ł.	25,87	25,71
Funty tureckie	1 Ł.	—	—
Guldeny gdańskie	100 Gld.	100,20	99,80
Korony czecho-słow.	100 K.	16,10	15,40
Korony duńskie	100 K.	115,49	114,65
Korony estońskie	100 K.	—	—
Korony norweskie	100 K.	129.93	128,95
Korony szwedzkie	100 K.	133,38	132,40
Leje rumuńskie	100 Lei	—	—
Lewy bułgarskie	100 Lew.	—	—
Liry włoskie	100 Lir.	24,10	23,50
Łaty łotewskie	100 Łat.	—	—
Marki fińskie	100 Mk.	11,43	11.00
Marki niemieckie	100 Mk.	125,00	122,00
Pengö węgierskie	100 Png.	—	—
Pesety hiszpańskie	100 Pes.	—	—
Szylingi austriackie	100 Szyl.	97,00	96,00

WALUTY	Za	Transakcje	Sprzedaż	Kupno
			Złotych	
b) CZEKI I WYPŁATY.				
Amsterdam	100 Fl.	288,65	289,37	287,93
Belgrad	100 Din.	—	—	—
Berlin	100 Mk.	—	212,78	211,94
Bruksela	100 Blg.	88,85	89,03	88,67
Budapeszt	100 Png	—	—	—
Bukareszt	100 Lei	—	—	—
Gdańsk	100 Gld	100,00	100,20	99,80
Helsinki	100 Mk.	—	11,43	11,37
Konstantynopol	1 Ł.	—	—	—
Kopenhaga	100 K.	115,20	115,49	114,91
Londyn	1 Ł.	25,80	25,87	25,73
Madryt	100 Pes.	—	—	—
Mediolan	100 Lir.	27,85	27 95	27,75
Montreal	1 Dol.	—	5.28 /4	5,25¾
Nowy Jork	1 Dol.	5,27	5.28 /4	5,25¾
Nowy Jork telegr.	1 Dol.	5,27¼	5,28½	5,26
Oslo	100 K.	129,60	129,93	129,27
Paryż	100 Fr.	24.17	24.23	24.11
Praga	100 K.	18,38	18,43	18,33
Ryga	100 Łat	—	—	—
Sofia	100 Lew.	—	—	—
Sztokholm	100 K.	133,05	133,38	132,72
Tallin	100 K.	—	—	—
Wiedeń	100 Szyl	—	99.20	98 80
Zurych	100 Fr.	—	120,25	119,65
c) MONETY				
2. Srebro.				
Marki niemieckie	100 Mk.	—	130,00	127,00

Kurs urzędowy 1 grama czystego złota = 5,9244 zł.